

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

IZ VSEBINE:

france popit: kje teče gladko — slovenske konjice: premirje zdravnikov — elkroj mozirje: vse je precizno — šempeter: šola in telovadnica — varstvo delavcev: preveč je prahu — o treh nagradah: priznanje ustvarjalnosti — z gorenjske na kozjansko: loka, srem, kozje — naši znanci: dr. ivan kopač — revolucija v sadovnjaku — po sledih štirinajste: viharjem naproti — nova mladinska stran — nagradna križanka — ljubezen po svetu: skopuh ne ljubi

RADIJSKI PRENOS IZ DOBRNE IN ŠENTJURJA

V spomin na prihod Štirinajste divizije na območje Dobrne praznujejo prebivalci tega zdraviliškega kraja 16. februar kot svoj krajevni praznik. Letošnje praznovanje bodo združili z osrednjo celjsko občinsko proslavo v počastitev legendarnega pohoda Štirinajste divizije na Štajersko. Proslava bo jutri, v petek, 15. t. m. ob 17. uri v dvorani zdraviliškega doma. Slavnostni govor bo imel sekretar občinske konference ZK Celje Stane Seničar, sodelovali pa bodo tudi domači pevci, recitatorji, glasbeniki in drugi. Proslavo bo neposredno prenašala tudi naša radijska postaja.

V nedeljo, 17. t. m. pa bo v Šentjurju zabavnoglasbena prireditev, združena z aktualnimi pomenki z vodilnimi predstavniki šentjurske občine. Poleg učencev domače glasbene šole in šolskega mladinskega pevskega zbora bodo sodelovali še člani ansambla »Grofje celjske« s pevcem Franjom Bobincem. Pokroviteljstvo nad prireditvijo je prevzel Alpos, z nagradami pa sodelujejo Kmetijski kombinat Šentjur, Tolo, Merx — obrat Šentjur, Moda — obrat celjskega Topra in Bohor. Prireditve bo v dvorani zadružnega doma. Začetek je ob 10.30 uri!

Vabimo k polnoštevilni in pravočasni udeležbi!

Območje

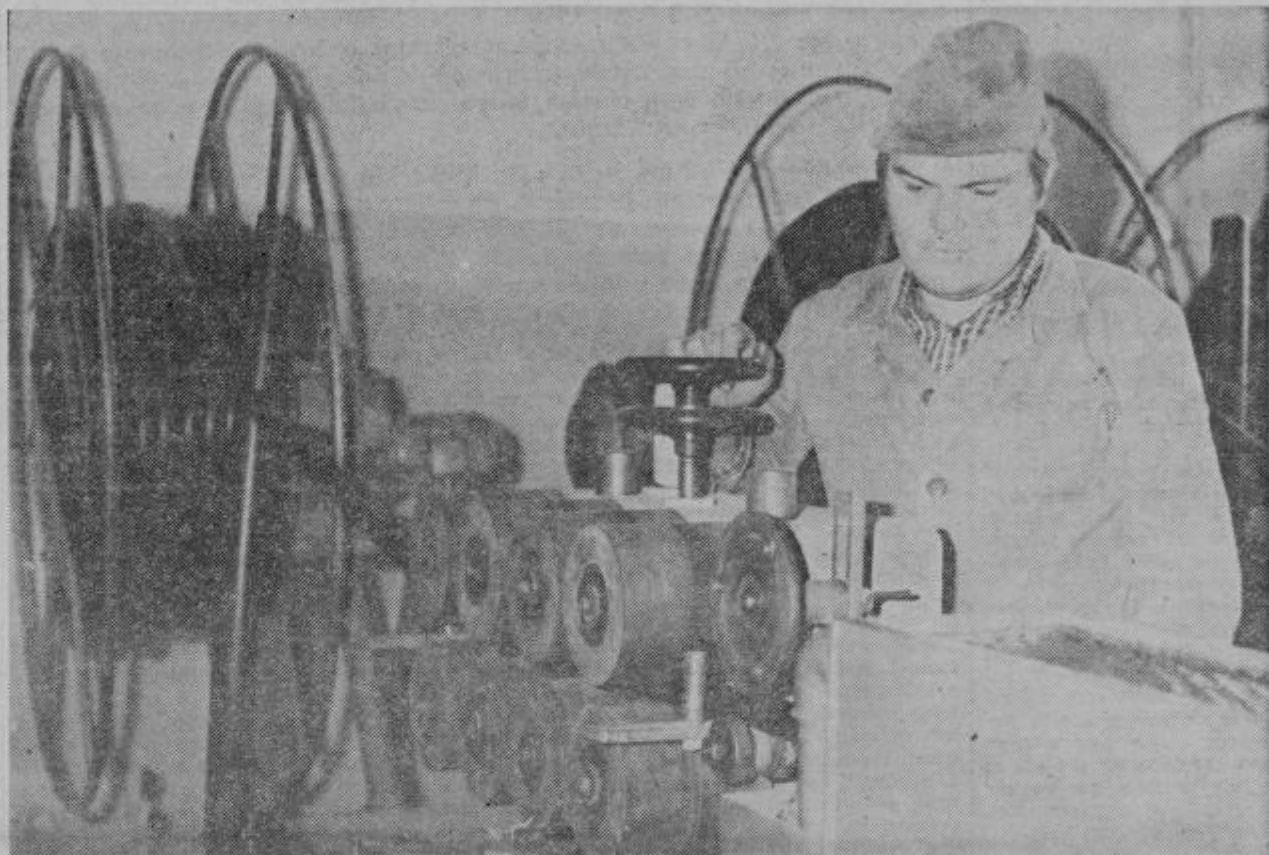
ŠE BOLJ AKCIJSKO

Resolucija za VII. kongres ZKS bi morala postaviti pred komuniste bolj akcijske naloge. Sedanje besedilo je preveč teoretično in poročevalsko, lahko pa bi se izognili tudi mnogim ponavljanjem. Morda bi bilo bolje, da bi resolucija v uvodu podala temeljna izhodišča prihodnje povečane dejavnosti ZK. A še posebej bi naj izpostavila tista področja združenega dela, kjer mora ZK še odločneje uveljaviti razredne cilje naše družbe.

Tako so menili predsedniki komisij za idejna vprašanja pri komitejih občinskih konferenc ZK celjskega območja, ko so se sestali prejšnji teden. Na seji, ki jo je

vodil Emil Rojc, so predlagali k besedilu resolucije še več drugih dopolnitev. Ko so predsedniki komisij poročali o uresničevanju načrta idejnopolitičnega usposabljanja komunistov v občinah, so dosedanje delo dobro ocenili. V vseh občinah že organizirajo različne oblike usposabljanja (politične šole, seminarje, predavanja itd.). Dogovorili so se, da bodo pri medobčinskem svetu ZKS ustanovili komisijo za družbenopolitična in idejna vprašanja znanosti, prosvete in idejnopolitičnega usposabljanja.

Na seji ni bilo predsednikov komisij iz Velenja in Mozirja.

ADOLF ZIDAR dela v zabukovski »Minervi«. Dela na delovnem mestu »ekstruzija II«, kjer mora nadzorovati, da v stroju ne zmanjka mase, kontrolira navijanje izdelanih cevi na velike kolute, jih povezuje in tehta. Tako mu poteka delo kot enemu izmed stotih zaposlenih v Minervi, ki je v zadnjem času v Zabukovici povsem spremenila svojo podobo.

Foto: DRAGO MEDVED

ŠMARJE

NA SLEPEM TIRU

Lanskoletne težave šmarške občine s proračunom se nadaljujejo tudi v letošnje leto. Kot smo izvedeli, manjka občinskiemu proračunu za leto 1974 dve in pol milijarde starih dinarjev za pokrivanje najosnovnejših dejavnosti. Pri načrtovanju proračuna so v občini za financiranje teh dejavnosti predvideli najmanjše možne vsote. Brez ustreznega popravka (dopolnilnih republiških sredstev) torej v šmarški občini ne bo šlo.

—mst—

Žalec

OBISK F. POPITA

Predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije Franc Popit je v torek obiskal žalsko občino.

Ze dopoldne je obiskal tovarno Garant na Polzeli ter Tekstilno tovarno v Preboldu, popoldne pa Kmetijski kombinat v Žalcu. V obeh podjetjih se je pogovarjal s člani družbeno-političnih in samoupravnih organizacij, nato pa se je udeležil seje širšega političnega aktiva žalske občine. Tu so ga seznanili z aktualnimi družbenopolitičnimi nalogami, z razvojem gospodarstva in z načrti družbeno-ekonomskega razvoja v naslednjih letih.

V nadaljevanju seje so razpravljali zastavili Francetu Popitu vrsto vprašanj, v katerih so se zanimali za položaj Zveze komunistov po pismu, za trenutni položaj na Hrvaškem, vprašanja razvoja srednjega šolstva, vloge socialistične zveze in sindikata, razreševanje problemov socialnega razlikovanja in podobno. V obširnejšem govoru je Franc Popit ne le odgovoril na vprašanja, ampak ocenil celoten družbenopolitičen položaj v Sloveniji in Jugoslaviji ter dal žalskim komunistom tudi nekaj nad vse koristnih napotkov za nadaljnje delo.

NT IN RC

NOVI PODPISNIKI

O predlaganem družbenem dogovoru o sofinanciranju informativne dejavnosti, ki jo opravljata Novi tednik in Radio Celje, in za nakup UKV oddajnika Radia Celje v teh dneh razpravljajo v delovnih skupnostih. K dogovoru so v zadnjem tednu pristopili še Gradnja Žalec, Skupnost zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje, Tovarna arom in eteričnih olj Etol Celje in Temeljna skupnost otroškega varstva v Laškem.

z urednikove mize

Letos nam za 8. marec ne bo dolgčas. Ne samo, da bomo 2. marca odpeljali kmečke proizvajalke na izlet v Koper (prijavite se pravočasno), temveč bomo 10. marca pripravili v slovenskem ljudskem gledališču v Celju prirčno prireditev za matere, ki smo jih skoraj tri leta predstavljali v rubriki Njihovo življenje je materinstvo. Kmalu vas bomo osebno povabili, vse matere z več kot desetimi otroki. Če berete tale zapis, pa nam, prosim, kar sporočite, če boste prišli v Celje.

Se ena akcija — značke so v uredništvu. Velja dogovor — skupni napor za razširitev NT, dobro sodelovanje in za vsakega naročnika značka za nagrado — obema. V kuverti pošljite dopisnico, ki jo bo napisal vaš sosed, prijatelj, in s tem naročil NT. Nato pa še pišite, da je dopisnica sad vašega priporočila.

Imamo še brezplačno Stoletno pratiko.

Danes si oglejte mladinsko stran. Prihodnji teden boste vse zvedeli o načrtu turističnega-rekreacijskega centra Celje.

Vaš urednik

LJUBNO OB SAVINJI

Etnografska razstava

Učenci osnovne šole na Ljubnem ob Savinji so prijetno presenetili. Pod vodstvom svojih učiteljev-mentorjev so se lotili hvaležne in odgovorne naloge: proučiti zgodovino svojega kraja, zbrati narodopisne materiale itd. Dela so se lotili z vso vnemo. In uspeli. V skupinah in posamič so prehodili celotno ljubensko območje, obiskali in govorili so z ljudmi, zbirali starine in zapisovali. Skrbno zapisovali in fotografirali. Ves ta material so v soboto in nedeljo razstavili v domači osnovni šoli. Prireditve je vzbudila veliko zanimanje in občudovanje. Dala pa je tudi priznanje njenim mladim avtorjem.

Nekaj starinskih predmetov so morali vrniti lastnikom, druge pa so zadržali v šoli in jih spravili, kajti v sedanjih razmerah ni moč misliti na poseben razstavni prostor. Ko pa bodo na Ljubnem dobili novo šolo, bodo bržčas uredili tudi narodopisno in zgodovinsko razstavo o svojem kraju.

—mb

Golovec, SŠT, regulacije

Oseminpetdeseto skupno se jo članov obeh zborov skupščine občine Celje, v petek, 8. februarja, moramo uvrstiti med pomembne reševalce mnogih družbenih vprašanj.

Vtem ko so odborniki po uvodnih besedah Antonije Zatljer ugodno ocenili štipendijsko politiko v občini, so sprejeli tudi kritiko na račun pripravištva. Prav tako so potrdili priporočila, da naj v delovnih kolektivih sprejmemo načrte za sprejemanje pripravnikov, povečajo obseg štipendiranja in kjer še niso, vsaj do konca marca, podpisajo družbeni dogovor o štipendiranju.

Nekaj perečih problemov je odprlo poročilo za splošne in notranje zadeve, ki je obravnavalo v več poglavjih delo upravnih organov. Pri znanje za njihovo delo je bilo nesporno, prav takšna pa je bila tudi ugotovitev, da se upravne službe vse bolj širijo in da zakonodajalec v večini primerov niti ne računa, da prenašanje pristojnosti na občine zahteva tudi večanje števila upravnih delavcev. Gre za sistemsko vprašanje, ki ga bo po mnenju predsednika sveta Leopolda Slapnika treba načeti tudi v zvezi in republiških skupščinskih organih. Gre za nenehno večanje stroškov na račun uprave! Ta del razprave pa je tudi opozoril, da je postalo delo občinskih upravnih organov v prostorih Narodnega doma zelo oteženo. Od tod tudi pobuda za začetek gradnje novega poslopnja celjske občinske skupščine. Vsaj v nekaj letih.

Odborniki niso sprejeli le osnov za družbeno ekonomsko politiko občine v letošnjem letu, marveč tudi predlog družbenega dogovora o skupnih obveznostih in ukrepih za uresničevanje družbeno ekonomskega razvoja občine v tem letu. Gre za novo kvalitativno spremembo, ki obvezuje vse dejavnike v občini, vse delovne ljudi k uresničevanju sprejetih nalog. V praksi pa bo uveljavljena tudi stalna kontrola izpolnjevanja nalog. To tudi zato, da bi ne prišli v razkorak med gospodarskimi dosežki in družbeno potrošnjo. In še nekaj — odborniki so dali vso podporo predlogu za začetek gradnje turističnega rekreacijskega središča pod Golovcem, zatem za graditev tehniškega šolskega centra in za nadaljevanje vseh vodno regulacijskih del. Za slednjo nalogo že nekaj let velja poseben družbeni dogovor, ki pa ga bodo poslej združili v enotnega za vse akcije.

Člani celjske občinske skupščine so med drugim soglasili z novo ceno kanalizacije, ki se od dosedanje (0,10 din) povečuje na 1,20 din. Po novem se bo prispevek za kanalizacijo pobiral od količine porabljenih vode in ne bo več odvisen od cene za pitno vodo.

In še ena sprememba v cenah. Velja za ogrevanje stanovanj na Otoku. Nova cena, ki pa velja od 1. januarja letos dalje in ne za celotno sezono, je 44,25 din za kvadratni meter na leto. Prejšnja je bila 30,00 dinarjev.

M. BOŽIČ

dobra knjiga

najboljši prijatelj

France Popit v laški občini

KJE TEČE GLADKO?

PREDSEDNIK CK ZKS FRANCE POPIT JE OBISKAL TIM, BOR, ZDRAVILIŠČE LAŠKO IN TLG V RIMSKIH TOPLICAH. RAZGOVOR S POLITIČNIM AKTIVOM OBČINE.

V ponedeljek je bil v laški občini na delovnem obisku predsednik Centralnega komiteja ZKS France Popit. Spremljala sta ga sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahraštnek in sekretar občinskega komiteja Cveto Knez. Obisk je bil programsko izkoriščen do poslednje minute, saj je France Popit v devetih urah obiskal štiri delovne kolektive in vodil razgovor s političnim aktivom v občini.

Vsepovsod je bil predsednik CK ZKS toplo sprejet, vendar so njegovo prisotnost tudi temeljito izkoristili. Ne toliko, da bi jim pomagal prebroditi določene težave, marveč da jih je spodbudil k pogumnejšemu reševanju problemov na lastno pobudo, da jih je podprl v njihovi naprednosti in nakazal tudi pota, kako priti do uspešnih rešitev ter hkrati orati ledino za uveljavitev novih samoupravnih odnosov.

V TIMU so predsedniku Francetu Popitu predložili svoj težavni položaj, v katerega so zašli kot žrtev nafte in krize. Podražitev osnovne surovine, ki temelji na petrokemiji, jih je po izkoristku obstoječih starih zalog pripeljala do tega, da imajo dnevno po 4 stare milijone izgube in da so proizvodnji, če ne bo prišlo do rešitve, šteti zadnji dnevi.

Predsednik France Popit ni zanikal težavnosti položaja, pripomnil pa je, da verjame, kako bodo naposled le kos tem težavam. Napotil je kolektiv k reševanju problemov z dogovori na samoupravni bazi, predvsem pa naj bi se organizirali prek gospodarske zbornice, s povezavo v panogi sami itd. Predsednik Popit je poudaril, da je po-

buda, ki jo razvijajo Timovci, češ, zdaj je čas, da se začne gibanje za varčevanje z energijo, dobrodošla. Hkrati pa morajo računati na to, je dodal, da se novosti s težavo prebujajo in da je treba biti zato toliko bolj vztrajen.

V vseh štirih kolektivih je predsednik Popit poudarjal, kako je treba prenehati z mislijo in upi na državno intervencijo, kajti če se bo država vmešavala, se bo morala v dobrem in slabem in če bo morala deliti, bo morala tudi jemati.

V »Boru« in Lesni galanteriji v Rimskih Toplicah se je predsednik zanimal predvsem za praktično plat samostojnosti TOZD v okviru integracij. TLG v Rimskih Toplicah je TOZD »Slovenija-

lesa«, »Bor« pa je pred združitvijo v okvir »Lesnine«. Ko so ga prepričevali o demokraciji samoupravnih aktov, je opozoril, da je razpolaganje z dohodkom edini čvrst dokaz resnične delavske samouprave.

V zdravilišču, kateremu po naporih, ki niso majhni, vseeno še nekaj manjka, da bi mogli dokončati takolmenovani A program, je France Popit predlagal, da bi k sodelovanju pritegnili tudi bodoče koristnike novih zdraviliških kapacitet. Hkrati je izrazil bojazen, če bo spričeno, ki naj bi bile odraz investicijske naložbe, zdravilišče še dostopno delavcem. Zagotoviti so mu, da bodo enake storitve, zdravstvene in prehranske, v cenah zelo različne glede na nastanitev v

France Popit med ogledom gradbišča novega zdraviliškega objekta v Laškem.

novem ali starem traktu.

Na posvetu s širšim političnim aktivom, kjer je bil seznanjen predvsem z dejavnostjo in učinkovitostjo organizacije ZK v občini ter s poglavitnimi družbenimi in gospodarskimi problemi, je moral biti krajši, kot je prvotno želel. Ker je moral ob šestih že na pot, se je političnemu aktivu mogel posvetiti le dobre pol ure. Odgovarjal je na vprašanja prisotnih. Tako je najprej razložil nekatere zadeve, ki se kot ekscesi pojavljajo v kulturni, umetniški sferi v Sloveniji pa tudi drugje, predvsem na beograjski univerzi. Nadalje je poudaril, da bo slovenski sedmi kongres usmerjen k uresnitvi nove ustave, k uveljavitvi novih družbenih odnosov, k temu,

da bo delavski razred na čelu z ZK izbojeval to odločno zgodovinsko bitko. Na koncu je še govoril o medrepubliških odnosih, o pojavih nacionalizma ter naznanje o nekaterih vprašanjih zunanje politike.

V poročilu smo seveda olo skopli in v marsičem dorečeni. Vendar je predsednik sam želel tako, kajti njegov obisk je bil namenjen lastnemu informiranju, spraznjenemu stiku v občini, kje se je mudil zadnjikrat leta 1969. Res je, da ni prišel v kolektive s »čekovno knjižico« v žepu, niti enkrat ni česa obljubil, kar bi ne bilo izključno v njegovi moči uresničiti, a vendar mnogospodbudil in opogumil. To je bistveno. J. KRASOVEC

Delegatske poti

V prihodnjih številkah NT bomo poskušali nadrobneje predstaviti delegatski sistem, delegatska razmerja, vlogo delegatov in delegacij, vse tisto torej, kar je najpomembnejše v tem trenutku priprav na volitve.

Danes bomo nekaj več besed namenili že znanim dejstvom o oblikovanju delegacij. Sedaj je namreč že znano (in zaradi bližnje volitev razumljivo), da morajo biti statuti občin sprejeti do začetka marca in v tem času bodo morale temeljne samoupravne organizacije oziroma skupnosti in krajevne skupnosti sprejeti statutarne sklepe, v katerih bodo morale določiti število članov, sestavo delegacije in vsaj nekatera osnovna razmerja.

Zakon o volitvah delegacij in delegiranih delegatov v skupščine družbenopolitičnih skupnosti med drugim zahteva (in to bomo morali upoštevati pri vseh sestavih delegacij, na predkandidacijskih in kandidacijskih konferencah), da mora sestava delegacij zagotoviti zastopnost delavcev vseh delov delovnega procesa in ustreznosti socialni sestavi temeljne samoupravne organizacije oziroma skupnosti. Konkretno se ta zahteva izraža v tistem določilu zakona, ki pravi, npr. da tudi učenci srednjih šol oziroma študenti

je sami volijo svoje delegate v delegacije organizacije združenega dela. Učenci mora seveda imeti 18 let. Toda zanimivo je, da lahko statut določi krajšo kot štiriletno mandatno dobo za učenca, ki je član delegacije. In še tale podrobnost — v delegaciji organizacije združenega dela na področju vzgoje in izobraževanja imajo učenci eno četrtino članov delegacije, študentje pa eno tretjino.

Delegacija ima lahko najmanj 5 članov. Ker štejejo šolski kolektivi pretežno manjše število zaposlenih (v delovni skupnosti, kjer je največ 30 delovnih ljudi, pa opravljajo vlogo delegacije vsi zaposleni), se bodo v srednjih šolah najbrž odločili za 5 do 9 članov delegacije. To pa spet pomeni, da bosta eden ali dva učenca dobila svoje mesto v delegaciji in nič narobe ne bi bilo, če bi kak učenec kdaj sodeloval kot delegat na zasedanju zbora združenega dela v občinski skupščini. Nemajhno pozornost zasluži določilo, da delegacije oblikujejo delovni ljudje — kmetje, aktivni kmečki proizvajalci, ki združujejo svoje delo in sredstva v zadrugah in na druge načine. In sedaj važno dopolnilo — za kmete se štejejo vsi kmečki proizvajalci, ki jim je delo v kmetijstvu osnovna dejavnost in so stari nad 15 let. Mlad kmet bo torej že po 15. rojst-

nem dnevu lahko član delegacije in še kaj več. Niti za kmete, niti za obrtnike in druge delavce, ki delajo z lastnimi sredstvi, še ni povsem jasno, kako se bodo združevali in oblikovali delegacije in volili delegate. Za celjsko občino bo verjetno najprimernejša rešitev v okviru SZDL, ki bi lahko bila sklicatelj zborov kmečkih in obrtnih delavcev. Na njih bi lahko izvolili delegacijo in se tudi dogovorili (z ustreznim aktom) o delu delegatov in delegacije. Lažje bo uresničiti možnost, da izvolijo skupno delegacijo delovni ljudje v delovnih skupnostih državnih organov, družbenopolitičnih organizacijah in društvih ter v drugih delovnih skupnostih, ki niso organizacije združenega dela. Enako velja za aktivne vojaške osebe in civilne osebe v službi oboroženih sil

SFRJ. Vendar pa je dobra namera celjske statutarne komisije, da vsem delovnim skupnostim pošlje kot pomoč in za delovno usmeritev prispevek statutarnega sklepa o volitvah in delu delegacije glede na to, da je zamuda pri sprejemanju ustave precejšnja in volilnega zakona nismo dobili pravočasno v roke, je zaradi kratkega roka do volitev takšna pot več kot dobrodošla. Vedeti tudi moramo, da smo doslej organizirali premalo posvetov in razprav o delegatskem sistemu, o vlogi delegata, o delovanju delegacij in podobno. Obveščenost in seznanjenost s temeljnimi zasnova delegatskih odnosov še ni dobra. Ta ugotovitev spodbuja ZK, sindikate, SZDL in mladino, da v prihodnjih dneh in vse do volitev organizirajo razne oblike usposabljanja

na temo — delegatski sistem. Tudi v šolah, zlasti za zadnje letnike.

Se vedno marsikateremu ni znano, kam bodo delegacije sploh pošiljale delegate. Ali samo v skupščinske zbore ali tudi v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Odgovor je znan. Delegacije bodo samo osnova organiziranja skupščinske oblasti. Delegate bomo poslali v zbor združenega dela, zbor krajevnih skupnosti in družbenopolitični zbor. In sedaj si poglejmo zborovsko sestavo skupščine, kakor jo bodo sestavljali delegati. Vedeti pa moramo, da bo v zborih manj delegatskih mest, kot bomo izvolili delegacij in delegatov. Za primer — v celjski občini bo izvoljenih okrog 320 delegacij z vsaj 3.000 delegati, v treh zborih pa bo prostor samo za 140 delegatov.

OBČINSKO SKUPŠČINO SESTAVLJAJO TRIJE ZBORI
(število delegatskih mest v vsakem zboru določi statut občine)

ZBOR ZDruženega dela VOLJO DELEGACIJE

- z gospodarskega
- prosvetno-kulturnega
- socialno-zdravstvenega področja
- delovnih skupnosti državnih organov
- družbenopolitičnih organizacij, društev in drugih skupnosti, ki niso organizirane kot organizacija združenega dela
- aktivnih vojaških oseb in civilnih oseb v službi oboroženih sil SFRJ

O sestavi skupščine bomo še pisali. Delegati bomo imeli torej mnogo, delegatskih mest pa premalo. Kako bomo potemtakem združevali delegacije? O tem prihodnjič.

ZBOR KRAJEVNIH SKUPNOSTI VOLJO DELEGACIJE

- krajevnih skupnosti (vsaka KS ima eno delegacijo)

DRUŽBENO-POLITIČNI ZBOR

VOLJO NEPOSREDNO TAJNO DELAVCI, DRUGI DELOVNI LJUDJE IN ORGANI

organizirani v občinske organizacije ZK, SZDL, ZS, ZB NOV in ZM (funkcije delegacij opravljajo voljeni organi teh organizacij; za družbenopolitični zbor volimo kandidata lista, ki je veljavna, če je na listi izvoljenih 2/3 vseh delegatov)

POJASNILO K DRUŽBENEMU DOGOVORU

O SKUPNIH OBVEZNOSTIH IN UKREPIH ZA URESNIČEVANJE DRUŽBENO-EKONOMSKEGA RAZVOJA NA OBMOČJU OBČINE CELJE V LETU 1974

V skladu s predvidevanji srednjeročnega plana razvoja občine Celje do leta 1975 in predloga programa investicij v objekte posebnega družbenega pomena v letu 1974 in naslednjih letih smo v družbenem dogovoru o skupnih obveznostih in ukrepih za uresničevanje družbeno-ekonomskega razvoja na območju občine Celje v letu 1974

predvideli tudi sofinanciranje dveh objektov širših družbenih potreb. Gre za objekta — nove srednje tehnične šole in — turistično-rekreacijskega centra Golovec.

Oba objekta sta posebnega družbenega pomena za nadaljnji razvoj gospodarstva in družbenih potreb delovnih ljudi. Zato je potrebno, da del sredstev prispevajo tudi vse delovne organizacije, tako gospodarske kot negospodarske na območju naše občine.

Osnova za prispevek sredstev TOZD in delovnih organizacij združenega dela je ustvarjeni družbeni proizvod po zaključnem računu za leto 1973 (dohodek + amortizacija).

Osnova za prispevek poslovnih enot, ki imajo sedež delovne organizacije zunaj občine Celje, je družbeni proizvod, če ga delovna enota oz. delovna organizacija za enoto posebej izkazuje. Ker gre v glavnem za poslovne enote trgovinske dejavnosti, je lahko osnova za izračun prispevka tudi 10-odstotni del realizacije (prometa) v letu 1973, v primeru, ko poslovna enota ne razpolaga z obračunom delitve dohodka, oziroma ko ne more ugotoviti družbenega proizvoda.

Osnova za prispevek sredstev negospodarskih delovnih organizacij je ustvarjeni dohodek za delitev po zaključnem računu za leto 1973.

Prispevna stopnja znaša: — 0,37 odstotka za izgradnjo srednje tehnične šole v Celju — 0,4 odstotka za izgradnjo turistično-rekreacijskega centra Golovec.

TOZD oziroma delovne organizacije morajo sredstva za prispevek rezervirati iz delitve dohodka po zaključnem računu za leto 1973.

Sredstva bodo vplačana na poseben račun pri Službi družbenega knjigovodstva v Celju. Stevilka računa bo objavljena naknadno.

V dogovor o usklajevanju splošne in skupne porabe v celjski občini je vključen tudi družbeni dogovor o sofinanciranju informativne dejavnosti Novega tednika in Radia Celje ter o nakupu UKV oddajnika za Radio Celje. Ta dogovor in naložba sta neposredno povezana z ustavnimi zahtevami in zakonskimi obveznostmi o odgovornosti družbenopolitičnih in temeljnih delovnih skupnosti ter organizacij združenega dela na področju obveščanja in javnosti dela, pa tudi potreb delavcev in občanov, ki morajo biti dobro obveščeni zaradi polnejšega uveljavljanja svojih samoupravnih dolžnosti in pravic. Organizacije združenega dela po samoupravnem sporazumu namenijo za to dejavnost 0,25 promila od lani doseženega družbenega proizvoda in ga nakažejo na osnovi že poslanih pogodb o medsebojnih obveznostih med Novim tednikom in Radiom Celje ter podpisnikom družbenega dogovora oziroma sporazuma. Vse ostale samoupravne in druge skup-

nosti poravnajo obveznosti po pogodbi, ki je sestavljena na osnovi družbenega dogovora.

Ta dogovor se vključuje v družbeno dogovarjanje o splošni in skupni porabi, ker je akcija nadaljevanje že lani začete dogovarjanja.

VARNO ČEZ CESTO

OBMOČJE: ZAKAJ IZMIKI

Sedanji družbeni dogovori o splošni in skupni porabi pa tudi načrtovanje dolgoročnega razvoja celjskega območja še izpostavljajo problem medobčinskega dogovarjanja in enotnega pristopa (tudi zaradi racionalizacije) pri uresničevanju nekaterih nalog posebej na področju družbenih dejavnosti. V preteklosti je morda v nekaterih sredinah še prevladoval občutek o lokalni zaprtosti, ki je bojda najprimernejša, ali pa mnenje, da je za delo in financiranje posameznih ustanov v središču območja zadolžena pač matična, to je celjska občina. To se je poznalo zlasti pri urejanju razmer v srednjem šolstvu. Sedanja partijska kriza v srednjem šolstvu območja ni le rezultat slabosti v šolskem sistemu, pač pa med drugim tudi v nezmožnosti enotnega medobčinskega dogovora o materialni sanaciji razmer na tej stopnji šolanja (problem novih naložb).

Toliko bolj razveseljiva je letošnja že izkazana pripravljenost Laškega in Zalca, kjer so v predlog družbenega dogovora že vnesli tudi soudeležbo v financiranju izgradnje srednjega tehniškega centra. Kajti tak regionalni način sodelovanja in enotnosti je edina možna pot za potrebni prehod srednjega šolstva, ki je namenjen vsej mladini celjskega območja.

Pri oblikovanju družbenih dogovorov o splošni in skupni porabi se je izostreno pojavil problem sofinanciranja kulturne dejavnosti. Tiste, ki ima sicer sedež v Celju, a je njeno poslanstvo precej širše. Kaj storiti za ohranitev in polno funkcioniranje tega poslanstva? Videti samo eno obično in pristati na hudo revne teze o krajevni, občinski ali lokalni kulturi? Z mejami ali brez njih.

V teh dneh je aktualen tudi predlog družbenega dogovora o sofinanciranju informativne dejavnosti, ki jo za občane in delavce območja opravlja Novi tednik in Radio Celje. Uspešno podpisani dogovori bodo spodbudili povečan obseg, vpliv in razširjenost regionalne informacije. In tako kot pri šolstvu in kulturi, tako se tudi področju informativne dejavnosti velenjskega izmika. Odtenki teh izmikov so si vselej podobni, največkrat pa so zoženi na utemeljitev, da imajo svoje potrebe ali da jih bodo samo zadovoljili — ali v šolstvu, kulturi, ali v informiranju. Kot da se bodo združena sredstva na primer za šolstvo ali kulturo prelivala v neko drugo občino, ne pa, da so namenjena za dejavnost, za načrte dela, ki ga potrebujejo občan in delavec v tako ali drugače zaokroženem celotnem območju.

Razumljivo. Pri vseh medobčinskih dogovorih ali materialno ovrednotenih interesih mora biti znana jasna računica — dela toliko, načrt takšen, skupne možnosti take, to hočemo v tej ali oni občini na območju. Zaradi tega, ker je pametno združevati interese in zahteve, bomo tudi združevali materialno odgovornost. Ali nismo tako zapisali v vseh partijskih, ustanovnih in drugih družbenih dokumentih?

Poti so kajpak lahko drugačne — da bo imela vsaka občina vse, da se bo miselno ogradila s plotom lastne samosti (navidezne ali resnične) in zmanjševala akumulativno sposobnost domačega gospodarstva in standard delavcev zaradi potreb, ki bi jih sicer enotno lahko zadovoljilo več občin skupaj. O čemer mora odločiti seveda družbeni dogovor.

V preteklosti so nekatere poteze velenjskih družbenih organizmov vzbujale vtis, kot da ni preudarno kljub enotnim interesom delavcev in občanov več občin združevati prizadevanja, napore, odgovornosti in tudi sredstva — pa je vseeno, ali imamo v mislih šolstvo, kulturo, informiranje ali kaj drugega. Tako družbeni dogovor kot vsa načela nove ustave, v katerih črpa moč različno zasnovano dogovarjanje in sporazumevanje, nakazujejo poti povezovanja interesov ob enotnih sedanjih in prihodnjih ciljih družbenega razvoja.

Žolezen sociocentrizma, ali v gospodarstvu, občinah ali katerikoli družbeni sredini, mora pozdraviti zavestno spoznanje o možnostih združevanja interesov dela in sredstev na vseh področjih združenega dela.

J. VOLFAND

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ JOŽE CEROVSEK, načelnik oddelka za gospodarstvo pri skupščini občine Zalec

Skrb za varstvo okolja v najširšem pomenu besede postaja tisto delovno področje, ki se vse bolj zajeda v človekovo življenje. Človek ima vso pravico, da živi v zdravem in urejenem okolju. In zdaj vprašanje in hkrati prošnja, da nanj tudi odgovorite. Kako ste v žalski občini zastavili reševanje tega problema? Ali imate morda za obravnavo teh vprašanj posebno telo, komisijo? Morda jo predvidevate z novim občinskim statutom?

Kako je z onesnaževanjem okolja v občini? Kdo

so glavni onesnaževalci? Kako ste ukrepali proti njim? Kako se pri tem obnaša industrija in kako je s čistilnimi napravami?

Poseben problem na vašem območju so tudi vode. Ribiči se pritožujejo. Zastrupitve rib niso skrivnost. Kaj ste ukrenili, da bi se stanje izboljšalo?

In končno vas v tej zvezi še prosim za odgovor, kako ocenjujete krajevne akcije za ureditev krajev, stanovanjskih naselij?

Že vnaprej hvala za odgovor.

MILAN BOŽIČ, novinar

Uspel kuharski tečaj

Pred nekaj dnevi so v osnovni šoli Lesično na Kozjanskem uspešno zaključili kuharski tečaj. Tečaj, ki ga je obiskovalo dvanajst kozjanskih deklet, je v sodelovanju z osnovno šolo organizirala šmarska Delavska univerza. Teoretični del tečaja je prevzela Ljudmila Jan iz Bistrice ob Sotli, praktični pa Danica Krofi iz Lesičnega. Po končanem tečaju so v prostorih osnovne šole gojenke tečaja predstavile svoje izdelke na uspehi kulinarčni razstavi, ki si jo je ogledalo precejšnje število občanov in krajanov.

Hkrati s kulinarčno razstavo je v šoli razstavljal tudi akademski slikar France Godce iz Ljubljane. Vodstvo šole je to razstavo organiziralo z željo, da bi bila ptica znanilka podobnih razstav v šoli ali pa tudi kje drugje. Da bi bil spored zaključnega dela tečaja še bolj pester, po povabilu še kustosinjo celjskega pokrajinskega muzeja, Mileno Moškonovo, ki je tečajnicam spregovorila o nekdanjih navadah prednikov pri kuhanju.

-mst-

ZBOR LAŠKIH RIBIČEV

Dvorana Huma bi bila skorajda premajhna, pa ne zaradi ribiške latinščine, marveč zaradi polnoštevilne udeležbe članstva. Ni jih na zbor pripeljala le društvena zvestost, marveč nujna. Oropani Savinje, ki je industrijski kanal, se ribiči borijo za sleherno ped neokužene tekoče vode, zato tudi sklep, da bodo za rekreacijo kupili ribolovnice za Šmartinsko jezero. Precej hude krivi je bilo, kje zgraditi ribnik. Ribarili bi radi vsi od Laškega do Zidanegega mosta, torej bi moral biti čim bliže. Gotovo so tudi ribiči tisti, ki so doslej opravili najodločnejše korake zaradi onesnažene, okužene Savinje. Veliko so žrtvovali za gojitvene akcije in si s tem omejili ribolov v bistrih potokih, kot je Gračnica. To pa seveda spet vzbuja vtis o razlikovanju in je zato predmet jeze in zamer. Toliko na kratko, kajti k ribiškim problemom v Laškem se bomo še vrnili.

Slov. Konjice

PREMIJRJE ZDRAVNIKOV

Notranja neravnovesja, ki so v zadnjih mesecih pretresala konjiško zdravstveno službo (svoje korenine pa imajo leta nazaj) in postavljala vse zdravstvene delavce pod občanovo lupo, so se v zadnjih dneh umirila. 54 članski kolektiv, ki je razdeljen med štiri zdravstvene postaje, je sklenil, da ne bodo nazven prali umazanega perila. Po besedah dr. Franca Znidaršiča, v.d. direktorja zdravstvenega doma v Slovenskih Konjicah, ki ni želel kandidirati za upravnika, dokler se niso medsebojno pogovorili, so se dogajale mnoge stvari, ki pa so jih na zadnjem sestanku v zdravstvenem domu razčistili. Po njegovih besedah bi bilo vse drugo pranje umazanega perila in prati nekaj, kar je že oprano, zraven pa z vero, da se perilo ne bo več umazalo na ta način, da bo trpela celotna zdravstvena služba, je velik nesmisel.

Sklenili smo tudi, da bomo tesneje sodelovali s centrom, ker je velikokrat nesporazum prihajal od tam. V samoupravnem prestrukturiranju smo

veliko pridobili, imamo svoj svet, kjer bomo od slej naprej marsikaj uredili. Navznotraj moramo biti enotni, da bomo lahko s pridom delali nazunaj. Manjkata nam dva zdravnika in sedem medicinskih sester. V Vitanju še vedno nimamo splošnega zdravnika in zato smo stanovanje, ki smo ga hranili zanj, oddali prosvetarju. Naj ga on koristi, če ga mi ne moremo. Uredili smo tudi zadevo s prevozi zdravnikov, kjer so se občani zelo pritoževali. Upravičeno, mi pa tudi. Vsak naš zdravnik mora opravljati še službo šoferja, v mestu pa imajo to drugače urejeno. Delo terenskih zdravnikov na podeželju se močno razlikuje od zdravnika v mestu. Pa to je že poglavje za sebe, ki ga bodo morali enkrat dokončno urediti. Zdravnika je potrebno na deželi obdržati in ne samo pridobiti. Ostati mora. Zdjaj bo nekoliko bolje, ker ima zdravnik na podeželju dodatek, ki znesne v naši konjski občini 30 odstotkov na osebni dohodek.

ZDENKA STOPAR

Namena vredno slavje

V soboto je bila v dvorani vojnega zdravilišča v Rimskih Toplicah svečana akademija v počastitev 30. obletnice pohoda XIV. divizije na Stajersko. Akademija je bila v kraju, ki bi ga divizija pred 30 leti morala na pohodu zajeti v svojo maršruto, pa je bil zaradi dogodkov v dolini Gračnice in močnih zased v dolini načrt spremenjen.

O tem in o pomenu pohoda na Stajersko, za razvoj osvobodilnega gibanja na Stajerskem, za splošno vstajo v tem okupiranem delu Slovenije, je na svečanosti govoril predsednik občinskega odbora ZB NOV Leopold Ožek. V programu so sodelovali pevci upokojenskega pevskega zbora iz Laškega in godba na pihala iz Radeč. Pesmi in glasbene nastope so povezovali učenci osnovnih šol iz Laškega, Rimskih Toplic in Radeč. Prireditelj je bila kakovostna, le škoda, da so bili v dvorani sedeži tudi nezasedeni.

O prireditvi, ki je bila v tork v dolini Gračnice, bomo poročali, prihodnjič.

Šempeter

VESELI SMO

Ob otvoritvi nove osnovne šole v Šempetru smo vprašali tri učence, kaj menijo o novi šoli, ki je namenjena predvsem njim.

Vilda Veligovšek, 8. razred: »Vsi učenci smo nove šole zelo veseli. Posebej se osmošolci, da bomo vsaj eno leto »guli« nove šolske klopi ter spoznali prednosti sodobnega pouka. Upamo pa, da bodo novosti pripomogle tudi k boljšemu uspehu, čeprav vemo, da brez našega sodelovanja tudi v novi šoli tega ne bo.«

Kar imenitno se mi zdi, da sem med tistimi, ki se bodo lahko spominjali, takrat smo dobili novo šolo, ko sem jaz hodila v osmi razred.

TEKST IN FOTO: T. TAVCAR

Zlatica Šarlah, 8. razred: »Sele sedaj, ko smo dobili novo šolo, smo spoznali, kaj pomenijo besede sodobne učilnice, kabinetski pouk, velika zračna in sveža telovadnica, skratka, kaj pomeni sodobna šola z vseni prilikami.

Šempeter

ŠOLA IN TELOVADNICA

Minula sobota predstavlja za Šempeter pomemben mejnik, saj so v kraju odprli sodobno šolo in telovadnico. To je ponovni uspeh občanov občine Zalec, ki že sedmo

ZALEC

PLODNO DELO

V kulturnem domu v Libovljah so se minulo soboto siali predstavniki kulturno prosvetnih društev občine Zalec na letnem obnem zboru. Poročilo o delu je podal predsednik občinskega sveta zveze kulturno prosvetnih organizacij Janez Meglič, ki je med drugim povedal, da je v občini Zalec v preteklem letu uspešno delalo vseh 18 prosvetnih društev, kolikor jih vključuje zveza. Med najboljše pa se uvrščajo dramske sekcije, ki jih je 10 in so imele v minulem letu kar 14 premier. V razpravi, ki je bila zelo konkretna, je bilo znanih, da se iz leta v leto izboljšuje kvaliteta dela pri pevcih, amaterskih igralcih, godbenikih in drugih sekcijah. Na zboru so sprejeli program dela. Poudarili so predvsem množičnost, pridobivanje kadrov za posamezne dejavnosti in večje vlaganje v kulturne domove. V tem letu naj bi začeli z adaptacijo kulturnega doma v Braslovčah in v Taboru. Ob koncu so podelili še 69 pisarnih priznanj najbolj zaslužnim članom, za predsednika občinskega sveta zveze kulturno prosvetnih organizacij pa je bil ponovno izvoljen Janez Meglič.

T. TAVCAR

KJER JE AKTIVNOST ...

Tak živ primer velja za planinsko vasico Solčavo, kjer živi večje število pionirjev in mladine. Poleg šole so na improviziranem prodnatem terenu že vrsto let pokazali veliko aktivnost v nogometu, košarki in malem rokometu. Večje število mladih se aktivno udeležuje v SSD Raduha na matični šoli v Lučah. Športno življenje mladih v Solčavi pa je zavzelo takšne razsežnosti, da so o njihovih športnih potrebah resno začeli razmišljati tudi v krajevni skupnosti. Na pobudo prizadevnega vodje podružnice šole tov. Franca Nachbarja in neumornega predsednika KS Ivana Kosmaka je krajevna skupnost le zbrala potrebna sredstva za gradnjo asfaltnega igrišča 40x24m.

leto plačujejo prispevek za gradnjo in obnovo šolskih stavb.

Zbranim je najprej spregovoril predsednik režijskega odbora za izgradnjo šole, Franc Kasestnik, ki je med drugim dejal: »Opravljeno je veliko delo, moram pa poudariti, da bodo že spomlad nastopile težave. S prodajo telovadnega doma Partizan sta društvo in šola izgubila zunanja športna igrišča, ki so nujno potrebna. Zato bo potrebno urediti okoliš šole...« Zbranim je spregovoril še podpredsednik skupščine občine Zalec in predsednik sklada za gradnjo šolskih zgradb Jože Jan, ki je dejal: »Ob kulturnem prazniku predajamo svojemu namenu pomemben objekt — novo šolo, ki bo več bodočim generacijam služila za pridobivanje osnovnošolskega znanja. To je velika pridobitev za kraj kakor tudi za šolstvo žalske občine. Nova šola v Šempetru je ponovna velika zmaga delovnih ljudi naše občine, ki se zavedajo, kako pomembna je vzgoja, izobrazba in ki vedo, da je bodoči gospodarski in druž-

Marija Sedmak, ravnateljica šole: »Nove šole niso, vesel samo učenci, temveč tudi učiteljski zbor.«

beni razvoj predvsem odvisen od znanja ter usposobljenosti našega človeka...« Učenci osnovne šole so pristavili nato v telovadnici bogat kulturni program. Razvili so tudi pionirski prapor Pionirskega odreda Vere Slander OS Šempeter.

Skupaj so si potem ogledali šolo, ki ima 10 učilnic,

kuhinjo, sanitarne prostore in telovadnico. Pouk na šoli se je pričel že z začetkom novega šolskega leta, ko so bili končani šolski prostori zgradbe, do sedaj pa je bil dograjen del s telovadnico in upravnimi prostori. Šola so poimenovali po »Bratih Juhartih«, za prvo ravnateljico na novi šoli pa je bila imenovana Marija Sedmak.

Šola v Šempetru je stala z opremo vred 5,3 milijona din. Večina teh sredstev je bilo zbranih s samoprispevkom občanov, ostali del pa so dobili s prodajo stare šole, doma Partizan, Tekstilne tovarne Šempeter in s prispevki gospodarskih organizacij v kraju.

Do sedaj so poleg šempetrske šole zgradili še tri, in to v Grižah, Taboru in Vinski gori, ter dogradili in adaptirali sedem osnovnih šol v Petrovčah, Zalcu, Pirešici, Polzeli, Ponikvi, Galiciji in v Gotovljah, ter šoli v Letušu in na Gomiljskem, pravkar pa končujejo adaptacijo šole v Andražu in gradijo ter adaptirajo šolo na Vranskem.

Tekst in foto: TONE TAVCAR

Otvoritve so se udeležile med drugim tudi žene pokojnih bratov Juhart, po katerih se šola imenuje. Od leve proti desni Hilda, Magda in Štefka Juhart.

FRANC REMIC

To je mož izjemno mirnega videza in toplega glasu. Korak po veliki sobi je lahek, obračanje za šankom mirno, nevsiljivo in do vseh prijazno. Takšen je Franc Remic, sicer zasebni go-

stilničar v centru naselja Smartno ob Dreti, v prostem času pa med vodilnimi dejavniki na vseh področjih v tem simpatičnem kraju. Sicer takoj pove, da je gostilna pisana na ženo in da je ta pomožni, drugače (misli je pri delu) pa glavni. Po solidno urejeni gostilni se je sukal tudi Remicov sin Anti, ki se sicer vozi v šolo v Gornji Grad, kadar je prost, pa že pomaga očetu malo kelnariti. Franc Remic tako ne bo ostal brez pomoči pri svojem delu, če povemo, da njegov starejši sin Stanko obiskuje v Ljubljani drugi letnik gostinske šole. Skratka, družina, ki se je z vsem srcem zapisala temu lepemu, a tudi težkemu poklicu.

Franc Remic ni imel rožnate mladosti. Že kot mladenič je leta 1944 odšel v partizane. Vso njegovo hišo so takrat Nemci požgali. To je bil tisti požar, kjer je večina vasi zgorela. Franci se je odločil za najbolj logično pot in odšel v partizane.

Najprej je bil v Slandrovi brigadi, zatem še v Zidankovi. Zaradi mladosti je v glavnem opravljal kurirska dela, vendar so mu s časom zaupali tudi odgovornejše naloge. Je član zveze borcev, pravi, da imajo svojo organizacijo tudi v Smartnem in da dela. Sicer pa, kako ne bi delala, če je velika večina izmed okoli sedemsto Smarčanov med vojno na takšen ali drugačen način pomagala partizanom.

»Po vojni smo začeli tako rekoč znova. Vsi po vrsti. Veliko smo napravili sami, s prostovoljnimi delom in prispevki. To je v naših krajih že navada, da skupaj pristopimo k delu in nekaj naredimo. Med nami vlada velika solidarnost. Ljudje so razgledani, vedo, da samo z rokami ne bodo prišli daleč. Časi se spreminjajo, vladati so začeli stroji. In te mora kmet, ki jih je tu pri nas največ, imeti. In jih imajo. Pa specializirajo se. Hočejo se odločiti za eno stvar, ker vedo, da je to

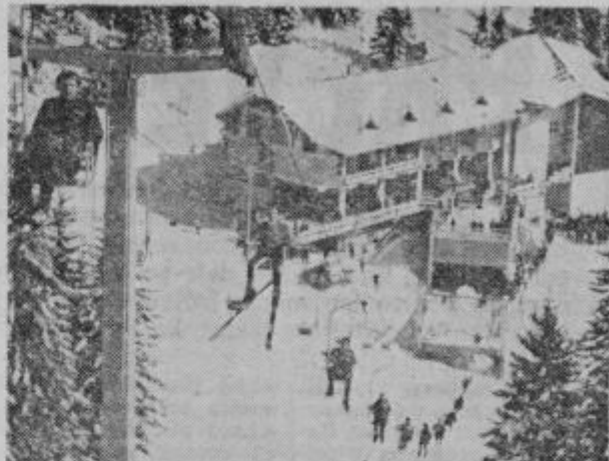
OBRAZI

donosnejše, kot »svaštarjenje«. Zadruga jim pri tem z nasveti veliko pomaga. Zaenkrat pa ne kažejo posebnega zanimanja za kmečki turizem. Šaj pri nas ne, tam od Bočne proti Gornjemu gradu že. Morda bo tudi do tega prišlo, vendar kasneje, ko bodo uresničili svoje prve in najvažnejše načrte.«

Tako razpravlja Franc Remic in skoraj ne pride do besede, da bi kaj poprašal še o njegovem življenju, njegovih željah in načrtih. Občutek sem dobil, da v vsej skromnosti rad govori o drugih, o sebi ne. Njegova deviza je delo. Zato pa so tudi zadovoljni tisti, ki pridejo k njemu na kozarec (domačini) ali oni, ki med izletom skozi tiste lepe kraje zavijejo k Remicu. Zato ima tudi vedno polno. Pri Francu Remicu se počutiš domače, kot je pač domač tudi sam.

T. VRABL

TURIZEM

Golte živijo pravo zimsko življenje. Prišlo je prepozno, in zato je zdaj na smučiščih okoli Medvedjaka tako kot bi hoteli nadoknaditi zamujeno. Samo v nekaj dneh — več tisoč obiskovalcev. Vprašanje je le, kako dolgo tako, še zlasti, če ne bo novega snega. Zaenkrat: na Golteh prava zima (Foto: T. Tavcar)

OŽIVELA SMUČIŠČA

Sneg, ki je zapadel v sredini prejšnjega tedna, se je obdržal samo v višjih legah. Zelje, da bi zima vendarle prišla, četudi prepozno, so znova splahnele. Tako sta na našem širšem območju na voljo le dve smučišči. Na Golteh imajo okoli 50 cm snega. Vse naprave obratujejo. Prav tako imajo lepe pogoje za smučanje na Rogli. Mnogi Celjani pa radi zaidejo tudi na Malo Kopo nad Slovenjimi Gradci.

ROGLA JE ZASEDNA

Po vseh slovenskih smučiščih primanjkuje snega. Ena redkih izjem je planinska kočja na Rogli, ki jo upravlja Kovaška industrija Zreče.

V teh dneh je Rogla polno zasedena. Celodnevni penzion stane 80 dinarjev, delavci Kovaške industrije imajo popust. Zaenkrat je na Rogli na voljo 56 ležišč ter dve vlečnici. Prva je dolga 200, druga pa 600 metrov. Kovaška industrija iz Zreče ima v svojem rekreacijskem zametku, ki pa kaže na spodbudne rezultate in že razmišlja o razširitvi, zaposlene samo štiri gostinske delavce, ki skrbijo za dobro počutje gostov.

Z. S.

LEOPOLD PERC

ČLAN KOMISIJE ZA TURIZEM

Predsednik izvršnega sveta Slovenije inž. Andrej Marinc je pred kratkim imenoval nove člane v komite za turizem pri izvršnem svetu. Poleg predsednika (inž. Miloša Sulina) še 22 članov. Med njimi tudi Leopolda Perca, direktorja celjskega Izletnika.

Ko smo novemu članu, edinemu s širšega celjskega območja čestitali k imenovanju in ga hkrati vprašali, kako je sprejel novo obveznost, je dejal, da se bo v tem republiškem organu predvsem zavzemal za realnejšo politiko v turizmu. Seveda pa ga to imenovanje tudi obvezuje, da bo opozoril na naloge, ki so v turističnem gospodarstvu značilne za naše območje. To velja tako za zdraviliški turizem kot za druge panoge. V tej zvezi tudi za nadaljnjo graditev Golt, za močnejšo turistično uveljavitev Gornje Savinjske doline kot celote pa tudi za obveznost, ki jo ima Celje do graditve turistično rekreacijskega centra Golovec.

Imenovanje Leopolda Perca v komite za turizem pri republiškem izvršnem svetu pa obvezuje tudi vse turistične organizacije na našem območju, da novega člana seznanjajo s svojimi načrti, problemi in podobno. Tesnejša povezava med njim in turističnimi organizacijami bo več kot nujna.

IZPOLNILI NAČRTE

V soboto so se na rednem obnem zboru sestali člani turističnega društva v Braslovčah. Iz poročila predsednika Vilija Korenta smo povzeli, da je bila minula društvena dejavnost predvsem v dveh smereh. Prva je bila ureditev okolice jezera ter zunanji videz Braslovč, druga pa organizacija tradicionalnega hmeljarskega dneva.

Za ureditev okolice jezera so potrošili 8,5 milijona starih dinarjev, pri tem pa niso všteta sredstva, ki jih je prispevala Vodna skupnost in drugi. Poleg tega so tu opravili okoli 150 prostovoljnih delovnih ur. V teh akcijah so očistili okolico jezera in posadili okoli 360 okrasnih grmičkov.

Posebno veliko smisla so morali pokazati pri organizaciji dneva hmeljarjev, ki so ga lani pripravili povsem samostojno. Po sodbi obiskovalcev so nalogo uspešno opravili.

Kljub uspešni delovni bilanci jih čakajo še številne naloge. Letos bodo nadaljevali z olepšavo kraja, pripravili bodo dvanaesti dan hmeljarjev, ribji piknik, zgradili pri jezera objekt, pomagali pri gradnji trim steze itd.

T. TAVCAR

Varstvo delavcev

PREVEČ JE PRAHU

Z izidom Zakona o varstvu pri delu se uveljavljajo nove naloge in oblike varstva pri delu. Zakon poudarja, da varstvo pri delu ni samo pravica, ampak predvsem dolžnost delavca. Varstvo pri delu mora tvoriti z delovnim procesom celoto, kar je sestavni del dela in se razvija hkrati z razvojem delovnih procesov. Za uspešno delo pa je potrebno določeno strokovno znanje, zato ni naključje, da daje zakon pomembno mesto izobraževanju in usposabljanju delavcev za varno delo. Delavec pridobi pravico do dela šele takrat, ko je sposoben varno delati na določenem delovnem mestu.

Tako je zapisano v priročniku, ki ga je te dni razmnožil industrijski kombinat Konus za svoje delavce. V priročniku so zapisane osnovne pravice in dolžnosti delavcev, osnove zdravstvenega in higienskega varstva, navodila za varno delo na določenem delovnem mestu in navodila za zaščito stroja.

V Konusu so zadnje leto

veliko naredili na področju varstva pri delu. Služba za varstvo pri delu si je zastavila določen program, ki ga bo skušala v nekaj letih izčrpati. Vendar pa so naloge tako obsežne, da potrebujejo veliko sredstev in popolno organizacijo dela, kar pa terja veliko časa. Toda služba za varstvo pri delu je v Konusu lepo organizirana in

prvi rezultati so že vidni. Kot je dejal Miroslav Pesko, varnostni inženir v Konusu, skuša služba v zadnjem času urediti predvsem zdravstvene razmere delavcev. To bi uredili tako, da bi delovala stalna obratna ambulanta in pa zdravstvena komisija, ki bi sistematično pregledovala delavce in predčasno ugotavljala bolezenske in zobne okvare. Temeljna naloga službe za varstvo pri delu pa bo izobraževanje neposrednih proizvajalcev.

»Vsak delavec mora spoznati svoje pravice in dolžnosti, spoznati mora svoje delovne mesto, spoznati mora zaščitna sredstva in se seznaniti s tem, kaj mora sam prispevati splošnim interesom delovne organizacije in kaj lahko delovna organizacija prispeva njemu.«

Tako je dejal Miroslav Pesko. Poudaril je še, kako po-

membno je izobraževanje delavca in kako bodo izobraževanje delavcev izpeljali v Konusu. Prvo pomagalo k izobražbi bo prav gotovo skriptar, ki jo je izdala služba za varstvo pri delu v Konusu in ki jo bodo morali delavci temeljito spoznati. Znanje delavcev bodo preverili s testi, dopolnjevali pa ga bodo s periodičnim izobraževanjem.

V Konusu se veliko pogovarjajo tudi o tem, da bi ukinili nočno delo žena in da bi olajšali delovne pogoje v obratih, ki so vlažni in kjer je zrak poln prahu in škodljivih plinov. Predvsem bi morali v takih oddelkih poskrbeti za dobre klimatske naprave, ki pa so zelo drage in zato še neurejene.

Najtežji delovni pogoji so prav gotovo v Konusovem obratu usnarne. Tu smo se o varnosti pri delu in o po-

Alojz Firer

Stane Kukovič

gojih dela pogovarjali s Slavkom Slapnikom in Elico Mušič.

SLAVKO SLAPNIK, delavec iz obrata Konit (proizvodnja umetnega usnja): »Zaščitna sredstva dobimo zelo redno, zato tu ni problemov. Veliko težav imamo zato, ker vdihavamo zrak poln plinov in drugih strupenih snovi. Velikokrat me zelo duši in zato bi rad, da nam delovne pogoje izboljšajo. V tem obratu delam že 5 let in čeprav sem mlad, pogosto čutim bolečine v pljučih. Nedvomno je to posledica delovnih pogojev v našem obratu.«

ELICA MUSIC, delavka iz krom izdelovalnice (obrat Usnarne): »Tu delam šele mesec in pol, prej sem »likala« kože v drugem obratu. Delovni pogoji so tu veliko lažji, predvsem pa ni tako visoke temperature kot tam, kjer mi je para sikala naravnost v obraz. Sedaj se bolje počutim in ne moti me to, da je zrak poln kemičnih plinov. Tudi z zdravjem nimam nobenih težav in sem povsem zadovoljna. Samo da ni tiste neznosne vročine in plača, plača bi lahko bila malo boljša.«

Tako sta dejala delavca iz Konusa. Kako pa je z varstvom pri delu v Kostroju, kjer nimajo organizirane službe za varstvo pri delu?

ALOJZ FIRER, delavec v razrezu materiala v Kostroju: »Pri nas dobimo obleko in čevlje, pravzaprav vsa zaščitna sredstva, ker brez njih ne moremo delati. Vendar so

delovni pogoji še vedno slabi, saj je v zraku velika količina delcev in prahu, kar povzroča siliško. V mojem delovnem mestu povzroča težave predvsem to, da zelo veliko vzdiguje in zato me velikokrat hrbet. Prav gotovo bi nam lahko tovarna olajšala delo s tem, da bi kupila mehka dvigala. Vendar to lahko samo upamo.«

STANE KUKOVIČ, strovarilec v Kostroju: »Zaščitna sredstva moram uporabljati, ker drugače ne morem delati z varilnim aparatom. Vendar je v zraku veliko plinov, ki nastanejo pri izogrevanju ogljikovega dioksida, pa tudi ultravijolični žarkovi. Zelo me moti svetloba, ki nastaja pri varjenju, toda tudi na to sem se navadil. Zelel pa bi, da nam tovarna kupila ventile, s katerimi bi nam v malenkostno olajšali delo. Saj veste, vrata so vedno odprta in tudi preprih je zelo škodljiv.«

V Konusu je služba za varstvo pri delu že organizirana in ima jasno začitane naloge. Kaj pa drugod? Kako bodo delavcem olajšali delo v ostalih organizacijah zdrženega dela v konjski občini? Prav gotovo bodo morale vse delovne organizacije veliko storiti prav na področju varstva pri delu, saj Zakon o varstvu pri delu ni samo dolžnost delavca, ampak tudi njegova pravica.

DAMJANA STAMEJČ

NT IN RC

OTROKA HOČEM!

Na naše vabilo se je javila v uredništvu. Dekle, ki je pred tednom dni napisala pismo, ki je izražalo skrajni obup, obenem pa toliko poguma, da bi ga enaindvajsetletnemu dekletu ne prisodili.

Ko sva si sedeli nasproti, je bila videti, kot da ne verjame naši resnični želji, da ji pomagamo. V temnih očeh se je zrcalilo nezaupanje, ki je bilo zadnje mesece stalni spremljevalec njenega življenja.

Bila je mirna, ko je izrazila željo, da nerojenega otroka obdrži, zavedajoč se vseh težav, ki jo čakajo. Nič posebnega ni njena zgodba. Življenje jih je napisalo že veliko, razlikujejo se samo v odtenkih. Pisale so se pred vojno, po vojni in danes, le s to razliko, da so se razmere med ljudmi spremenile. Včasih so nezakonsko mater obsojali, danes ji na tistem izražamo priznanje za pogum, za moč, ki jo zmore, da vsemu navkljub otroka obdrži.

Naj ostane dekle nekaj časa še neimenovano. Prehudo bi bilo, da bi jo takoj sprejela javnost. Zlasti zato, ker tam, kjer stanuje, ne vedo, da je noseča. Lahko bi jo vrgli na cesto, če bi odpovedalo srce... Prehudo bi bilo.

Dekle je priučena šivilja in je bila zaposlena v tovarni. Tja je prišla iz hribov in tam je tudi spoznala ljubimca, 26 letnega fanta, ki se je pred novim letom izkazal, da je mož in oče dveh otrok. Dekle je s pretvezo, da se bosta poročila, zvalil v Celje in živela sta skupaj. Ona vedno s prikrito bojaznijo, da je revna in on bogat, zato, da ne gresta skupaj, on pa z odločnostjo falota, da je za njo zgradil stanovanje, kamor jo je tudi popeljal. Po nekaj mesecih skupnega življenja je bila dekle noseča. Ko je vsa srečna to povedala ljubimcu, ji je odkril resnico: da je poročen in oče dveh otrok.

Razočarano dekle je pobegnilo iz njegovega lepo opremljenega stanovanja, prenehalo se je voziti z njegovim avtom in se odselila.

Sprejela jo je žena, ki ni vedela, kako je z njo.

Ostala je brez sredstev za preživljanje in pravkar troši zadnje prihranjene krajcarje. Zaradi obljub je zapustila delovno mesto v Sentjurju, danes živi v Celju. Napisala je dvajset prošelj za zaposlitev in vse so ji bile odbite. V nekaterih je navedla, da je noseča, v nekaterih tega ni.

»Otroka hočem«, je povedala, hkrati pa izrazila vso odločnost, ki jo skriva krhka postava. To ni bil izraz trme, le odločitev zrele žene, ki ve, kaj hoče. Poprijela bi za vsako delo in v vsaki občini celjskega območja. Da bi se preživela in skupaj spravila najnujnejše za otroka. Rada bi se zaposlila, delala in le v skrajnem primeru bi vzela socialno podporo.

Zato, danes v njenem imenu prosimo! Prosim podjetja, ki iščejo žene za zaposlitev, da vzamejo naše dekle v službo. Kljub temu, da je v četrtem mesecu nosečnosti, za katero ima vso ustavno pravico. Ima tudi pravico do dela. Prosimo podjetja, da obidejo svoje zakone, ki jih spremlja praksa, da nosečih žena ne zaposlujejo. Prosimo za dekle, ki želi prostor pod soncem za sebe in otroka, ki se je odločila zanj. Prosim v imenu vseh tistih, ki upajo, da humani odnosi med ljudmi niso le puha fraza, ampak trdna beseda.

Ce se bo katero podjetje odločilo, da zaposli našo deklico, naj sporoči na uredništvo Novega tednika in Radia Celje.

ZDENKA STOPAR

Slavko Slapnik

Elica Mušič

Obisk na Dobrni

DOBRNA BO SLAVILA

OB SOLIDARNOSTI KRAJANOV REŠILI MARSIKAK KOMUNALNI PROBLEME

Na Dobrni je prava pomlad. Na vsakem koraku diši po novem. Tudi zemlja. Zdravilišče je zasedeno. Tako se nikoli v tem času. Kot da bi bil ta prijeten kraj blizu Celja povsem prerujen.

Dobrna pa bo tudi sicer letos nekajkrat v središču pozornosti. Dvakrat zanesljivo in če bo šlo vse po sreči — pri tem mislimo na graditev novega zdraviliškega objekta — potem še enkrat.

Prvič bo Dobrna v slavnostnem oblačilu še jutri, v petek, 15. t. m. Prebivalci tega kraja že dolgo slavijo ta dan kot svoj praznik v spomin na prihod Štirinajste divizije na njihovo območje. Za letošnji krajevni praznik so tudi organizatorji osrednje celjske občinske proslave v počastitev pohoda Štirinajste na Stajersko. Slavnost bo v zdraviliški dvorani z začetkom ob 17. uri. V tem okviru bodo ob dvanaestih vgradili tudi temeljni kamen za graditev nove telovadnice pri domači osnovni šoli. To pa je rezultat celjske solidarnosti in uvedbe krajevnega samopriskupa. Sicer pa taborniki in rezervne vojaške sta-rešine pripravljajo tudi po-

hod mimo Brdce na Paški Kozjak.

»Spomini na prihod Štirinajste na naše območje so še živi.« je pripovedoval Milan Rebar, predsednik krajevnega organizacije ZB in predsednik sveta krajevnega skupnosti. »Takrat se bil tudi sam na terenu kot obveščevalec. Imeli smo dosti dela, da ne govorim o veselju, ki smo ga doživljali, ko smo naenkrat videli toliko borcev. Tiste dni je bila na okrevanju v zdravilišču skupina SS-ovcev. Takoj so jih aktivirali in poslali v bitko. Pa zaradi visokega snega in težkega orožja niso prišli daleč. Le od daleč so lahko gledali partizanske kolone...«

Krajevna organizacija Zveze borcev na Dobrni vključuje 101 člana. Medtem ko so materialni problemi borcev več ali manj rešeni, nas skrbi predvsem njihovo slabo zdravje, zato ni naključje, če se zavzamemo, da bi trajalo klimatsko ali zdraviliško zdravljenje vsaj tri ali štiri tedne.

In krajevna skupnost? S pomočjo solidarnosti in pripravljenosti večine domačinov so rešili že marsikak

Milan Rebar: Živi so spomini na prihod Štirinajste divizije...

problem. Predvsem komunalni. Tako so imeli lani za zgraditev vodovoda na voljo samo 38,5 milijona starih dinarjev, s prispevki in delom pa so zgradili objekt, ki je vreden najmanj 120 starih milijonov. Sicer pa računajo, da je samo vrednost laniških komunalnih del okoli 150 milijonov. Delež domačinov v tej ali drugi obliki je bil tudi 75-odstoten.

Tudi letošnji načrti so obetajoči, lepi. Urediti namen vajo cesto od Dobrne proti Vrbi, razširiti vodovod v Klancu, pripraviti vse potrebno za graditev vodovoda v Lokovini, asfaltirati cesto skozi novo naselje proti Hodičevemu grabnu. Prav tako bodo začeli z deli pri rekonstrukcijskem središču v parku. Če k temu prištejemo še telovadnico pri osnovni šoli, smo napisali veliko.

Rušitev razpadle hiše sredi Dobrne je še vedno problem zase. Kdaj, kdaj? Nič ne ve, kdaj bodo odstranili ta krajevni madež?

»Krajevna skupnost dobro dela. Ljudje so zadovoljni, zato tudi pripravljeni pomagati na vsakem koraku. Vse to ustvarja prijetno in delovno razpoloženje...« je še povedal Milan Rebar.

Dobrna ima po zadnjem štetju 2060 prebivalcev. Koliko jih je danes? Več ali manj? Bržčas manj, saj malo di odhajajo v mesta, v industrijo. Navzlic temu ima kraj svojo perspektivo. Če pira jo zdravilišče!

M. BOŽIČ

O treh nagradah

Priznanje ustvarjalnosti

Ob prazniku slovenske kulture vsako leto v Ljubljani podeljujejo tudi Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada. Letošnja proslava je naznanila tudi tri mena, ki so tesno povezana s celjskim kulturnim življenjem — če jih seveda opredeljujemo na sam kraj njihovega delovanja, sicer pa je njihov delež neločljivi del celote umetniškega snovanja slovenskega naroda.

Akademski slikar Avgust Lavrencič je že dolgo prisoten v našem likovnem življenju. Ni povsem enostavno predeljevati delo nekega umetnika, ki se je odločil za svojo govorico ljudem. Toda, če je njegova misel segla v svet našega življenja, kakršnega poznamo, zato, da nam jo odpre v humanizem, v tiste višje vrednote, zaradi katerih tudi praznujemo svoj praznik kulture, potem ne more biti nobenega dvoma, če v poslanstvo njegove ustvarjalnosti.

Te besede veljajo tudi akademski slikarki Jelici Zuza, ki se posebno v zadnjih letih daje vse za žalsko likovno življenje in še več. Njeno slikarstvo je že prešlo prenekatere meje iskanja »tipičnega« izraza. Postalo je votivnost portretom in tihožitjem. Prestopilo pa je tudi meje geografske opredelitve. Slikarka pa je ob vsem ostala zvesta svojemu Celju in svojim ljudem. Savinov razstavnih salonov bo v svetlobi svojega prostora še kdaj spregovorili o tem.

Režiser Dušan Mlakar je prejel nagrado za režijo krstne uprizoritve Cankarjevih »Romantičnih duš«. Rozmanovih »Zvonov« (obe režiji sta bili v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju) in Hengovo »Lažno Ivano« v mariborskem gledališču. Najpomembnejši je njegov prispevek pri Cankarjevi drami, saj je vse do celjske krstne uprizoritve veljala za »neuporabno« — tudi po besedah sa-

mega Cankarja. S to predstavo je ponovno potrdil trditve, da so »zastareli in pozabljeni« teksti lahko aktualni.

Gre torej za tri umetnike, ki s svojimi ustvarjalnimi dejanji živo kreirajo in razvijajo kulturo. Zaradi celovitosti njene vsebine so ji odprta vrata navzven, brez tradicionalnih opredelitev, brez meja. Povsod segajo do človeka.

Morda je v tem tudi malce ironije, če primerjamo umetniške prispevke (uradne: poklicne in neuradne: amaterske) kulture po njihovem obsegu. Obseg je velik. Lahko je iz enega kraja do drugega kraja, vendar na eni izmed petih celin. Zdajšnji čas pa prinaša razgovore o plačevanju teh »storitev« po občinah, regiji in republikah. Dogovarjamo se tako, kakor da bi šlo za to »kdo bo koga« plačal, »mu namenil sredstva«, itd.

Kakor da ne gre za en jezik, eno poslanstvo in eno

dolžnost. Da, predvsem dolžnost. Do vsega, kar je naše, kar je naše postalo na tak način, kakršnega nam posreduje zgodovina. Ta pa nenehno govori o boju. Za pravico. Za delavsko mezdno in za svobodo izražanja v materinem jeziku. Mi se danes dogovarjamo o načinu financiranja, da bomo z njim omogočili obstanek teh vrednot, na katerih stoji ves narod. Že tukaj govorimo o potrebi odpiranja, medsebojnega dogovarjanja, do enotnih stališč. Zagotavljamo tudi sredstva za tisto, kar nastaja danes, v socialistični družbi. Tudi omejenen nagrade so plod teh prizadevanj. Toda, če se znamo učiti iz izkušenj, nam mora postati razumljivo, da govorimo za eno besedo, za enega otroka, ki smo ga vselej imenovali pastorek (kultura). To nečistljivo ime nam naj ostane v sramoto, če ga bomo morali še tako imenovati.

DRAGO MEDVED

Iz dnevnika SLG Celje

Celjski grof

Priznati moramo, da še zelo malo vemo v Frančku Rudolfu, ki se loteva pisanja za gledališče z nenavadno razkošno fantazijo. Običajno je tako, da avtorja opazimo šele, ko je njegovo delo postavljeno na oder. »Celjski grof na žrebca« — premiera in krstna predstava bo 1. marca — prihaja k nam s štiriletno zamudo. Doslej smo videli uprizorjeno le njegovo anti-pravljico »Trnuljčica preveč in trije palčki« v uprizoritvi Mladinskega gledališča iz Ljubljane. Štiriletna zamuda — ker je to Rudolfov prvenec in ker smo do prvencev nekam nezaupljivi in ker pač — tista doba zorenja! — seveda še malo ni opravičljiva, zlasti ne, ker poznavoritev pripravlja režiser DUSAN MLAKAR, ki je prejel ki pa niti malo ni delaven kar se »zvez z gledališče tiče. Situacija se je pri nas medtem že toliko spremenila, da gledališča ne čakajo več, da bi jih avtorji obletavali, sama stikajo za njihovimi deli, in tako je dovolj upanja za zares plodno sodelovanje. Krstno uprizoritev pripravlja režiser DUSAN MLAKAR, ki je prejel letošnjo nagrado Prešernovega sklada za režijo Cankarjevih Romantičnih duš, Rozmanovih Zvonov in za mariborsko Lažno Ivano Andreja Henga. Scenograf je AVUGST LAVRENCIČ, prav tako dobitnik Prešernove nagrade za slikarski opus in za dosežke v scenografiji, kostume izdeluje Melita Vovkova, glasbena sodelavca sta Darijan Božič in Edi Goršič. V vlogah Hermana in Friderika bomo videli Pavleta Jeršina in Janeza Bermeža, v vlogi vodje komedijske skupine Stanka Potiska, nastopa skoraj ves ansambel.

js

Akcija

Otrok in gledališče

Tako so v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju pomenovali akcijo, kot so v našem delu za letos zapisali splošnega nacionalnega načrta, in ki pomeni, da bi maju otroci in mladi lahko ves teden gledali gledališke predstave, posebej namenjene temu starostnemu sestavu. V Celju bi gostovala vsa slovenska gledališča, ki imajo v repertoarju predstave za otroke in mladino. Če bi to prireditve združili že s strokovnimi posveti, razstavami in s posebnimi urami estetike, umetnostne ali gledališke vzgoje v šolah, bi lahko govorili o kulturni manifestaciji, enaki Borštnikovemu srečanju. Teden slovenske drame v Kranju ali srečanju eksperimentalnih odrov v Gorici.

Gledališki pobudi moramo torej prikliniti in jo morda še razširiti. Kajti priznati moramo, da kljub vsem šolskim in domačim vzgojnim naporom naš otrok prav v kulturi stopa v močno navz-

krizje s tistim, kar hoče šola in onim, kar daje »mešan« kulturno tržišče. V kioskih, na TV, v kinu in tudi v potrošniški psihologiji nasploh, ki avtomobil in gledališko predstavo ali umetniško besedo enači s kulturno razvijačnostjo človeka.

Za otrokovo kulturo smo še vedno preveč brezbrizni. Pobuda, da bi imeli v Celju v maju Teden gledaliških predstav za otroke in mladino (ob tem, da je Naša beseda zrasla v celjskem okolju) je torej nadvse hvaležna. Obogatili bi jo lahko z revijo najboljših otroških filmov in mladim obiskovalcem v filmskem listu povedali nekaj besed o merilih za vrednotenje. Pripravili bi lahko nastope mladih glasbenikov, recitatorjev, likovnikov, zmagovalcev znanja in podobno.

V maju bi tako postalo Celje mesto slovenskih otrok in mladine ne samo za celjsko občino, ampak tudi za

vse območje. In morda celo za republiko, kar najbrž ne bi bilo težko uresničiti. Kajti izpeljava te zamisli nudi celo preveč možnosti.

Skoda, če bi pobuda celjskega gledališča ostala samo znotraj Talijinega hrama. Pri prevzemanju ideje imejmo pred očmi resnico o tem, kako močno bodo povrnjena sredstva in prizadevanja, vložena v kulturno vzgojo otrok in mladine.

Na potezi je občinska zveza prijateljev mladine in druge ustanove, ki skrbijo za vzgojo otrok in mladine. Z združitvijo interesov, s skupnim odborom in z opredeljenimi nalogami bi lahko Celje v maju zadihalo z žarečimi očmi in notranjo prešernostjo otrok in mladih. Pa tudi odraslih. Odločitev, da bi Celje postalo mesto kulturne dejavnosti za otroke in mladino in otrok in mladih samih bi govorila o modrosti današnje trenutka za leta prihodnosti.

J. V.

Štore

„Prevarani soprog“

V petek, 8. februarja zvečer, je bila v Kulturnem domu v Štoreh premiera Molierovega Georgea Dandina, pod naslovom »Prevarani soprog«, ki ga je uprizorilo amatersko gledališče Zelezar Store-Celje.

Predstava je bila razmeroma dobro obiskana, predvsem pa je pomembno to, da so amaterski igralci Tone Vidic, Anica in Truda Tomažin, Peter Simoniti, Ana Golobova, Dušan Florjanc, Slavko Dvoršek in Polde Oserban, s predstavitvijo te komedije ogreli

gledalce in so si navdušeni aplavz resnično zaslužili. Brez dvoma ima za uspeh predstave, uigranost igralske skupine, posrečeno sceno po zamisli ing. arhitekta Jureta Lenarda in učinkovite zvočne efekte (glasbe in monologov Georgea Dandina) največ zaslug režiser, igralec Slovenskega ljudskega gledališča v Celju, Branko Grubar.

Režiser je bil z delom amaterske igralske skupine zelo zadovoljen. »Malo je takih amaterskih igralcev, ki bi imeli toliko volje in posluha

za resno skupno hotenje in bili tako disciplinirani,« so besede Branka Grubarja, ki jih je navdušeno izrekel po uspeli predstavi. Pristavi je tudi, da bo na željo igralcev z njimi vedno rad sodeloval.

Po uspeli premieri v Štoreh bodo igralci amaterskega gledališča Zelezar Store-Celje z Molierovo komedijo gostovali po okoliških krajih, kjer bodo pri gledalcih, ki dobre amaterske predstave zelo pogrešajo, prav gotovo deležni zasluženega priznanja.

D. P.

„Drama“ v Celju

V soboto, 16. t. m. bo gostovalo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje ljubljanska Drama, vrnila bo obisk Celjanom, ki so pred kratkim gostovali pri njih z »Ivonom«. Ljubljanski gostje prihajajo prav tako s poljskim avtorjem Witoldom Gombrowiczem, z njegovo »Opereto«. Tako se bo lahko tudi naša publika seznanila z dovolj zaključeno podobo tega nenavadnega avtorja, ki je z maloštevilnimi deli hodil dokaj samosvojo pot, ločeno od modernih iskanj evropskega teatra in vendar v popolnem sozvočju z njegovimi tendencami. V tej optimistični satiri, kakor jo označuje ljubljanska dramaturgija, bodo igrali, peti in plesali Jožica Arbeljeva (nam znana iz celjske postavitve Mesec dni na kmetih Turgenjeva), Maks Bajc, Boris Cavazza, Mila Kacičeva, Duša Počkajeva, Jurij Souček, Aleksander Valič in drugi.

Proslave v Celju in Konjicah

V celjskem gledališču je bila v petek osrednja proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Program so izvedli člani SLG Celje in Komorni moški zbor pod vodstvom profesorja Egora Kuneja. Svečanost je bila združena tudi s podelitvami nagrad sklada za pospeševanje individualnega umetniškega ustvarjanja in znanstvenega dela, ki ga je ustanovila celjska Kulturna skupnost pred dvema letoma. Letošnje nagrade so prejeli: akademski slikar Avgust Lavrencič, akademska slikarka Darinka Pavlič-Lorenčakova, akademska kiparja Vasilje Četkovič in Milisav Tomanič, oblikovalca Rafko Počivšek in Jože Domjan, modna kreatorka in oblikovalka Stana Gorenšek, režiser Juro Kšinger in režiser s področja amaterskega filma Stan-

ko Jost. Vsi nagrajenec so dobili denarne nagrade v skupni višini 34.000 dinarjev, prejeli pa so jih za dosežke v lanskem letu.

Na slovesnosti smo se v Celju spomnili tudi štirih dolgoletnih kulturnih delavcev. Ob odhodu v pokoj so prejeli spominska darila upravnik SLG Celje Bojan Stih, profesor Anton Aškerc in profesor Egon Kunej. Spominsko darilo je prejel tudi Ivan Bele, dolgoletni predsednik občinskega sveta ZKPOS Celje in član IO Kulturne skupnosti Celje in njenega iniciativnega odbora. Lani je odšel na novo delovno mesto v Ljubljano.

Prejšnji petek so v Slovenskih Konjicah odprli razstavo plastik akademskega kiparja Vasilja Četkoviča v osnovni šoli »Dušana Jere-

bac. Tam je bila tudi osrednja proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika, kjer je sodeloval moški pevski zbor pod vodstvom Franca Rozmana. O pomenu slovenskega kulturnega praznika je spregovoril predsednik Kulturne skupnosti Slovenske Konjice Franc Selih.

V ponedeljek zvečer pa je bila v Konjiškem Kulturnem domu uspela predstava trnoveljske »Zarje« z Remčev »Delavnico oblakova« v režiji Stefana Žvižejja. Polna dvorana kulturnega doma je potrdila potrebo po dramskih predstavah, številne gledalce pa je nedvomno navdušila tudi dobra igra že uigranega amaterskega ansambla trnoveljske Zarje. Omenjena predstava sodi tudi v konjiški »Mesec kulture«, ki je v Slovenskih Konjicah že tretjič.

DOGODKI

PLANINA: PROSLAVA

V nizu proslav ob trideseti obletnici legendarnega pohoda XIV. divizije na Štajersko so imeli v nedeljo spominsko prireditev tudi na Planini pri Sevnici. V dvorani osnovne šole so se zbrali številni domačini, preživeli borci in aktivisti. Za dobro razpoloženje je poskrbelo lepo vreme, številne zastave, ki so vhrale udeležencem v pozdrav ter godba na pihala, ki je še precej pred začetkom proslave igrala borbeno koračnico.

Na proslavi so udeleženci prisluhnili govoru doktorja Ivana Kopača-Pavčka. Le-ta je obudil številne spomine iz teh dni pred tridesetimi leti, ko se je divizija prebijala med številnimi nemškimi postojankami čez Planino pa naprej po dolini Gračnice v vedno nove napore in zmage. Kulturni spored proslave sta izpolnila člana SLG Celje Ljerk Belakova in Miro Podjed, s sporedom borbenih pesni pa je sodeloval še šentjurski moški pevski zbor. Udeleženci proslave so potem še pomno popoldne na družabnem srečanju obujali številne žalostne pa tudi vesele spomine iz teh dni pred tridesetimi leti.

ŠMARJE: PROBLEM KADROV

Le kakšna dva tedna nas morda še ločita do naslednje partijske konference v Šmarju pri Jelšah. Tokrat bodo obravnavali eno samo točko dnevnega reda: kadrovska problematika v občini in težave, ki so vezane na to izredno pereče vprašanje. Šeja občinske konference Zveze komunistov, ki bo obravnavala to vprašanje, mora po predvidenju biti vsaj do 23. februarja.

OSVEŽENI SINDIKAT

Nedolgo tega je občinski sindikalni svet v Šmarju pri Jelšah ustanovil tri sindikalne konference. Nove konference imajo prosvetno vzgojni delavci, delavci nekovinske industrije in tekstilni delavci.

Z ustanovitvijo treh novih sindikalnih konferenc v šmarnski občini bo dobil sindikat vsakega novo, večjo vlogo pri povezovanju interesnih skupnosti v učinkovite akcije.

LIBOJE: OSREDNJA PROSLAVA

Osrednja proslava kulturnega praznika 8. februarja je bila preteklo soboto v kulturnem domu v Libojah. V programu, ki je bil dobro pripravljen, so sodelovali: folklorna skupina iz Sempetra, godba na pihala iz Liboj, ženski pevski zbor iz Griž, moški pevski zbor iz Liboj ter recitatorji iz Liboj in Petrovč.

T. TAVCAR

GRIŽE: LENINU NA ČAST

Mladinski aktiv Griže je v sodelovanju z občinsko konferenco zveze mladine Zalec pripravil ob 50-letnici smrti Vladimira Iljiča Lenina osrednjo občinsko proslavo. Najprej je zbranim spregovoril Marjan Drev, ki je v svojem govoru orisal življenjsko pot velikega revolucionarja, ter poudaril, da bi si morali mladi danes njegov lik pogosteje postavljati za vzor. Nato je sledil kulturni program, v katerem so sodelovali godbeniki iz Zabukovice, moški pevski zbor iz Zalec ter recitatorji mladinskega aktiva.

T. TAVCAR

ŠOŠTANJ: BORCI ZBOROVALI

Pred dnevi so ob veliki udeležbi članov in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij mesta Šoštanja in občine Velenje zborovali borci NOV. Iz poročil je bilo ugotovljeno, da je odbor združenja skupaj s članstvom uspešno opravil zastavljene naloge, s katerimi so reševali borbevske programske in organizacijske zadeve.

Večje število borcev NOV je bilo v preteklem letu na zdraviljenju v različnih zdraviliščih, nekateri so dobili nova stanovanja ali stanovanjske kredite, dodeljevali so tudi denarne pomoči borcev in njihovim dijakom. Organizirali so nekaj izletov in srečanj borcev ter razne proslave in komemoracije. Urejali so še vrsto drugih problemov za borce in aktiviste pri uveljavljanju njihovih zakonitih pravic.

Združenje borcev NOV Šoštanj ima članov 127 članov in 103 članice v starosti od 40 do 90 let. Pri zadnjem popisu je bilo ugotovljeno, da je na območju Šoštanja še 74 oseb, ki so aktivno sodelovale bodisi kot aktivisti in organizatorji NOV, pa še vedno niso članjevali v Zvezo borcev, niti niso uveljavljali pravic za priznanje posebne dobe. Ugotovili so tudi, da štirinajst članom še sedaj po sedmih letih niso rešili zahtevkov za priznanje posebne dobe, kar bo treba čimprej urediti, saj so borci zaradi tega prikrajšani pri vseh zakonitih pravicah — predvsem kmetje borci NOV.

Po razpravi je podal poročilo o aktualnih političnih dogodkih prvoborec Alojz Ribič. Ker v Šoštanju že dalj časa ni bilo nobenega zbora volivcev, so člani zveze borcev nakazali tudi veliko problemov, ki po svoji vsebini niso spadali na ta zbor, vendar so člani izkoristili to priliko in povedali stvari, ki jih tarejo, saj se nekatere že leta in leta ne premaknejo z mrtve točke. Te probleme so na konferenci iznesli člani — občani, ki se čutijo zaradi tega zapostavljeni v občinski samoupravni skupnosti.

V. K.

CELJE: NADALJEVANJE ŠOLE

Od torka do petka prihodnji teden bo v železarskem domu na Teharjih trajal drugi cikel celjske politične šole za neposredne proizvajalce. V programu predavanj so med drugimi naslednje teme: izhodišča pojma dialektičnega materializma, sodobni odpori marksizmu in njegovi filozofiji, socializem kot svetovni proces, ZK pred partijskimi kongresi itd. Tudi v okviru tega ciklusa se bodo slišali pogovori ob »okroglih mizah« o marksističnih kroških in njihovem delu in o socialnem sestavu Zveze komunistov. Šola bo obiskovalo 60 komunistov iz delovnih organizacij.

ŠENTJUR: TRETJI ZBOR — 23 ČLANOV

Na skupni seji izvršnega odbora SZDL in predsedstva občinske sindikalne organizacije v Šentjuru so ugodno ocenili dosednji potek evidentiranja. Ob koncu preteklega tedna je bilo evidentiranih 424 možnih delegatov. Od tega jih je 74 odstotkov iz neposredne proizvodnje, 30 odstotkov je žensk in približno 25 odstotkov mladih.

Obravnavali so tudi predlog osnutka dogovora o sestavi družbeno političnega zbora občinske skupščine. Predvidoma bo v njem 23 članov, večina od teh pa bo iz neposredne proizvodnje.

ms

ŽALEC: KANDIDATI ZA OBA KONGRESA

Komisija za kadre pri občinskem komiteju ZK Zalec je že sestavila predlog kandidatov za oba kongresa zveze komunistov.

Za X. kongres ZKJ predlagajo kot kandidata za delegata Franca Potocnika, kmeta iz krajevne organizacije ZK Prebold, za gosta kongresa pa Vlada Gorlička.

Za VII. kongres ZKS predlagajo kot kandidate za delegate Jožeta Cerjaka, sodnika občinskega sodišča, Rudija Členskiga, upokojenca in člana krajevne organizacije ZK Petrovč, Miro Govedič, tekstilno delavko iz Prebolda, Ivana Glušiča, kmetijskega inšpektorja skupščine občine, Marijo Hudec, učiteljico iz osnovne šole Tabor, Stanka Markuša, kmetijskega delavca iz KK Miroslav in Alberta Predovnika, tekstilnega delavca iz Polzele.

B. S.

Z GORENJSKE NA KOZJANSKO

LOKA, SREM, KOZJE

Nenavadna so pota človeka, še posebno takrat, če ga v svoj piš zajame vojna vihra z vsemi svojimi značilnostmi. Tako je tudi bilo s Pavletom Kosom, ki danes prebiva na Ključicah nad Kozjem, kjer z ženo Marico uživata zasluženi pokoj. Sem, na Ključice, sta prišla pred desetimi leti. Pavle je ugledal luč sveta pred dvaindesetimi leti na Gabrški gori nad Škofjo Loko. Žena Marica ga je po vojni in po končani službeni dobi navdušila za rodno Kozjansko in tako sta v Beogradu vse prodala in se preselila na Ključice v majhno, a prijazno hiško.

Iz Kranja. Pavle je legel v eno od jam po starem pravilu, da granata nikoli ne useka na isto mesto. Šipic pa jo je ubral v šupo. Ta se je med bojem vnela, ko je Franjo pritekel iz kritja, ga je pokosil švabski mitraljez. Vse skupaj se je zgodilo v desetih minutah. Tega se še danes Pavle najbolj spominja, kako je ob njem oblašal njegov prijatelj, preraščen v trenutku.

Po vojni je Pavle ostal v Beogradu in se ni vrnil s slovenskim bataljonom v Slovenijo, v Prekmurje. Zaposlil se je v glavni beograjski bolnici, kjer je spoznal tudi svojo Marico. Sama je že med vojno delala v bolnici v Beogradu, kamor so v osvobojevano mesto že pošiljali ranjene borce s sremske fronte. Tako sta se 1948. leta vzele in skupaj živela v našem glavnem mestu, vse dotlej, dokler ni sta prišla do zasluženega pokoja. »Nekako ni pravih besed, s katerimi bi se dalo povedati vse tisto, kar mora človek prestat med vojno.« Tako je povzel Pavle po daljšem premoru in ko smo se okrepčali z dobro kavo, ki jo je skuhal njegova žena.

»Velikokrat smo bili lačni, bosi, premraženi, spominam se, ravno tista leta so bile hude zime, tudi v Sremu. Gojili smo tovarstvo, o kakršnem danes marsikdo niti sluti ne. Vse smo si delili, od obleke, orožja pa do najmanjše drobtinice kruha. Takrat pravzaprav tudi spoznaš, kako malo in obenem veliko je vredno človeško življenje. Ko se izvlečeš ko zmagaš. Ko greš preko vsega in prerasteš neke sponke, ki so dotlej vladale v tebi. Toda danes je to vse samo pripovedovanje. Ob doživljanju pa je to čisto drugače. Poglejte, meni se še danes krepko vse to pozna. Moji živci so skoraj uničeni. Tukaj imam lep mir, z vsemi se z ženo razumeva in lepo nama je. Z nekaterimi starimi bojnimi tovariši si dopisujem, od marsikaterega pa niti naslova nimam. Zdaj smo dobili še ta glasila in se preko tega nazaj spoznavamo in lažje obujamo spomine. Pred dvema letoma smo dobili tudi svoj domičil na območju občine Krško.«

Tako razpreda svoje misli Pavle Kos. Kje so tista leta, ko je z Gorenjske stopil v svet odraslih, v svet dolžnosti in čudnih okoliščin. Zdaj o vsem tem preiščuje v svojem mirnem domu, ob spominih na leta, skozi katera je teklo njegovo življenje. Kljub vsemu se rad nasmehne, očito zadovoljen sam s sabo. Prebira časopise, vse polno jih imata z ženo v sobi. Tako si krajšata čas, pa tudi naokoli še gresta. Njune noge jima še dobro služijo, kljub letom.

Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

Srečanje z Jožetom Rusom

GLASBA MU JE VSE

Sedela sva v sprejemni pisarni radeške Tovarne Papirja. Kaj nenavadno okolje za pogovor o glasbi, kajne. Jože Rus, moj sogovornik, pa se zato še zmenil ni. Pogled mu je prešerno poskakoval po sobi, lepo negovana brada je spominjala na umetnika. In ne neupravičeno. Jože Rus namreč je umetnik. Glasbenik je od glave do pete. Če ga povprašate, katere instrumente igra, se bo nagaivo nasmejal in rekel: »Saj pravzaprav še sam ne vem.«

No, nekako sem izvedel, da igra: klarinet (odlično), saxofon (še bolje), kitaro in bas (ravno toliko, da gre), klavir (še kar), bobne (toliko, da ropoče), in čeprav mi tega ni povedal, sem prepričan, da mu tudi drugi instrumenti ne delajo težav.

Jože se je rodil v Hrastniku. Glasbo je pričel odkrivati že zelo zgodaj, najbrž že teden, ko je prvič »zafuhal« pri tisti »lačen, mami«. No, z 11 leti se je lotil klarineta in ko se je naučil nanj igrati, ga

tudi po tri, štiri dni ni bilo domov. Hodil je po plesih, veseljah, ko se je vrnil domov, pa je imel nekoliko drugačen, manj vesel ples.

Jože je igral v številnih skupinah. Začel je v ansamblu Dixiland, nato ustanovil svoj Bongo, se pridružil kvintetu Berger, zaigral pri skupini Amaro, pomagal tudi Zabam, sedaj pa je končno ustvaril svojo skupino — pa še imenujejo se po njem.

Vendar to ni vse o Jožetu Rusu. Še zdaleč ne. Tu se

njegova zgodba šele prav prične. Glasba mu nikoli ni dala miru. Čeprav ima najraje zabavno glasbo, so ga od nekdaj privlačevale tudi druge zvrsti. Najbolj od vseh — godba na pihala. Trenutno vodi kar dve godbi — Hrastniško rudarsko in radeško sindikalno, papirniško. Pri tej je že 15 let, zadnja štiri leta v vlogi kapelnika. Saj veste, to je tisti stric, ki spredaj koraka in palico vihti, tisti zadaj pa šplajo, da je veselje.

Ko sem ga vprašal, kako usklajuje dve tako različni zvrsti glasbe, mi je povedal, da povsem brez težav. »Po krvi sem plehara«, pravi, »najbolj pa mi je všeč zabavna glasba. Usklajevanje obeh mi torej ne sme delati težav. V pleh muziko uvajamo tudi zabavno glasbo, pa imamo obe ljubezni pod isto (kapelniško) kapo.«

Pa še res je. Radeška godba je verjetno edina pri nas, ki zaigra in to dobro zaigra dixiland, pa fokstrot in še kaj.

Seveda ne zanemarjajo drugih, bolj »pleharskih« zvrsti. Igrati znajo tako koračnice kot narodne, pa tudi uverture k operam in razna lažja simfonična dela jim niso tuja. »Pri amaterski godbi je že tak« pravi Jože, »da moraš poskrbeti za raznovrstnost. Z njc pridobimo poslušalce, pa tudi člani godbe so bolj zado-

voljni.« V Radeški godbi jih ni strah za nove kadre. Čeprav je godba zelo mlada in marsikoga radi potegnejo še v vojsko, ali pa kdo zbeži »med drotarje«, godbenikov ni strah. Zastavili so si jasen cilj — povežati se bodo z glasbeno šolo oziroma oddelkom za trobila in od tam novačili člane. Po drugi strani pa bodo na šolah mlade skušali navdušiti za glasbo in jih napotili v glasbeni šoli. Tiste, ki jim bo šola smrdela, pa so pripravljeni poučevati tudi sami.

Godba ima sedaj naštudiran več kot dveurni koncert. Jože pa še vseeno ni zadovoljen. Pravi, da morajo program še dopolniti, vanj vnesti še več raznovrstnosti, pred-

vsem pa lahkih, zabavnih del. Če vemo, da je radeška godba nepogrešljiva v bližnji in daljni okolici, nas to ne čudi. Kajti radeški godbeniki in njihov kapelnik vam lahko zaigrajo tudi na ohceti, da o proslavah, praznikih in vesellicah sploh ne govorimo.

»Aktivnost naših godbenikov zadnje čase še raste«, pravi Jože. »Ljudje nas imajo radi, radi nas poslušajo, povsod, kjer smo nastopili, nas želijo še slišati. Zato moramo še vaditi in več nastopati.«

Drži, kar pravi Jože. Nam pa ostane le želja, da bi jih tudi kje dalje od Radeč lahko kdaj slišali. Pridite, zaploskali vam bomo.

Braniko Stamejčić

NAŠI ZNANCI — IVAN KOPAČ - PAUČEK

PARTIZANSKI DOHTAR

Ko je bila pred 30 leti XIV. divizija na pohodu, je bil z njimi človek, katerega prisotnosti so bili borci najbolj veseli. Ni bil kak veseljak, pa tudi heroj in slaven poveljnik ne. To je bil »dohtar« Pauček, bolj droban kot krepak, na videz nič kaj vojak.

Danes, kadar se štirinajsta zbere, je okrog Paučka največja gneča. Zakaj? Prenekateri v taki gruči bi ne tlačil več trave, če bi ne bilo »dohtarja«. In vojna je pač takšne sorte pojav, da v njej ljudje umirajo, krvavijo in izkrvavijo, če jim kdo ne pomaga.

Ko je februarja 1944 pri Sedlarjevem XIV. divizija prekorčila Suto, je sanitetni referent Trinajste brigade, dr. Ivan Kopač, Pavček po partizansko, prinajal pravzaprav domov. Toda takrat ni bil čas za sentimentalnosti. Ko je upiral pogled v kožjansko rubežo na škali zaselka Sv. Eme, od koder je proti koncu prejšnjega stoletja optan s culo krenil v svet njegov oče. Bolj ga je skrbelo, kaj jih v teh hribih in za njimi čaka? V diviziji, ki je štela poldrug tisoč mož, so bili medicinci redko posejani, a na Stajerskem ni bilo takšnih baz, kot so bile v Kočevskih gozdovih, po Gorjancih. Tu na Stajerskem je težak ranjenec še vedno mledoval tovariše za strel iz usmiljenja in hrepenel, da ga smrt čim prej reši trpljenja. Poleg tega pa ta sneg, ki je segal do kolen in pasu...

Skrbi partizanskega dohtarja Pavčka niso bile odveč. Začelo se je tisto, kar je za zdravnika najhujše. Iz juriša v juriš, iz napada v napad, pa umik in nov maratonski pohod do naslednjega juriša.

To je bila prava solferinska tragedija. Lažje ranjence so obvezovali kar bolničarji. Težje so operirali kje v kakšni kmečki izbi, vlačili krogle iz

mesa in kosti, pošiljali k vragu oficirja iz zaščitnice, ki je priganjal, češ rep kolone je že mimo. In potlej si lahko samo še čakal, kdaj bodo zaženketale šipe in se bo kdo drl »Hände hoch« (Roke kvišku) ali pa bodo strele celi kar zazijale v izbo, nekdo izza njih pa bo cinično pripomnil: operacija končana!

»Za silo zakrpane ranjence smo puščali po samotnih kmetijah, se zanašali na zavest in človečnost domačih... No, odkrito povedano, smo se morali poslužiti tudi grožnje, kadar ni bilo časa spoznati, ali je hiša, kjer smo puščali ranjenca naša ali ni.«

Doktor Ivan Kopač, ki mu kot zdravniku človekova duševnost gotovo ni tuja, si ravnanj in obnašanja ljudi v vojni, predvsem pa v bitki, ne zna razložiti. To na primer, da človek enostavno ne verjame, da ga bo zadelo, čeprav vidi padati ljudi kot snopje. Ali to, kdaj se strah, sla po samoohranitvi sprevrže v brezglavo paničarstvo, kdaj v junaštvo.

»Redki so, ki idejo vrednotijo nad življenjem. Saj poznamo prodane duše tudi za košček udobja. Toda tisti, ki imajo takšno močno idejo, imajo tudi močan vpliv. Zase vam, da me med partizane ni pripeljala kakšna izoblikovana ideja. Občudoval

sem pogum prvih partizanov in od tega občudovanja do poti k prvemu ranjenemu partizanu v okolici Novega mesta je bil le korak. Sčasoma se je takšnih pohodov nabralo, pod nogami je postalo vroče in vzela me je hosta.«

Tako nekako, če ne dobesedno, potem vsaj v podobnem slogu je dr. Ivan Kopač, mimogrede in brez dramatičnosti, opisal svoj prihod med partizane.

Preden je dr. Ivan Kopač dobil partizansko ime Pavček, je bil stažist v novomeški bolnišnici pri uglednem kirurgu dr. Steinfelserju, ki ga starejši Celjani hranijo v spoštljivem spominu. Student beograjske medicine, Ivan Kopač bi moral polagati zadnji izpit natanko tisti dan, ko je bil Beograd bombardiran. Seveda to je ucvrl domov, v mirnejšo Dolenjsko. Italijani so edino medicincem dovolili dokončati študij, bodisi v Zagrebu, odisi v Beogradu. Decembra 1941 je imel sin nekdanjega klobučarskega vajenca, enega od dvanaestih otrok batarja iz sv. Eme pri Podčetrtku, diplomu zdravnika v rokah.

V Beogradu seveda ni le listal po skriptah, Slep in gluh bi moral biti, če bi ne zasluhl, da se je pravkar končala vojna v Jugoslaviji prav-

zaprav šele začela. V osrčju Srbije je vrelo. Oktobrske vstaje v Kragujevcu, Kraljevu, Kruševcu in po vsej osrednji in vzhodni Srbiji so odjeknile. Novopečeni zdravnik je prišel v novomeško bolnišnico, ko Dolenjska že tudi ni bila več mirna zasanjana provinca. Prišli so ponj, da bi zdravil ranjenega partizana. Potlej vse pogostje in ko so mu oni z druge strani prišli na sled, se jim je zmuznil in partizani so bili bogatejši še za enega »dohtarja«. Zdravnik je partizanom pomenil veliko. Komandirji in komandanti so rasli iz boja, zdravniki ne...

Pohod od Sedlarjevega do Pohorja je bila za divizijske sanitetce en sam napet film. Prevezovali so v bajtah, na prostem pri bateriji, v hlevih, vlekli krogle iz teles, ustavljali krvavitve, preprečevali tetanus, lajšali umiranje brezupno ranjenim z morfijem, obupavali, kadar se niso več vedeli kam obrniti, jurili med Svabe po ranjence in padali tudi sami pod rafali.

Nori bojni metež je ponehal na Pohorju, kamor se je Ivan Kovačič-Efenka prebil s prvim delom divizije z Graške gore. Ko je hajka ponehala, je štab divizije razdelil

PIŠE JURE KRAŠOVEC (1)

vloge zdravnikoma. Dr. Jože Beniger je prevzel dolžnost šefa sanitete v diviziji, dr. Ivanu Kopaču pa so ukazali kreniti po sledi pohoda nazaj, poiskati in zbrati ranjence, organizirati njihovo zdravljenje, organizirati partizanske bolnišnice, terensko sanitetno službo.

Tako je mlad zdravnik v

tretjem letu staža imel za seboj prakso, kakršne si nikoli ni želel. Nasmehnil se je, kadar je za trenutek pomislil na vso proceduro asepe in hkrati obžaloval, da svojim pacientom ni mogel zagotoviti niti delčka pogojev, kakršne bi imeli v še tako preprosti bolnišnici.

(Dalje prihodnjic)

pisma

MOJE LANSKE POČITNICE

Spominjam se lanskih zimskih počitnic, ki jih ne bom nikoli pozabil.

V ponedeljek zjutraj smo se smučarji zbrali pred šolo in šli s tovaršji v drevesnico na smučarski tečaj. Tam so nas najprej preizkusili v smučanju. Mene so dali v prvo skupino. Dva dni sem se učil smučati. V sredo popoldne se je zgodila nesreča. Zlomil sem si nogo. Moral sem v bolnico. Zelo mi je bilo žal. Težko mi je bilo tudi za mojimi sošolci. Presrečen pa sem bil, ko so me prišli obiskat ter mi pomagali pri učenju.

Vsem sem še danes hvalen, **JANI SIKOSEK,**
6. a OŠ Kozje

PREŠEREN IN NJEGOVA MUZA

Nad tlakovano ljubljansko ulico se dviguje Prešernov kip in nad našim velikim poetom drži muza lovorjev venec. Oblačno jutro je, nihče se ne zmeči zanj, ljudje hitijo zaviti v plašče, z rokami globoko v žepih. Vsem se mudi. Majhen deček se ustavi, toda ne zaradi pesnika, ustavi se zaradi gola, ki je sedel na pesnikovo ramo in skril glavo globoko pod perutnico. Prešernovi kodri so mu dali zavetje pred vetrom, ki je vrtil listje in prah.

Pesnikov pogled je žalosten, oči otožno gledajo na ulico, po kateri hiti pisana množica ljudi. Morda je žalosten zato, ker je njegovo srce, čeprav iz brona, prepolno pesmi,

pa jih ne more nikomur povedati. Vsako noč napiše pesem v cestni prah, veter in dež pa jih znova zbršeta. In tlakovana ulica je polna pesmi, morda jih je tisoč in več. Ljudje stopajo po čudovitih verzih, hitijo mimo Prešerna, ki upa, da bodo postali vsaj za trenutek in prisluhnili vetru, ki šepeta njegov najlepši sonet. Toda ljudje hite, ne slišijo vetra, ne razumejo pesmi.

Rahlo začne pršiti. Golobček skrije glavo še globlje med perje. Nekje daleč brni avto, dežne kaplje udarjajo ob bron. Nenadoma se oblaki razgrnejo, droben žarek se prikrađa na ulico, da se zablišči v nešteti barvah, kapljice se lesketajo kakor dragulji. V Prešernovem očesu se nekaj zasveti, morda je le kapljica — ali pa solza, kdo ve? Velik temen oblak, kakor grabežljiva roka, zakrije sonce. In kapljice postanejo težke in debele, okrog Prešerna je polno luč.

Simona Podergajs

NEVARNO!

Zelo mi je všeč to naše lepoto mesto Celje. Stanujem na Tomšičevem trgu 18. Toda tu mi nekaj ne ugaja. Čistoča je pod ničlo. Že tri tedne teče iz greznice, ki je na sredini dvorišča, človeško blato in tam stoji že približno 10 cm visoko. Tu stoje avtomobili sredi te nesnage. Zjutraj, ko se vozijo v službo, vozijo čez ta dišeči parum in z njim odišavljajo ves trg. Tudi otroci so si našli kosček svojega razvedrila sredi

velike mlake. Vendar pa se za te malčke nihče ne zmeni. Kje je tista oseba, ki je odgovorna za to? »Najbrž je ni!«

Vse to smo prijavili na sanitarno inšpekcijo in so nam odgovorili, da še nismo na vrsti za čiščenje. Kdaj se nas bodo usmili, še ne vemo. Vendar pa upamo, da prej, ko bo poslal kakšen sončni žarek in razširil vonj. Mislim, da je vse skupaj nevarno. Lahko se razširi kakšna bolezen, na primer kuga.

Zeleh bi, da bi se našla kakšna oseba, ki bi se pozanimala in rešila ta velik problem številke 18.

IGRAMO »PING-PONG«

Kljub temu, da mi je zelo mučno igrati ta ping-pong, moram v zvezi z odgovorom predsednika izpitne komisije pri oddelku za notranje zadeve Skupščine občine Celje, Jožeta Kučerja v NT št. 4/74 na moje pismo v NT št. 2/74, dati pojasnilo.

Že v NT št. 3/74 je bil objavljen popravek napake v mojem pismu, ki je nastala pri slovnični oziroma stilistični korekturi pisma. Tako je v odgovoru na moje pismo, zadnji odstavek, v katerem je odgovor na vprašanje, ki je pri korekturi izvelelo v čisto drugem pomenu, kot je bilo postavljeno, nepotreben. Čudi me dejstvo, da je izpitna komisija po vsestranski analizi pisma posvetila toliko pozornosti prav temu vprašanju, katerega odgovor je jasen vsakemu, ki je vsaj nekaj slišal o prometni vzgoji in cestno prometnih predpisih. Prav tako čudna je trditve komisije, ko pravi, da bi odgovor na to vprašanje: ali mora kandidat, ki je pravilno ustavil pri dveh »stopah« znakov, ustaviti tudi pri tretjem, poznati tudi inštruktor, ki uči in vzgaja bodoče voznike. Mislim, da ni treba poudarjati, da je ta inštruktor že moral opraviti

vozniški izpit, določeno vozniško prakso in inštruktorski izpit ter da je že izučil precej voznikov motornih vozil.

Ceprav je odgovor na bistvo mojega pisma, to je, ali se je mojemu kandidatu Pavčniku zgodila krivica ali ne, zelo natančen, z njim nisem zadovoljen. Še vedno ne morem verjeti, da se nekdo lahko ravna po prometnem znaku, katerega praktično ni mogel videti.

Se enkrat ponavljam, da si želim korektnega sodelovanja med inštruktorji in izpitno komisijo in da kritiziram le posamezne negativne pojave — od katerih eden je po mojem ta primer — in za katere obstaja bojazen, da postanejo splošna praksa.

Stanko Vrabec

PRIZADETI DRAMELJČANI

Preden začnemo pisati, vas vse skupaj lepo pozdravljamo. Opisali bi vam primer, ki se je pripetil Drاملjčanom.

Mogoče vam je znano, da je včasih prihajal v Dramlje vsako sredo zdravnik. To je bilo nekaj časa. Zadnje čase pa samo vsako prvo sredo v mesecu, vendar so zdaj tudi to ukinili. Lahko si mislite, kako smo vsi prizadeti, posebno stari ljudje. Lažje je šel vsak star človek v Dramlje k zdravniku, kakor pa v Šentjur z avtobusom. Svojega prevoznega sredstva nimajo, za drugega pa nimajo denarja, da bi mu plačali. Tudi dolenci bodo s tem prizadeti in njihove mame, ker jih bodo morale nositi v Šentjur v posvetovalnico. Vprašujemo se, zakaj plačujemo zdravstveno zavarovanje. Saj v Dramljah nimamo ničesar. Ne nove trgovine, ne gostilne, tudi za osemletko se menijo, da jo bodo ukinili. Med vojno pa smo bili na prvem mestu, da smo pomagali, kjer je bilo treba. Mnogi so dali tudi življenja, saj o tem priča spomenik v Dramljah. Mnogo

družin so izselili, domove pa požgali. Zdaj pa smo zapostavljeni bolj kot Kozjansko.

Prosimo vas, da objavite to pismo v celoti, saj smo naročniki vašega tednika. **PRIZADETI DRAMELJČANI**

DACHAU POD POHORJEM

Ker avtobusi za Celje in Ljubljano nimajo postajališča v vsaki vasi, sem se z lokalcem zapeljati do Slovenske Bistrice, kjer sem čakal nekaj minut pred tablo voznih redov, ki služijo kot postajališče.

Bilo je v nedeljo popoldne in promet je bil malo mirnejši kot ob delavnikih. Zagledal sem se v okna na hišah ob cesti, pomislil sem na spalnice, spomnil sem se na plinske celice. Videl sem dekleta, videl sem fante. Zdelo se mi je, da nekaterim ne si je iz obrazov mladost v vsej svoji veličini. Spomnil sem se na čisti zrak na Pohorju in na široko cesto ko k malhu stekla ob vznožju Pohorja. Odleglo mi je.

Kmalu bo rešena Slovenška Bistrica.

LLC

NEZADOVOLJEN

Sporočam vam, da mi ni treba več pošiljati NT, ker same take reči pišete, ki mene nič ne zanimajo. Še tako dolgo mi pošiljajte NT, da bo za polletno naročnino, potem pa je konec.

Franc Vodeb, Laze 10
Odgovor: Tovariš Franci, zdaj pa se zmeniva, kaj vas zaneima. Napišite mi. Predlagajte mi, potem pa bova kako rekla.

POVABILO NA LOV

Oprostite, oglašam se vam Medved iz Medvedjega brloga. V NT sem prebral vse od A do Z. Tako sem tudi ugotovil, da imate tudi pri vas Medveda in to tehničnega »direktorja«. Če sva si midva kaj v sorodu, ne vem. Če bi pa vaš To-

ne Vrabl še rad kaj napisal, se pa lahko oglašaj. Torej povabim vas in tudi Draga Medveda na lov na ribe.

Sprejmite lep pozdrav od Medveda.

Odgovor: Tovariš Medved, naš Medved je zelo počaščen, ker ste ga povabili na lov na ribe. Tudi Tone Vrabl se bo gotovo rad odzval vašemu vabilu. Hvala lepa!

KAKO JE BILO ...

Približuje se 30-letnica pohoda XIV. divizije na Stažersko, pa bi se tudi jaz rada oglašila in povedala, kako je bilo.

Ko sem v vašem listu prebrala o prehodu XIV. divizije, me je prizadelo, ker sploh niso omenjeni tisti organizatorji, ki so se trudili za varen prehod. To je Tone Sladovič, že pokojni, tudi pokojni Jože Sladovič, ki se ga omenja, Viktor Zlender, Drago Mauk, Franc Mrkša, Bračun in še drugi. Vseh se ne morem spomniti.

Za prehod so se posvetovali pri Tonetu Sladoviču. Bila sem takrat prisotna, ko so prišli Slovenci. Spominjam se, da je bil politkomisar in intendant ter še dva tovariša. Imeli so zemljevid in skico. Z mojim očetom so se posvetovali, kako bi bolje organizirali prehod, ker se jim je šlo, da ne bi bilo nepotrebnih žrtv tovarišev. K nam so se pripeljali okoli 11. ure popoldan, nato so vsi skupaj s Tonetom krenili okoli 15. ure popoldne do Jožeta Sladoviča in si tam ogledali teren.

Ko se je pričelo mrčiti, so hrvatski partizani na hitro napravili most, ker je bilo vse že prej pripravljeno. Borci bi morali iti preko 5. februarja, vendar niso prišli, ker so bili zadržani. Most so morali podreti in ga pospraviti, da ne bi Nemci opazili, kaj se pripravlja. Naj

STOJI, STOJI BELI GRAD

PIŠE (1)
ZDENKA STOPAR

Naša dežela je posuta z gradovi. Nekateri še vedno ponosno gospodujejo nad okolico, drugi so se že davno spremenili v ruševine. Letos, ko praznujemo petstoletnico slovenskih kmečkih uporov, ko se je ljudstvo vzdignilo zoper svoje tlačitelje, se z večjim zanimanjem oziramo nazaj — na nje. Prav tu je gospodovala gospoda, ki je s svojimi pogostim nasiljem in krivicami vzbujala v ljudeh nemi srd in jih sčasoma pognala v punt. Mnogi dogodki, povezani z graščaki, so zapisani v knjigi zgodovine, toda le malo vemo o življenju, ki se je odvijalo med temi sivimi zidovi, o navadah in običajih grajskih prebivalcev. O tem bomo v seriji sestavkov skušali spregovoriti našim bralcem.

SODBA POD LIPO

Z besedo grad navadno zaznamujemo stavbo, namenjeno stanovanjskim in obrambnim namenom, kjer je bil sedež srednjeveškega fevdalnega gospoda. Gradove so vedno postavljali na mestih, ki so bila zaradi svoje naravne lege posebno varna. Najpogostejše so si za to izbrali težko dostopne vzpevine, skaine pomole ali zleknjene hrbte gričev, izjemoma, kadar so to pogojevale posebne okoliščine, pa tudi sotočja rek, rečne otoke ali celo skalne votline. Le v ravninskih predelih, kakršnih je

v Sloveniji malo, so postavljali gradove pač kar na najbolj ugodnih krajih v ravnini, vendar so jih bili zato prisiljeni posebej utrditi.

Gradovi se nam kažejo danes kot dokaj enotne stavbne zasnove. Kljub temu pa pri skoraj vsakem izmed njih lahko opazimo na dolgotrajen razvoj. Iz sprva preprostih in nerazčlenjenih jedrov so se polagoma razvili v mogočne postojanke s številnimi arhitekturnimi sestavinami, katerih vsaka je imela svoj poseben značaj in svojo po-

sebno nalogo. Nič ni bilo naključnega, vse je bilo dobro premišljeno. Pri tem je bil poglobljen zlasti varnostni moment, kateremu sta se podrejala tako udobnost kot lepota videza.

Ce je stal grad na vzpevini, je držala do njega kolikor mogoče ozka pot, ki se je bodisi kačasto v zalomih vzpenjala po grajskem hribu. Največkrat je bilo na njej prostora za enega samega jezdeca, speljana pa je bila tako, da je bilo mogoče prihajajočega že od daleč opaziti. Če je pri-

hajal s sovražnimi nameni, ga je bilo mogoče z dobro merjenimi streli brez težav zadržati. Pogosto je bila takšna pot na ustreznih mestih še posebej zavarovana z manjšimi utrditvami, vedno pa jo je bilo mogoče z grajskega obzidja in stolpov obvladovati. Kjer je zemljišče dopuščalo, je bila pot do zadnjega ovinka pred gradom vedno speljana tako, da je prihajajoči obračal proti obzidju in stolpom svojo desno stran, ki ni bila zavarovana s ščitom.

Kdor je hotel v grad, se je najprej ustavil pred prvimi vrati v zunanjem obzidju, ki so bila pri večjih objektih kolikor mogoče daleč od grajskega jedra. Okolica vhodnih vrat je bila neporabljena in gola, da bi prišlek, ki je prihajal s sovražnimi nameni, ne mogel nasti kritja. Drevje, ki danes obdaja gradove in grajske razvaline, je raslo šele pozneje, ko so gradovi že zdavnaj izgubili svoj pomen kot fevdalne utrdbe. Le včasih je stala ob grajskih vratih lipa, v vitezkih časih priljubljena

drevo. Ob lipi so gradniki ob posebnih dnevih sodili svojim podložnikom, zlasti če so imeli pravico do krunega sodstva na svojem ozemlju. Takšne sodbe so bile vedno na prostem pod kakšnim drevesom, čeprav ne vselej pred gradom. Manjše prekrške služinčadi in podložnikov pa so seveda kaznovali kar v gradu samem.

Zunanji obrambni pas, ki je obdajal gradove, je bil običajno nižji od obrambnega obzidja. Praviloma je obstajal iz močno zaščitjenih kolov, ki so bili v primernih razmakih zapiceni v zemljo ter s trnjem in bodljikavim grmičevjem sprepleteni v trdno ograjo, ki je ni bilo lahko premagati. Včasih, vendar le pri mogočnejših gradovih, je bil ta zunanji utrdbeni obroč še dodatno okrepljen z zidanimi ograjami, v katerih so bila urejena preprosta obrambna gnezda, ki so v primeru napada na grad zadržala prvi sovražnikov naval.

Ob zunanjih vratih sta pogosto stala eden ali

dva manjša stolpca, ki sta varovala vhod. Vrata so bila na zunanji strani na debelo obita z železom, vedno pa so imela tudi močne ključavnice in zapake. V njih je bila nameščena odprtina ali lična, skozi katero se je grajski čuvaj pogovarjal z gosti, včasih pa tudi tako imenovana izmuzna vrata — še danes jih lahko vidimo na velenjskem gradu — skozi katero je lahko vstopil en sam človek, ne da bi bilo treba odpreti cela vrata in tako morda omogočiti sovražniku, da bi prodril v grad. Grajski čuvaj je imel svojo sobico v bližnjem stolpu, če pa je bil grad večji, je bila ob vratih v posebnem prostoru nameščena celotna straža. V vhodni veži so bile nameščene kamnite klopi, na katerih je posedala straža, razen tega pa je bila tu vedno pripravljena tudi manjša zaloga orožja, predvsem sulic in betov, da bi bila ob nenadnem napadu grajska straža naplo pripravljena za boj.

(Se nadaljuje)

Tale razglednica je iz Mozirja. Na avtobusni postaji se je ustavilo tudi prijazno zimsko sonce, ki zadnje čase kar preveč ogreva zemljo, ljudje pa majejo z glavami, češ — aprila bo pa snežilo. Vendar pa naj še kdo reče, da takole muhasto vreme ne pride prav za nekaj minut prijetnega sedenja na klopci...

Foto: Drago MEDVED

še to povem, da so pri Jožetu Sladoviču podirali smreke za ta most. Prvi korak čezenj pa sta naredila moj oče in komandant, tako da so se prepričali, če pot slučajno ni minirana. Spominjam se tudi, da mi je oče pripovedoval, kako jim je padla v Sotlo otovorjena mula.

Kmalu bo 30 let, ko so ustaši odpeljali Toneta Sladoviča in še dva slovenska kurirja. To sta bila Triglav in Ljubljancan Boris. Tudi Jožeta Juraka, Jožeta Sladoviča, Boršča in Čizmeko so odpeljali. Toda ti so se vrnili takoj. Na žalost pa se Tone in Slovenca niso. Mislim, da če bi bili borci res tovariši in pravi organizatorji, se to ne bi zgodilo. To je bilo izdajstvo. Vsi trije so bili obešeni kot talci.

Slovinci so pričeli prihajati na Hrvaško že leta 1943. Naj omenim še to, da ne boste mislili, da sem si to izmislila, da so Nemci drugi dan po prehodu XIV. divizije prišli do Jožeta Sladoviča in izvedli preiskavo. Ničesar

niso odkrili, vendar so mu iz maščevanja odpeljali kravo in tele ter govorili, da smo pri nas sami banditi.

Bili so hudi časi, pa tudi lepi, ko smo se sestali, se o marsičem pogovorili in zapeli kakšno partizansko pesem. Toda tovarišev se ne da pozabiti. Vem, da je 30 let dolga doba, vendar se čudim, da se po vsem tistem ne omenja več ime Toneta Sladoviča. Da je resnično bil predan borec, pričča Spomenica, ki še danes visi v mojem stanovanju. Ob 10. obletnici prehoda XIV. divizije čez Sotlo smo dobili tudi knjigo v spomin na XIV. divizijo in medaljo zaslug za narod.

Marija Hohnjec
roj. Sladovič
Saranovičeva 9. Celje

KAKO DO ŠTIPENDIJE?

Namenila sem se naprej učiti, in sicer za predmetno učiteljico, zato bi vas prosila za nasvet.

Kam naj se obrnem za pomoč ali štipendijo. Sem namreč iz delavske družine s slabim osebnim dohodkom. Imam še tri mlajše sestre, ki so šolo obvezne in upam, da mi bodo štipendijo ugodili. Samo ne vem, kam naj se obrnem, kajti v našem kraju se ni nihče odločil za ta poklic, mene pa zelo vesel in mislim, da bi tudi uspela.

SLAVICA VIPOTNIK
os. šola Dobovec
Rogatec

Odgovor: Piši na temeljno izobraževalno skupnost Smarje pri Jelšah.

LJUDJE IN ALKOHOLO

Prejšnji teden sem na postaji opazil mladega človeka, ki se je oprjemal zidu. Ko mu je zmanjkalo opore, se je nemočno zvrnil in obležal v luži. Mmo so hodili ljudje, nekdo ga je celo prestopil. S težavo smo ga spet postavili ob zid. Kri mu je zalivala kotiček ustnice. Stal je v preži in nekaj godrnjal.

Čeprav so se občutno izboljšali življenjski pogoji in s tem tudi kultura, pa alkoholizem še vedno pri naša mnogo zla, tako v krogu družin, posameznika, skratka, tak človek škoduje družbi. Statistično je dokazano, da je okoli 65 odstotkov umorov in samomorov storjenih pod vplivom alkohola.

Pretrirano uživanje alkohola škoduje organom, vpliva na živčne celice, človek postane nemiren, razjarjen in zaide v čuden sen, ki ima velike posledice.

Danes se je alkoholizem močno razširil med mladimi, kar je še posebno tragično. Alkohol človeka postara, utruja, oziroma ga uničuje. Mnogi se borijo proti alkoholu, žal pa jim še ni uspelo zmanjšati odstotek »pijančevanja« — nasprotno. Ta se iz leta v leto dviguje.

VILI JAZBEC

NEOSNOVANA PRITOŽBA

Novi tednik je v številki »Pisma« objavil pismo Antona Marcena iz Teharja pod naslovom »Še vedno iščem svojo pravico«, v katerem Anton Marcen zahteva odgovor od Cinkarne in Zelezarne Store. Zelezarna Store z navedenim pismom nima namena polemizirati, kajti o tej neopravičeni zahtevi Marcena so seznanjeni tako pristojni občinski politični in skupščinski, kakor tudi republiški organi z ugotovitvami, da so bili vsi postopki zoper Antona Marcena v zvezi z razlastitvami nepremičnin in izplačilom odškodnin zakonito izvedeni in da je bila dokončna in pravnomočna odškodnina Antonu Marcenu in Rozaliji v celoti izplačana že 19. 7. 1967. Naknadna in višja odškodnina, katere je bila že dokončno pravnomočno ugotovljena in izplačana pred uveljavitvijo novega zakona o razlastitvi (Ur. l. SFRJ št. 11/68) in katero v svojih

navedbah sedaj zahteva Marcen, zakonito ni osnovana, kar je bilo Marcenu že velikokrat pojasnjeno. Tudi Vrhovno sodišče SR Slovenije je na pritožbo zahtevke Marcenu s sodbo zavrnilo, kot neutemeljen.

Kako Marcen v pismu neodgovorno potrjuje dejstva, naj omenimo le podatek, da je bila njegova kmečka stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem in zemljiščem v izmeri 3.261 kv. metrov v letu 1966 vredna le 6 milijonov 234.000 starih dinarjev, kar je uradno ugotovil s cenitvijo sodni izvedenec, Zelezarna Store pa je Marcenu kljub temu izplačala za navedeno — 7.500.000 starih dinarjev, da bi mu tako krila tudi eventualno škodo. Iz navedenega sledi, da ne more biti govor o vrednosti navedenega 40 milijonov din, kakor trdi Marcen.

Tudi ostala vsebina v pismu se nanaša na podobne in neosnovane potojrene navedbe, zato je škoda na njih izgubljati kakršenkoli čas.

TUGOMER VOGA
glavni direktor

NAŠ PRAZNIK

Prešernov dan, kulturni praznik vseh Slovencev, so v Smartnem ob Paki res lepo proslavili. Na proslavi so poleg šolarjev sodelovali tudi člani folklorne skupine iz Velenja. Pohvaliti moramo tokrat res lep obisk odraslih in mladine. Organizatorici proslave tovarišici Karažničevi za njen trud vse priznanje.

Z. K.

ZAKAJ PREKO RUBRIKE?

Zadnjič vam je neka ženska pisala in prosila, da ne bi lepili naslovov naročnika čez rubriko. Z uredniške misli. Pa niste nič naredili. Sem star naročnik, rad berem NT, pa ga lahko tudi odpovem, če tako mislite.

Martin Sentočnik, Laško

Odgovor: Tovariš Martin, smo že uredili. Zvesti pa si le ostanimo.

PROSLAVA OB OBLETNICI

V petek, 8. februarja, je bila v avli osnovne šole »Dušan Jereb« v Slovenskih Konjicah svečana proslava. Z njo so počastili 125-letnico smrti našega velikega pesnika Franceta Prešerna. V počastitev jubileja so učenci višjih razredov pripravili recital. V njem so opisali »pesniško žetev« naših pesnikov Vodnika, Prešerna, Gradnika, Kovčeka in drugih.

Proslava je bila zanimiva in res vredna ogleda.

-ed

Kmalu nov roman

CIGANKA

BRATEC JANEZEK

Matjažek je rad hodil v šolo. Bila mu je prijateljica. Ni imel daleč, komaj nekaj metrov je ločilo domo hišo od stavbe, ki jo je imel rad in ki ji je zapal. Tistih nekaj korakov tja po trgu, tik pod močnim zidom, mimo katerega je peljala cesta, je pretekel mimogrede. Niti toliko časa po navadi ni imel, da bi se premislil, ali je domača naloga v redu napisana ali ne. Sicer pa, zdaj, prav zdaj, to jesen in elasti se te poslednje dni to sploh ni bilo važno. Včasih, ko ga niso težile težke, moreče misli, kot zdaj, te puste jesenske dni, ko je lipa v trgu kazala gole veje in so slive ob plotu čakale na dež in sneg, da, včasih je bilo drugače. Prav vse je bilo zanimivo, novo, sveže in skrivnostno. Če je na lipi nekega dne prav narahlo zapelo v ptičji govoric, je Matjažek prisluhnil: Aha, to bi utegnil biti nov gost stoletnega drevesa. In če je potem ptiček prepeval dalje, je moral Matjažek stvari priti do dna. Splezal je na lipo, lahkoten je bil njegov korak po vejah, ko je iskal gnezdece. Ko ga je našel, je bil zadovoljen in kanček sreče se je skrivaj v tej zadovoljnosti; zdaj pozna še nekoga, še enega prijatelja ima, ki ga bo pozdravljaj, ko bo hodil v šolo in se igral pod lipo.

Tudi mogočni zid je hranil skrivnosti. V velikem loku je tekel okoli cerkve, obkrožal je kaplanijo in dve veliki lipi, potem pa se je nehal pri stopnicah, ki jih je Matjažek, ko je bil še čisto majhen deček, komaj prestopal in je moral za pomoč uporabljati še ročice. Cisto na koncu zida, prav pri šoli, je nekoč shranil kovanec, svoje veliko bogastvo. Ni bil dosti vreden, a zanj je pomenil celo premoženje. Slika na eni strani je pritegnila Matjažkovo pozornost: možak z velikimi štrlečimi brki, skoraj takimi, kakršne je imel sosed v gorci, je srepo gledal v dečka. Ni bil lep in Matjažek si je radovedno ogledoval sliko na kovanecu, potem pa jo je, kot že velikokrat, skrčil v špranjo v zidu. Tako je zid varoval njegovo veliko skrivnost. Pa še nekaj je bilo v zidu, kar je zanimalo Matjažka. Bil so to vitki, majhni, pravzaprav po svoje zelo

smešni martinčki, tako boječ in skoraj enako boječ, da Matjažku ni bilo težko prijeti katerega med njimi. Nekdo je dal živalco v žep in pozabil nanjo. Pa je bilo martinčku kar tam všeč in niti ni ušel, Matjažek pa je popolnoma pozabil nanj. Tudi v šolski klopi. Nekoč, povsem nepričakovano, pa se je, hudoba majhna, martinček znašel na klopi in prav gotovo bi pomagal iz gole nagajivosti z ušesi, če bi bil osel, tako pa je samo mežikal z očesci, potem pa se je zapodil med klopi. Matjažek se je moral smejati, saj je bilo tako smešno, ampak učiteljica se ni smejala in Matjažek je moral v kot, kar pa prav gotovo ni bilo dobro, kot je tam ugotovil. Na misel mu je prišlo, da bi kovanec, ki je iz špranje v zidu izginil, utegnil tako ali drugače odnesti martinček, taisti, ki ga je imel v žepu, ali pa kateri drugi in sklenil je, da bo zadevo raziskal...

Naslednje dni je bilo zopet vse drugače in pozabil je na kovanec, na martinčka in zid. Tu je bila jesen, tiha, žalostna, a vendar lepa. Kot vse jeseni v Matjažkovem trgu, ki ne pozna megle. Pravzaprav bi moral biti vesel, saj je bila pred pragom trgatve, klopoteč se niso ropotali nikoli tako lepo in sploh je bilo vse tako čudovito. Tudi Bohor ni bil kar tako. Ves se je kopal v barvah, s katerimi ga je obdajala dobra jesen. Matjažek pa ni videl več širnega lesovja, nič več ni mislil na klopoteč, tudi obljuba stare matere, da mu prinese grozd, velik, res največji bo njegov, ga ni več veselila. Zdaj je bilo odločeno, še sosedov Tonč je vedel povedati. Če ne danes pa jutri, ali pa čez nekaj dni, toda vsekakor bo, bo, bo...

Vedela je že vsa gmajna in Matjažku se je zdelo, da to vedo že ptički, samo njemu, njemu tega ni povedal nihče, ko bi prav on moral najprej vedeti. Le zakaj so takšni, tako hudobni, tako zelo kruti do njega? Dobil bo bratec!

Lepo. Torej, sedaj bova pri hiši dva. Najprej seveda jaz, potem pa še... no, oni drugi. Sploh pa, kaj

je treba tega... tega bratca in kaj neki bo počenjal, ko pa še jaz nimam kaj početi, je trgalo Matjažku misli.

Ena krava, tako je mislil, je zame dovolj. Ampak pravijo, da je takšna stvar, kot je popolnoma nov bratec, ki ga pravkar kupijo, popolnoma brez koristi. Sicer pa je videl pri sosedu. Stvar leži, ne trenje z očmi, samo dere se. No, in zdaj naj mi povedo, kaj naj počnem z novim, brezkoristnim bratcem, ki ne bo mogel tetati niti za eno samo kravo, ki jo premoremo. Se več, moral bom, to je prav gotovo, paziti na to stvar, pasti kravo in kaj vse se bodo se spomnili.

Matjažek je stal pred neresljivim dejstvom. Svet se sicer ni podrl, kot je na skrivaj upal pri sebi, tudi kaj posebnega se ni zgodilo tiste dni. Nekega jesenskega jutra, dolina je bila kristalno čista in pripravljala se je, da si z dvema prstoma umije obraz, pa se je premislil in šel nazaj v kuhinjo. In se je zgodilo...

Rekli so mu, naj ostane doma, naj da kravi seno, mamicke ni bilo videti, pač pa je prišla teta, za katero je trdno vedel, da kupuje otroke in jih potem nosi po hišah. Teta je odšla v sobo, Matjažek pa je sedel na klop za mizo, podprl glavo z roko in se predal mislim...

Zdaj je iz sobe zavekalo, pa tudi Matjažek se je zavedel, da mu tečejo solze po licih. S težko roko si je brisal lice, takrat pa je planil v jok, dolg, neustavljiv jok, v katerem je bilo vse razočaranje nad prikrivanjem resnice. Vedel je, zdaj je predobro vedel, da ne bo več sam, da mamica odslej ne bo imela rada samo njega in da bo moral stati ob strani. Matjažek je jokal, zelo jokal, in lička so mu rdela, ko je začutil, da ga nekdo drži za ramo, teta je teta.

»Matjažek, zdaj imaš bratca. Nikar ne joci!«

Deček je pogledal navzgor. Skozi megleno tančico solza je videl dobrodušni tetin obraz.

»Teta, pa... pa... čisto res bratec! A ste ga... res prinesli?«

ČISTI DIMNIKI

Dimnikar Stefan Petrak, ki ga vidimo levo na sliki, opravlja svojo dejavnost pri komunalnem podjetju Rogaska Slatina že od leta 1966, je pa tudi vodja te službe. Povedal je, da je med tem časom izmenjalo delovno razmerje 50 dimnikarjev. Vzrokov je več: druga dimnikarska podjetja nudijo večje osebné dohodke, zelo težaven teren, nespoštovanje strank do te službe in tako dalje. Če vzamemo 7000 lastnikov oziroma upraviteljev zgradb, jih 3000 odklanja plačila za dimnikarske usluge. Čeprav razne stranke odklanjajo dimnikarske usluge, je kljub temu tako majhno število dimnikarjev v zimski sezoni z delom preobremenjeno. Dimnikarji so plačani pri tem podjetju od prometa, in sicer 30 do 33 odstotkov in 7 odstotkov za teren. V raznih primerih je treba delati nepretrgoma 24 ur, običajni delovni čas pa je 12 do 13 ur.

Štefan Petrak in Peter Kek (desno na sliki) pa sta kljub temu, da so razne težave, zadovoljna. Še z večjim veseljem pa bi prihajala k strankam, če bi ju z razumevanjem sprejeli. Vse usluge gredo v korist stranki sami.

Kar pa zadeva pritožbe na račun dimnikarjev glede neopravičenega dela, je vodja Štefan Petrak dejal, da so v večji meri krivi lastniki hiš. Nekatere pritožbe pa so morda tudi upravičene.

Stanko Mestrišek

Si lahko predstavljate, da v tej hiši, ki stoji ob cesti Celje—Velenje v Mali Pirciši 11, živi 77-letna Marija Turnšek? Verjetno bolj težko, vendar je res. V tej hiši, ki jo je lani še »odelala« strela, živi že 54 let in to brez vsake podpore, ima dve hčerki, eno v Zalcu in drugo v Velenju, ki ji sicer pomagata, vendar, kakor pravi Turnškova mama, k njima ne more, ker sta že sami v tesnem prostoru. Vse življenje je preživela na obkrožnih kmetijah, kjer je delala, moža pa je izgubila že leta 1947, ko ga ji je malo vstran od hiše povozil avto. Naš sodelavec Lojze Ojsteršek piše, da je mama sicer še pri moči, vendar je vprašanje, kako dolgo bo zmogla živeti v hiši (če to podrtijo lahko tako imenujemo), ki se iz dneva v dan ruši. In še to: brez denarja se ne da živeti pa čeprav si star. To velja tako za »hišo«, kot za Turnškovo mamo.

Foto: Lojze Ojsteršek

Foto: Lojze Ojsteršek

malá
ŽRTVE

Kako lepo jih je gledati, ko se rdečih ličk in vsi nasme-
jani podijo po telovadnici. Vedno več jih prihaja in nikoli
ne pozabijo priti v stolec k svoji tolsicja. S. P.

S. P.

Poglejmo, kje nam je zagodel.

Na prvi strani v vesti Kdaj bo kongres naslov seveda ni točen. Saj vsi vemo, kdaj bo slovenski kongres ZKS. Pravilno bi se moral naslov glasiti — Kdo na kongres.

Na osmi strani v rubriki Dogodki je netočno zapisan priimek bivšega mozirskega župana, Jožeta Deberška.

V tednikovi okrogli mizi ste najbrž le s težavo razbrali, katerih predstavnikov občinskih konferenc SZDL na našem razgovoru ni bilo. Iz Konjic, Zaleca in Laškega.

Najhuje je z zamenjavo slik. Na komunalni strani sta se Srečko Pižorn in Miloš Voik spoznala, bralci pa ste se najbrž nasmejali, ker tehnični urednik njuni fotografiji ni postavil na pravo mesto.

Zgodbi o Pavli Oprešnikovi smo dali sicer jasen naslov, le da je v priimku izpuščena črka p. Torej — Oprešnik in ne Orešnik.

In končno — v Vinski gori boste našli Štajnerjevo, ne pa Štrajnerjevo mamo.

Ko bi vsaj vedeli, če vam je bil zadnji NT všeč. Pa bi škratku malo odpustili.

PRIKLJUČITEV H KS ZREČE?

Nedavno je KS Stranice morala sklicati sestanek državljanov v vasi Osredok, kraj Križevce. Ti so namreč pred dnevi vložili bivačo pošto iz Zreč. Krajevna skupnost Stranice namreč nima krajevnega urada, kakor ga imajo v Zrečah.

v posebni viogi zahtevo Skupščini občine Slovenske Konjice, da se odcepijo iz KS Stranice in se vključijo v KS Zreče.

V svoji vlogi so navedli, da so v neposredni bližini Zreč, da žele dobivati živinske potne liste na krajevem uradu v Zrečah, ker morajo ponje hoditi v Slovenske Konjice, da njihovi otroci obiskujejo ves čas šolo v Zrečah. da do- seči mora, da bodo dobi- vale živinske potne listi v Zrečah, da bodo njihovi otroci nemoteno obiskova- li osnovno šolo Zreče in da mora KS posvečati več- jo pozornost vzdrževanju ceste skozi njihovo naselje. K. S.

K. S.

Kmalu roman CIGANKA

DANIELA PERC, o
v vrtnarstvu Zdravilja
gaška Slatina: »Meni
od tukaj, tu in tam p
darje slišim, kaj ljud
v njihovem kraju. N
sem že slišala o nek
rečnem železniškem p
kjer se je že večkrat
dilo, menda celo smrt
Cajni. Ne vem, zakaj t
popravijo, ljudje smo
darje nekaj več kot pa
ti.

BRANKO PADŽAN, d
 polnifnic: «O pres
 glavne ceste skozi kr
 vorimo že več kot des
 pa še ni nič iz tega
 vidimo, da padajo ljud
 ti to me moti, da takš
 lavijski kraj, kot je R
 Slatina, nima več šp
 igršč. Tukaj prirejam
 lavske igre in bi neka
 ga potrebovali. Morda
 položaj izboljšal, k
 igrajena TRIM steza.

DRAGO VELENEDEČ
kojenece: »Močno škri-
komunalni ureditvi. V
je s metlami. Vsak v
kot mu to pač najbolj
Poti so slabo markirane
di planinske. Zdr-
ljudje čakajo dan, da
zdravnika. Upamo, da
s novim zdravstveni-
mom urejeno. Tudi v
toče bi lahko bilo. Oke-
katerih delovnih usar-
so najbolj primerna
šen kraj, kot je R
Slatina.«

Mnenja petih ljudi več stvari je v Rogasali. To, kar so povedali, je najvažnejše. Vabili so nas sem in tamo in če bi imeli čisto referenco. Seveda za to bi to naredil kdo drug, jim pač kdo morda nima, kar preračuna.

Met

ZARJAJO

pa tudi drugod, ki bi čani te težave rešujejo,čnosti, pomembnejše pa ostaja veliko vprašanjajo, občani pa, včasiheno, negodujejo naprej. Slatini. Ni še tako dolgo, h problemov, ki kratijo se. Nekateri zadeve so eni, da je bilo potrebno sa nabiral na strminah nabral tudi tokrat.

TER VRECAR, frizer: amo prelaz kritična točker se dogaja največ v Rogaski Slatini. Se go tega se je pripetilača s smrtnim izidom i pomanjkanja pločni. Ni meseca, da ne bi bra Rogaski Slatini na strakjer je navadno črna ka. Cemu? Leti in leta vore, da bodo naredili ke, žrtve ceste pa rasteoti me tudi okolje hiše kjer je depandansa hoBoč (D kategorija).

TKO OGRIZEK, dela-polnilnici: »Zabava? Za nlade v redu. Za tiste rad 50 let pa tega ne ogel trditi. Miru nimamo klub je odprt, nova ja pa je tako in tako i. Kaj naj počnejo. In aj petični gostje zapradenar? Nikjer. Pravijo, o vse rešil novi hotel. daj se pojavlja problem v. Konec koncev pa: ihče, ki pride v Rogasiti ne ve, kam je prišel.

do vsega in še kar pre-taterih bi tudi lahko pi-velja v tem turističnem pač temu dali prednost. hotel pripomniti še to in klicali kar tiskovno kon-jni, prav pa bi bilo, če željni spoznanj, vpraša-drugih krajevnih skup-

MILENKO STRASEK

BISERA V LEMBERGU

ŠESTDESET LET SKUPNE ŽIVLJENJSKE POTI ZAKONCEV ŠALE JE PRINESLO VELIKO TRPLJENJA, GORJA, STRAHU DRUG ZA DRUGEGA IN ZA OTROKE PA TUDI TRENUTKE SREČE, LJUBEZNI IN ZADOVOLJSTVA. MEDTEM, KO SO ONI PRVI TRENUTKI IZGINILI, PREŽIVLJATA OBLETNICO V TIHOTI SVOJE MALE DOMAČIJE IN OBUJATA SPOMINE NA TISTI, LEPŠI DEL ŽIVLJENJA!

V času raka in infarkta, da ne govorimo o prometnih ne-srečah, je 60 let kar solidna starost, če pa je kdo toliko let poročen, sodi to med red-kosti današnjega časa.

Toda, prav takšno obletni-co sta pred dnevi praznovala v Lembergu pri Dobrni 87-letni MARTIN SALE in 89-letna MARIJA SALE rojena MAROSEK. On iz Lemberga, ona iz Zibike. Poročena v Gradcu pred točno šestdeseti leti. Biserna poroka. Bi-ternoporočena. Trije otroci, pet vnukov in štirje pravnuki.

Martin in Marija sta se spoznala v »službi«, on kot »purša«, ona pa kot kuharica pri starem oficirju v Celju. Tako podoknice niso bile potre-ne. Marijo so zapeljali črni in zavijani brki Marti-na, njega pa Marijin dober pogled, pametno izgovorjena beseda in ljubeznivo srce.

Kaj hitro po poroki se je pričela trnova pot. Martin ima za seboj dve leti Sibiri-je, kjer je bil v ujetništvu. Ko je enkrat pobegnil, je tri tedne neprenehoma pešalil, sredi hude zime, bolj bos kot obut, premrzel in lačen. Marija pa je medtem trepetala za njegovo življenje doma.

Martin se kljub letom še danes odlično spominja sibir-

skih let. Spominja se vseh krajev, ki jih je prehodil, imen ljudi, ki jih je srečal. Rad obuja te spomine. Bil je pridnih rok, zato so ga povsod hoteli. »Ja, me je ho-tela enkrat ena ženska.« pravi in hudomušno poblisne z očmi izpod gostih, še vedno temnih obrvi po ženi, ki se samo nasmehne.

»Trije smo pobegnili. Pri-demo enkrat do mesta in eden reče: gremo skozi me-sto. Pa smo šli. Burja in sneg sta nas zasipavala. Na sredi mesta pride iz stran-ske ulice orožnik. Kam gre-ste, nas vpraša po rusko. Ko je čul, da nismo Rusi, je ukazal: »pojte tu noter, ujet-niki«. Peljal nas je v luknjo, kjer smo ležali kar eden na drugem. Komi je vrate za-pri za nam. Juter gremo na-prej, smo rekli drugim. De-vet dni smo biti not. In ce-lih devet dni nismo dobili drugega kot mrzlo vodo.«

Martin rad pripoveduje in v ženi je vedno našel prid-nega poslušalca.

Po vrnitvi iz daljnih dežel je Martin postal knap v Tr-bovljah in pozneje v Hud-luknji pri Laškem, kjer je bil tudi upokojen.

Ona je medtem, ko je de-lal v Trbovljah in Laškem, živela v Lembergu, v skrom-

Tako sta se nam postavila pred fotoaparata Marija in Martin Sale, on si je zavezal kravato, ona pa ruto.

ni hišici s še skromnejšim vrtom in nekaj sadnimi drev-esi.

»Priden je bil. Ob nedeljah je vedno prišel domov,« ga pohvali Marija med razgovo-rom.

»Ja, do Celja sem se pri-peljal, od tam pa vedno peš do Lemberga. Pa je šlo, do-ma je bilo vedno najlepše,« pove Martin.

Boj za šalo kot zares pov-prašam: »Sta se kaj krega-la?»

Martin: »Ona naj pove!«
Marija: »Sem že pozabila,«

se nasmehne kljub odlične-mu spominu.

Oba sta še vedra, kot vse v teh letih pa jih tarejo nad-loge starosti. Zato tudi v tem čudnem vremenu nista po-novno stopila pred maticar-ja.

»Kar doma bomo proslavi-li,« pove hčerka Marjana, ki živi skupaj z bisernoporočen-cema.

Preden smo jima želeli, da bi dočkala še železno poro-ko, smo ju pobarali še o tem, kako je bilo z ljubeznijo v tolikih letih zakona in kako je sedaj.

Martin se je veselo na-smehnil, oči so se mu za-iskrile:

»Ja, če je bila tedaj ljube-zen, mora biti tudi zdaj. Ena-ki smo ostali. Samo malo bolj zanič smo.«

M. SENICAR

Vprašuje: Branko Stamej-cič.

Odgovarja: Olga Kravogel.

Olga Kravogel sem srečal v tovarni KORA v Radečah. Ko-ra je majhen in mlad kolek-tev. Poslopu tovarne pravi-jo v Radečah karharem. Či-sto upravičeno, saj so v Ko-ri skoraj izključno zaposlena le dekleta.

Povejte mi prosim, na kate-rem delovnem mestu delate in kakšen je vaš delovni dan.

Sem izmenovodja. V moji delovni izmeni dela 44 delavk. Moja glavna naloga je orga-nizacija dela pa tudi kontrola izdelkov, saj pri nas izredno poudarjamo kakovost.

Moj delovni dan je skoraj vsak dan drugačen. Veste, približno na vsake tri dni menjamo artikla, ki jih pro-izvajamo.

Kaj pa proizvajate v Kori?

Samo otroško konfekcijo.

In kako se počutite kot vodja izmene? Ste imeli kaj težav, ko ste pričeli?

No, da je šlo vse gladko, ne morem reči. Sem mlajša kot večina delavk in sprva so me z nezaupanjem in včasih tudi kar nekam po strani gledale. Nato so se sprijazni-le. Sedaj sem izmenovodja že skoraj tri leta in vse je v re-du. Počutim se dobro. V proizvodnji se odlično razu-memo. No, ja, včasih se tudi sprema, saj veste, povsod je tako. Pa ni bilo še nič hude-ga.

Kakšno pa je delo v izme-nah?

Včasih malo naporno, dru-gače pa gre. Bolje je delati zjutraj, saj ostane potem za popoldne več prostega časa.

In kaj počenjate v pro-stem času?

Urejam družinico. Imam malo hčerke in njej posve-čam največ prostega časa. Drugače pa se ukvarjam tudi s športom. Streljam igran ping-ponk, odbojko. To je pa kar dovolj.

Ali se aktivno še kje udele-stvujete?

O, da. Sem članica občin-ske konference ZK, referent-ka za idejnopolitično uspo-sabljanje v komisiji ZK, ki deluje v podjetju...

Prav rad verjamem, da vam potem ne ostane veliko pro-stega časa.

Saj ni hudega. Z malo volje gre vse dobro.

BRANKO STAMEJCIC

PETER SVET NA POKLJUKI

Znani celjski atlet Peter Svet je te dni odšel na desetidnevni svišinski trening na Pokljuko. Ker je zadnji zdravniški pregled pokazal zadnji zdravniški pregled pokazal, da ima celjski atlet nekoliko slabšo krvno sliko, sta se s trenerjem Simom Vazičem odločila, da najno potrebuje aktiven odmor na Pokljuki. Vse to gre v pripravo, ki naj bi omogočile Petru Svetu čimboljši štart na republiškem in državnem prvenstvu v krosu.

TEHNO-MERCATOR

PRODAJALNA KRISTALIJA

- KRISTALNI IZDELKI — UNIKATI
- SERVISI
- OKRASNA KERAMIKA
- GOSTINSKO STEKLO IN PORCELAN

PRODAJALNA PLASTIKA

- VSE VRSTE TALNIH OBLOG
- STENSKE TAPETE
- ROLETE S PRIBOROM ZA MONTAŽO
- PLASTIČNA POSODA IN POTREBŠČINE IZ UVOZA V ČUDOVITIH PASTELNIH BARVAH

PRODAJALNA TEHNIKA

- GOSPODINJSKI APARATI
- ELEKTROINSTALACIJSKI MATERIAL
- LESTENCI
- GRELNA TEHNIKA

POVEDAL JE

JANKA BIDRA smo sre-čali sicer v Mozirju, kjer je pri tamkajšnjem avto-mehaniku popravil avto, vendar smo se ob sreča-nju pogovarjali o... »V mozirski občini imamo sa-mo eno godbo na pihala, ki nastopa na vseh pro-slavah in ostalih prilož-nostnih prireditvah. Do se-daj smo imeli probleme s prostorom, kjer bi lahko vadili, vendar smo zdaj to rešili in vadimo v sobi prosvetnega doma. In še ena novost: naša kulturna skupnost (mozirska) nam je omogočila, da bomo že v začetku prihodnjega me-seca dobili profesionalne-ga dirigenta in to za dobo dveh let. Vsekakor bo to veliko pripomoglo k iz-boljšanju kvalitete naše godbe na pihala, ki je si-cer stacionirana v Rečici, pokriva pa s svojim igra-njem celotno mozirsko ob-čino.«

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

STALNO USKLADENE CENE

Nekateri mlekarne opozarjajo, da od živinorejcev ne morejo zbrati toliko mleka kot pred letom dni. Temu se ni treba čuditi. Drugače ne more biti, če so odkupne cene tako neokretne. Zakaj še nimamo ustreznih predpisov o usklajevanju cen, če nad njimi bedijo državni organi, ali družbenih dogovorov, če bi o njih odločali proizvajalci in porabniki?

Ko je bila določena zadnja odkupna cena mleka, je živinorejce navduševala za prodajo. V dveh letih pa se je veliko spremenilo. Niso se le podražila krmila in se zvečali stroški pridelovanja krme ter drugi, ampak je precej zrasla tudi odkupna cena pitane živine. Ker je cena pitane živine rasla, cena mleka pa ne, so živinorejci raje pitali živino kot redili krave; a tudi mleka ne marajo prodati vsega, saj ga lahko uporabijo bolj koristno.

Živinorejcem ni treba tega razlagati, kajti tako delajo že dolgo. To se pozna tudi pri usmerjanju kmetij, saj se mnogi kmetje odločajo hkrati za rejo krav in pitanje, potem pa se prilagajajo, kakor na trgu bolje kaže. Tega pa menda še ne vedo tisti, ki imajo odločilno besedo pri cenah, ali jih premoti skrb za življenjsko raven delovnih ljudi.

Priznati je treba, da je v mlekarji mleko cenejše, kot če bi se zvišali odkupno ceno. Toda kako dolgo bo? In kako bo poskočila cena takrat? Zahteve po zvišanju cen so visoke. Pri določanju nove cene mleka pa bi bilo treba upoštevati tudi odkupno ceno pitane živine. Če ne bo ustreznega razmerja, bo lahko spet škodovalo pitanju.

Predlogi za višje cene mleka so v glavnem utemeljeni le s stroški reje

krav. To bo pa spet le kratkotrajna rešitev. Nekaj časa bo mleko morda donosnejše od pitanja. Ko bodo imeli živinorejci v hlevih več krav, pa bo cena mleka verjetno spet zaostala za ceno pitane živine. To že dobro poznamo, zato bi bil že čas, da se nekaj spremeni in izboljša.

Določiti bi bilo treba tako razmerje med odkupno ceno mleka in pitane živine, da bi bila enako donosna reja molznic in pancev. Živinorejci naj bi redili tako živino, ki bi bolj ustrezala njihovi krmini osnovi. Če bi potrebovali več mleka in morda manj mesa, bi razmerje cen nekoliko spremenili v korist mleka. Vendar le za kak odstotek, da ne bi preveč živinorejcev zvečalo rejo krav. Pitanje goveda ne bi smelo biti veliko manj donosno. Potem pa bi se cene mleka in pancev spreminjale enako. Če bi se pitanci podražili za 5 ali 10 %, bi bilo treba za toliko zvišati tudi ceno mleka. Za mejni odstotek bi se bilo treba natančno zmeniti. Potem se ne bi bilo treba za vsako spremembo cen pogajati mesece in mesece, dokler se proizvodnja ne zmanjša.

Tako kot pri mleku in pitani živini bi bilo treba uskladiti cene in jih držati stalno uskladene tudi med živino in poljskimi pridelki. Kmetovalci namreč raje pridelujejo donosnejše poljščine. Nekateri sicer ne morejo veliko izbirati, kajti na travnikih lahko pridelujejo le krmno za goveda. Živinorejci bolj niha tam, kjer imajo veliko njiv, ker so drugi pridelki pogosto donosnejši. Take cene živine in mleka, ki bodo ustrezale njim, pa bodo gotovo tudi drugim živinorejcem.

Jože Petek

REVOLUCIJA V SADOVNJAKU!

Če pogledamo slovensko sadjarstvo vidimo, da je njegova podoba zelo pestra. Ne mislim pokrajinsko, ampak predvsem po načinu pridelovanja in obdelovanja sadja. Povsod se staro prepleta z novim, star način sadjarjenja z novim.

Anton Kuk iz Zgornje Pristave pri Slovenskih Konjicah kmetuje na svojih osmih hektarjih obdelovalne površine že 37 let. Dolgo let je bil na pol živinorejec in na pol sadjar, toda tak način kme-

tovanja mu ni prinesel dovolj zaslужka. Na trgu je bilo vse večje povpraševanje po novih sortnih jabolkih, pa tudi dela je bilo s starim načinom sadjarjenja veliko.

Ko je bil pred štirimi leti na obisku pri sestri v Holandiji, je šel Kukov oče tudi na Dansko. Zvedel je namreč, da prav na Danskem živi sadjar Nikolaj, ki je vzgojil novo sorto jabolka — zlati delišes špur. Jablane je zasadil Nikolaj v goste nasade, v katerih zrastejo drevesca le kak meter in pol visoko. Kukov Anton se je že na Danskem odločil. Pri Nikolaju je naročil sadike in doma, v Zgornji Pristavi, zasadil prvi nasad.

»Od ekstenzivne oblike sadjarstva sem prešel na intenzivno,« pravi Anton Kuk. »Na svoji kmetiji uvajam Pellar sistem gojenja jabolka. To so gosti nasadi, kjer je tudi do 2500 drevesc na hektar.«

Ko so jablane drugo leto obrodile, je pridelal Kuk vagon jabolka na hektar. »To je velika prednost Pellar sistema sadjarstva, saj obrodijo jablane že drugo leto toliko, za kar je treba čakati pri starem načinu sadjarjenja tudi 10 let.«

Velika prednost intenzivnega sadjarjenja je, da terja veliko manj časa kot ekstenzivna. Če samo to, da je jabolko na velikem drevesu skoraj nedostopno in da ne more zato kmet slabe sadeže odstraniti še preden so zreli, je ena od slabih strani starega načina sadjarjenja. Pa tudi to, da zahteva neprimerno več dela, ob vsem tem pa še kvaliteta sadja zaostaja za novimi sortnimi vrstami.

»Vsem kmetom, ki živijo na našem področju in se ukvarjajo s sadjarstvom priporočam nov način gojenja sortnega sadja. Trg je prenasičen z jabolki, ki jih daje ekstenzivno sadjarstvo. Jabolka, ki jih pridelam, so prvovrstna, saj že z drevesc izločim slabše sadeže. Letos sem pridelal taka jabolka, ki so imela premer 8 do 9 cm in so tehtala 35 do 40 dek. Ko sem se preusmeril na Pellar sistem sem pridobil veliko časa, saj obrem v eni uri sedaj 100 kilogramov sadja, pri starem načinu pa sem v eni uri obral le 40 do 50 kilogramov. Seveda je treba vložiti veliko napora in denar-

ja v takšno preusmeritev. Na en hektar nasada sem vložil približno 10 starih milijonov. Zasadil pa sem najboljše obdelovalno zemljo. Težave sem imel tudi zato, ker mi Kmetijska zadruga iz Slovenskih Konjic ni odobrila kredita. Ker pa sem se na račun sadjarstva odpovedal živinoreji, sem od prodane živine zbral denar, ki sem ga potreboval. Sedaj želim, da bi lahko razširil svoj nasad še na dva hektarja obdelovalne zemlje. In če bi se ponovno odločil, bi se še enkrat odločil za intenzivno sadjarstvo.«

Anton Kuk ni mladenič in kmetuje že od leta 1937, toda pravočasno je spoznal, da mu bo sadjarstvo prineslo zaslужek le takrat, če bo pridelal veliko jabolka in tako zadostil potrebam trga. Veliko je žrtvoval, ko se je odločil za Pellarov sistem sadnih nasadov, toda uspel je. Z veliko trudom in vlaganjem je dosegel, kar želi doseči vsak kmet: več pridelka, več denarja in ob vsem tem manj dela!

DAMJANA STAMEJCIC

KAJ VEŠ O KMETIJSTVU?

Tekmovanje za celjsko regijo »Kaj veš o kmetijstvu?« bo v soboto, 16. februarja, ob 19. uri zvečer v dvorani KK Hmežad v Zalcu. Na tekmovanju lahko sodeluje vsak aktiv mladinec zadrugnikov, oziroma mladinski aktiv, ki deluje na področju kmetijstva. Tekmovanje bo zajemalo spoznanje iz živinoreje, poljedelstva, mehanizacije in splošne teme. Obsegalo bo tri tečajnostne stopnje, najboljše ekipe pa bodo lahko nastopale na republiškem tekmovanju, ki bo letos 2. marca v Škofji Loki.

T. TAVCAR

Srečanje

NA TRAKTORJU

Z lepo urejenimi rokami ji ni bilo težko sestati za traktor (poleg nje se je vsedel brat) in zapeljati po njivi. Čez teden prodaja v ljubljanski NAMI v oddelku ženske konfekcije, ob sobotah pa se pripelje popoldne domov in do nedelje zvečer pomaga domačim. To je Stanka, poleg nje Mirko Slapnik in še trije otroci. Očeta nimajo več, sami so z materjo. Mirko, ki je najstarejši pogumne pove, da bo ostal doma.

Imajo devet hektarov zemlje, kar je kar dovolj za obdelovanje. Pomagajo si s stroji in raznimi priključki, že pred časom pa so začeli razmišljati o specializaciji. Zemlja jim je do sedaj dajala samo dober krompir in še kaj drugega (bolj malo, tako da ni bilo za prodajo),

gozda tudi ni veliko, torej preostane živinoreja in mleko, Mirko se je odločil še za nekaj drugega.

»Doma imam farmo piščetov, 2300 jih imam vedno. Ko so stari dva meseca, jih prodam naprej. Sodelujem s Kmetijsko zadrugo Mozirje in preko nje z ljubljansko Emono.«

Stanka in Mirko sta se povedala, da mislijo farmo piščancev še povečati, njiv pa obdržati le toliko, kolikor je nujno potrebno, vse ostalo pa spremeniti v travnike. Razmišljata o sodobnem hlevu in vsem ostalem, kar bi jim doma izboljšalo delovne pogoje in povečalo storilnost ter prineslo več ocvetka v denarico.

Tekst: T. VRABL

Foto: L. OJSTERSEK

Tudi za otroke

PREKRATKA ODEJA

Nobena skrivnost ni, da dobivajo danes otroški dohodek le socialno šibke družine.

O višini otroškega dodatka razprave se teko in so povezane s stopnjo za otroško varstvo. Ker pa dokončnega sklepa še ni, potrebno pa je nujno nekaj ukreniti, da bi zaščitili socialno varnost družin, je slovenska skupščina sprejela sklep, da se od prvega januarja izplačuje akontacija mesečnega dodatka na podlagi veljavnih cenov, in sicer za enega otroka 160, za vsakega naslednjega pa 240 dinarjev. ZA KMEČKE OTROKE IZ SOCIALNO OGROZENIH DRU-

ZIN PA NAJ BI VELJALA VIŠINA 95 dinarjev za vsakega otroka. Skupščina je posebej priporočila temeljnimi skupnostim otroškega varstva, da naj občine v okviru možnosti zagotovijo sredstva, pri tem pa naj zlasti poskrbe za kmečke otroke.

Vse lepo in prav. Izrečeni predlog pa je spravil marsikatero občinsko skupščino ob zid. Če v lanskem letu je bilo rečeno nekaj podobnega. Na predlog republiškega otroškega varstva so vse občine poslale sezname kmečkih otrok, ki so jih zbrali na podlagi kriterijev, ki jih je določila republiška skupnost

otroškega varstva. Občine so sezname poslale, ker pa so bili preobširni (čeprav so se držali njihovih kriterijev), so dobili manj denarja za podporo kmečkih otrok, kot so predvidevali. Že lansko leto prekratka odejo so morali deliti na ta način, da se ni so držali višine predvidenega dohodka, ki je znašal 80 dinarjev. Da so v laški občini zadostili vsem potrebam so izplačali 30 otrokom podporo v višini 50 dinarjev (to je bil maksimum, dajali pa so tudi manj).

Zdaj, v letošnjem letu pa naj bi dodatke dvignili do višine 95 dinarjev? Kje vzeti, se danes sprašujejo po

vseh občinskih skupščinah, če ne vedo niti to, kolikšen bo njihov občinski proračun?

Če je bila prekratka odeja lani, bo tudi letos. Le za koliko časa in za koliko — to je vprašanje, ki visi nad socialno službo, ki se danes na terenu srečuje najbolj pogosto prav s primeri kmečkih socialno šibkih otrok. Pri vsem tem pa se pojavljajo v Sloveniji tudi predlogi, da bi sploh izenačili dodatke za vse otroke. Predlog je morda v tem trenutku preuranjen, ko ni niti dovolj denarja, da bi izplačali gornji solidarnostni minimum, pa vendar se poraja in visi v zraku in bo visel vse dotlej, dokler ne bomo spoznali, da moramo v interesu splošne kmetijske politike gledati na kmečke otroke tudi s tega vidika.

ZDENKA STOPAR

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

Ze zelo zgodaj so se začele proti Sedlarjevem v sredo, 7. februarja, valiti množice prebivalcev to stran in onstran Sotle. Prišli so kot dobra, zvesta četa, da se pogovore moško in prijateljsko z nekdanjimi borci legendarne Stirinajste udarne divizije, da jih povprašajo, kako žive in kaj je novega od tistih dni naprej, ko so tod gazili blato, ki se je po-

mostu prišla na Štajersko in vtila strah v kosti prvim Kočevarjem in orožnikom iz Kozjega, ki so prišli vohljati, kaj se dogaja. Tudi tukaj je Jaka stopil med ljudi, med borce in nihče več se ni zmenil zanj.

SLAMA NA MOSTU

Inženir Slamič, ki je pomagal pri gradnji mosta,

PO SLEDEH XIV. UDARNE DIVIZIJE

VIHARJEM NAPROTI

Najbrž ljudje nikoli ne bi izvedeli za Sedlarjevo ob Sotli, če ne bi prav mimo te vasice pred tridesetimi leti prišla na Štajersko Stirinajsta udarna divizija. Sedlarjevo je pač vasica kot tisoče drugih po Sloveniji. Če slučajno pogledate na zemljevid, je ne boste našli. Morda se bo to zgodilo čez kratek čas, ki bo Sedlarcem prinesel asfalt. Morda pravim zato, ker bo po vsej verjetnosti asfalt vasico obšel in jo prepustil blatu in prahu, ki so ga vaščani sicer že vajeni, a menijo, da to ni prav, da je njihova vasica zgodovinski kraj, da so si že zaradi Stirinajste zaslužili, da jim uredijo tistih nekaj metrov. In ne samo zaradi Stirinajste, tudi zaradi tega, ker jih je okupator že 1941 odvel kot živino v nemška taborišča, od koder so se vrnili šele, ko je na Kozjanskem in v Obsotelju dihal že prava svoboda.

O teh hudih stvareh pred nekaj dnevi Sedlarci, prebivalci vasice, ki je ni na zemljevidu, niso razmišljali. Vso svojo gostoljubnost so posvetili borcem divizije.

Prikorakali so borci z brigadnimi zastavami, za njimi pa se je zvrstila majhna kolona nekdanjih udeležencev pohoda, ki so jih občani navdušeno pozdravili.

zneje spremenilo na veliko razočaranje vseh v sneg in zamele. Tu in tam se je dalo videti stara kmečka oblačila očancev in skromnih zagorskih ženic, ki so nemirno mežikale v pust zimski veter, presenečene nad tolikšno množico. Tam v množici, malo pred začetkom proslave je nekdo dejal, najbrž je bil borec: »Lejga vruga, saj jih je skoraj toliko, kot nas je bilo takrat!«

Sedlarjevo je dajalo vtis, kot da praznuje rojstni dan. Bilo je kot mora biti: zastave in transparenti, harmonike izza majhnih oken, že čisto podobnih onim preko Sotle, pet, je in razigranost. Se sosedov hlapec Jaka, zgrbljen in zgaran, zbit med ozare in razgone, si je nadel zakmašno obleko in ponosno hodil po vasi. Kjerkoli se je ustavil, so mu molili dva deci. In Jaka se ni branil. To je bil tudi njegov praznik.

Prerilil se je čisto v prve vrste. Nemirno je sledil Lukovim pesedam o Stirinajsti diviziji, o Rajhu, o Kočevarjih. Vsega tega se je še spomnil, a mu najbrž ni bilo ne vem kako v glavi. Daleč je že. Ko so nastopile skupine otrok iz Bistrice ob Sotli, Kumrovca, Polja ob Sotli in Podčetrtna, mu je obraz zasijal. Kdo bi si mislil, da znajo otroci kaj takega, on pa je vse življenje samo delal in redkokdaj pomislil na veselje. Vse to mu ni šlo v račun, nekako preveč slovesno je bilo...

Zadnji akord je izzvenel in mladina je skupaj z borci in Sedlarci odšla natančno tja, kjer je pred tridesetimi leti divizija po

danes živi nekje v Novi Gorici, je prišel v Sedlarjevo brez premišljevanja.

»Pravzaprav je težko reči, kaj vse se je takrat dogajalo, trideset let je le trideset let in človeku uidejo iz glave. Vem, da smo na most nasuli slamo, da se ni slisalo topotanje borcev, konjev in mul. Zlasti zadnje so nam delale preglavice. Saj veste, mula je pač mula. Se danes se čudim, da je šlo vse tako brez težav, ne razumem pa, da so si Nemci privoščili tisti izlet v Sedlarjevo. Če rad pridem sem v Sedlarjevo? Nepotrebnost vprašanje: vsak, ki je dal skozi pohod Stirinajste, kot radi pravimo, rad pride nazaj med te grčke.«

Inženir Slamič se je zgubil med ljudi, med soborce in komandante. Tudi Jaka ni imel miru. Begal je, preplašen od toliko novega med vrhami in si ogledoval neznane obraze. Jakovemu zgledu smo sledili tudi mi.

Čisto blizu Sotle se je skupina borcev na vso moč prepirala, ali je divizija šla preko Sotle deset metrov nižje ali višje. Spor je salomonsko rešil eden njih: »Za liter vina ali pa dva dam, če obve-lja moja.« Ker se niso več prepirali, je najbrž res obveljala njegova.

Po cesti sredi vasi je mirno in dostojanstveno prikorakal mož velike postave. Jaka ni bilo videti. Izgubil se je v množici. Potem so nam povedali, da je človek, ki se je radovedno oziral naokoli in trezno meril korake, general polkovnik Ivan Dolničar, takratni namestnik komandanta Tomšičeve brigade in sekretar zveze

komunistov v brigadi. Kar na cesti je stekel pogovor.

»S komandantom sva šla skupaj preko mosta. Bila sva med prvimi, ki so prešli to skromno rečico, ki je tako krepko zapisana v zgodovini naše narodnoosvobodilne borbe. To je bil le opek prehod, na drugi strani pa je bila dva do tri metre visoka žica, ki so jo naši prerežali. Minskega polja tod ni bilo. Za vse so poskrbeli terenci. Ko smo prišli čez, sem obstal ob žici. Borci so skakali preko žice in spominjam se, da jih je nekaj reklo: »No, pa smo prišli v Hitlerjev zverinjak.« Pozneje se je prav kmalu pokazalo, da je to bil res pravi zverinjak. Vse skupaj je izgledalo kot kletka. Takoj po prihodu v ta »zverinjak« smo naleteli na šest žandarjev, ki so si nas upali napasti. S takimi zverinami smo se na vsej dolgi poti do Mozirskih planin srečevali skoraj vsak dan. Slutnje borcev so se torej uresničile.«

Ivan Dolničar je izginil v bližnjo hišo. Kdor pozna pravo kmečko svatbo, si bo znal predstavljati vzdušje v Sedlarjevem. Borci so hodili iz hiše v hišo in povsod jih je čakala gora dobrot in domačega vina, tistega najboljšega, ki je pripravljen pri vsaki hiši za prijatelje. Tudi Jaki ni bilo hudo...

POHOD

Na koncu vasice je stala gručica borcev. V njihovi sredi je stal močan možakar. Iz gručice se je ničkolikokrat začulo ime Silni. Kdo drug naj bi torej bil kot Jože Boldan Silni, komandant II. bataljona Tomšičeve brigade,

katere komandni kader je bil avantgarda slovenskega partizanstva. Silni je prišel v Sedlarjevo naravnost iz Kočevja, njegov tovariš Dolničar pa iz Beograda. Kdo ve, od kod so prinesli spomini ostale borce?

»Pohod Stirinajste udarne divizije je bil v mojem partizanstvu vsekakor najhujša preizkušnja,« se je razgovoril Silni in vneto ponazarjal zbranim borcem dogodke izpred tridesetih let. »Hudo je bilo zaradi zime. Zmrzovalo nam je orožje, vse je odpovedalo prav takrat, ko bi najbolj potrebovali. Borci so kleli, da se je kar bliskalo. Ja, danes, danes je pa čisto nekaj drugega. Moram povedati, da sem naravnost presenečen nad sprejemom in nad temi ljudmi. Škoda, da so jih izselili, kako bi nam lahko pomagali. Dobro pa se počutim tudi zaradi tega, ker je moj bataljon skoraj v celoti ostal živ. V Sedlarjevem sem danes že tretjič in kar ne morem se orientirati. Takrat je bilo čisto drugače pa še noč je bila. Lepo je gledati tele prečudovite grčke v svobodi, to pa že rečem.«

In spet smo zagledali Jaka. Roke so se mu strmo zagreznile v žepe, da jih je potegnil skoraj do kolen, ko je stal na pragu hiše in vneto poslušal. Partizan Jure, Miran Jaka iz drugega bataljona Seroerjeve brigade je bil tisti, ki je pritegnil njegovo pozornost.

»Naj vrag vzame tisto žično ograjo. Precejšnja je bila, Kočevarji pa z mitraljezom in puškami... Gleda človek tole, pa se mu skoraj čudno zdi, da še živi.«

so skočili iz avtomobila, takrat pa sva z mitraljezom užgala.

Tale prehod ni bil hud, tisto, kar je sledilo, tisto, tisto se ne more pozabiti. Zameti so bili visoki kar po pet metrov in borci so padali, nosila so se prevrgavala, ranjenecem je kri kar brizgala iz ran. Človek je res železo, da pretrpi vse to.«

Kamorkoli te je zanesla pot, povsod spomini in objemanje, pozdravljanje, tudi solze. Naleteli smo na prizore, ko so soborci koga med njimi že prišli k pokojnim in sedaj, čudo božje, človek se znajde v Sedlarjevem živ in zdrav.

»Ja, kako, a nisi ti padel na Graški gori? Da nisi? Pridi, da te objamem, korenina stara.« Tudi takšne besede so se tisti dan slisale v Sedlarjevem.

Spet smo naleteli na Jaka, starega hlapčka v zakmašnem gvanu, na katerem se je svetila zastavica. Počasi je marširal proti hiši, kjer so bili gostje iz Čazme, mesteca, ki je sprejelo borce Stirinajste kot sinove in hčerke. Pokukal je skozi vrata.

Kotar, Mičo, Efenka, Silni, Jaka, Miha, Janošek, Luka. Imena komandantov divizije brigad, bataljonov so se v Sedlarjevem vrstila brez predaha. Tudi ime pesnika Kajuha je lebdelo na ustnicah. In imena toliko drugih, ki počivajo na Graški gori, na konjskih slemenih, pohorskih rebrakah, na Kozjanskem in Koroškem.

Prešerno je odzvanjala harmonika iz sedlarskih hiš. Vmes se je pomešala pesem, veter pa je od nekod prinesel glas zvona. Najbrž iz Polja ob Sotli, vasice nedaleč od Sedlarjevega.

Večer se je spustil na vasico. Veter se je burno polgraval z zastavami. Ljudje so se počasi odpravili domov preko zamočvirjenih obsoteljskih ravnin. Jaka pa je še dolgo v noč praznoval skupaj z borci Stirinajste udarne divizije. S tistimi tridesetimi, ki so prišli od 420, ki še žive.

MILENKO STRASEK

O pohodu preko hrvatskih ravnin na Štajersko do mozirskih planin je zbranim gostom spregovoril narodni heroj in namestnik komandanta divizije, Tone Vidmar—Luka.

8. februarja 1974. leta je bil prijet večkratni povratnik KOTNIK Ivan, rojen 18. 8. 1943, nazadnje stanujoč v Celju, Zadolbrova, zoper katerega je preiskovalni sodnik okrožnega sodišča v Celju odredil pripor. Osumljen je, da je tako v Sloveniji kakor tudi med svojim bivanjem v ZR Nemčiji od leta 1972 do dneva aretacije ogoljufal večje število naših državljanov. Goljufal je na ta način, da je naše zdomce obiskoval na delovnih mestih in na stanovanjih ter lažno prikazoval, da se mu je po-

kvaril avtomobil in da potrebuje denar za popravilo avtomobila, da bi lahko nadaljeval vožnjo. Nekateri zdomci so mu to verjeli, mu denar posodili, katerega pa ni vračal. Na podoben način je goljufal tudi ljudi po Sloveniji.

Prosimo vsakogar, ki je bil s strani KOTNIKA ogoljufan, da to takoj sporoči upravi javne varnosti v Celju ali najbližji postaji milice.

KOTNIK Ivan je visok 168 cm, vitke postave, bolj temnega obraza, črnih las.

IVAN KOTNIK

SPOROČILO UJV

ČGP DELO TOZD ČASOPISI podružnica Celje

vzame v najem

skladiščni prostor

(velikost 20 do 30 m²)
ali GARAZO
v CELJU.Ponudbe pošljite na: PO-
DRUZNICO DELA CELJE,
Trg petega kongresa 10.

Zaposlim takoj —

STROJNIKA za stroj Carlo Pesci EC — 65 in TRAKTORISTA

z vsaj polletno prakso
na istem ali podobnem
strojuZa strojnika najnižja
plača 3.500 din, za trakto-
rista 3.000. din.Pogoji so isti kot v druž-
benem sektorju.Samsko stanovanje zago-
tovljeno.Cementninarstvo
in zidarstvoKLUGLER
PESJE 24-63320 Velenje

Podjetje EMO Celje

preklicuje
veljavnost
svojega
žiga

z naslednjimi besedilom

EMO CELJE — emailir-
ca, metalna industrija
orodjarna Celje štev. 12.

ZDRUŽENE SILE TEHNO- MERCATORJA IN GORENJA ZA POTROŠNIKA

Tedaj, ko so se pri nas začele pojavljati prve trgovine z urejenim otroškim varstvom, medtem ko so mamice nakupovale — v Celju je bila to Veleblagovnica T — smo bili presenečeni in zadovoljni hkrati. Istočasno pa smo se vprašali, kakšne novosti nam bo še prinesla trgovina. V Velenju odpirata Tovarna gospodinske opreme »Gorenje Velenje« in Trgovsko podjetje Tehnomercator Celje pod imenom Market »T-Gorenje«. Na prejšnje vprašanje nam odgovarja prav ta market.

ZA DELAVCE TGO GORENJE IN VELENJSKE POTROŠNIKE

Trgovina je v sklopu Tovarne gospodinske opreme Gorenje, ki je lastnik objekta. Dosedaj je v objektu »gostovala« Mercator Ljubljana, na osnovi dogovora in sklenjene pogodbe pa jo prevzema Tehnomercator.

Sodobni market ima gledi na namen idealno lokacijo, stoji namreč med TGO Gorenje in železniško postajo.

VINKO PEČNIK, direktor TOZD Prodaja na malo pri Tehnomercatorju, nam je o namenu trgovine dejal:

»To je predvsem preiskovalni center, namenjen zaposlenim delavcem TGO Gorenje. Glede na lokacijo in da je možen dostop vsakomur, pa je jasno vsakemu namenjen tudi širšemu krogu potrošnikov iz Velenja, ki bodo gotovo našli v njem vse, kar potrebujejo.«

Takšna trditve ima go-

tovo zelo realno osnovo, saj v Celju, kjer ima Tehnomercator največ trgovin, že velja pregovor: »Če česa ne najdeš, pojdi v T.«

TRIJE SAMOSTOJNI ODDELKI

Odveč bi bilo pripovedovati, da je market sodobno urejen in moderno opremljen, saj je to značilnost Tehnomercatorjevih trgovin, pomembno pa je, da ima približno 500 kvadratnih metrov prodajne površine, torej, prostor, ki zagotavlja kupcu, da bo resnično našel v trgovini vse, kar bo potreboval.

Market bo imel pravzaprav tri samostojne lokale: za tekstilno blago, za tehnično blago — oddelek v katerem bo kompletan proizvodni program bele tehnike Gorenja in osrednji oddelek s prehrabeniim blagom in gospodinsko galanterijo.

OB PRIHODU NAROČILO — OB ODHODU PREVZEM

Dolge vrste utrujajo, naj bodo kjerkoli, za vstopnico na prireditve, na cesti pred semaforjem, prav gotovo pa pred blagajnama v samopostrežnicah ali ob prodajnih pultih z delikatesami.

Delavcem Gorenja bo to prihranjeno.

Vsak delavec TGO* bo lahko ob prihodu v službo prej zavil še v Market »T-Gorenje« ali skočil tja med malico, naročil vse, kar potrebuje in blago prevzel ob odhodu iz službe. Tako bo potreben samo listek s popi-

JOŽE VRAVNIK — poslovodja Marketa »T — Gorenje«
Jože Vravnik bo neposredni vodja marketa, njegova skrb bo predvsem zadovoljstvo potrošnikov, soliden odnos prodajalcev do potrošnika in koordinacija dela med Marketom in matičnim podjetjem. Novi poslovodja je izkušen trgovec in bo gotovo dobro opravljal svojo nalogo.

som vsega, kar potrebuje družina in zaposlenim med službo ne bo treba premišljevat, kako dolgo se bodo po službi zadržali še z nakupom, saj jih bo že čakalo lepo zavito blago.

In ne samo to! Se posebej bo poskrbljeno za tiste, ki prihajajo v službo z avtobusom. Njih bodo čakali zaviti na avtobusni postaji. Torej, samo: hup pod roko in gremo.

ODPLAČILO KONCEM MESECA

Kljub dodatnemu delu osebja, zaposlenega v trgovini pa bodo cene pro-

IVAN FILIPČIČ — vodja prehrabenegega sektorja v TOZD Prodaja na malo pri Tehnomercatorju
Ivan Filipčić bo še posebej skrbel, da bo izbira na osrednjem — prehrabeniim oddelku — čimboljša, pestra in bogata. Takšna bo njegova skrb tudi za tovarniško restavracijo. Ze sedaj upa, da bo vodstvo restavracije in njeni »odjemalci« zadovoljni.

dajnih predmetov povsem normalne, dnevne tržne cene, direktor TOZD Vinko Pečnik pa je dejal, da bodo poskušali, da bi bile cene čimbolj ugodne.

Prej smo omenili blagajne in vrste pred njimi. Tudi tega bo rešen tisti delavec TGO, ki bo to hotel. Vse, kar bo nakupil v Marketu, bo lahko plačal takoj, ali pa mu bodo vpisali v posebno kreditno knjižico, plačal pa bo tedaj, ko prejme osebni dohodek. Takšno evidenco lahko pripravi za vsakogar strokovna služba TGO.

Razumljivo pa je, da bo Tehnomercator poskrbel tudi za večja naroči-

la in nakupe. Le-te bo namreč dostavljali direktno potrošniku domov.

TEKSTILNI ODDELEK

Vinko Pečnik: »V tekstilnem oddelku bomo uvedli prodajo težke konfekcije, to je moških in ženskih plaščev ter vseh vrst oblek. Cene bodo zelo ugodne, celo nižje od regularnih cen. Enako lahko trdim tudi za lahko konfekcijo, torej žensko in moško perilo. Jasno pa je, da bo poleg tega mogoč nakup vseh ostalih tekstilnih izdelkov po povsem regularnih cenah.«

Mimogrede, cene, ki jih bodo formirali v marketu, ne bodo samo za delavce TGO, temveč bo po nižjih cenah lahko nakupoval vsakdo, ki bo prišel v trgovino.

PREHRABENI LOKAL TUDI ZA RESTAVRACIJO

Lokal, kjer bo potrošnikom na razpolago vse, kar je potrebnega za gospodinjstvo in polno mizo, bo gotovo najbolj zanimiv za gospodinje ozioroma ženski del potrošnikov, zadovoljni pa bodo tudi predstavniki močnejšega spola, saj bo izbira pestra in sega od sadja do pijače.

Tehnomercator bo poskrbel za čimboljšo, izdatno in bogato izbiro tudi pri vsem špecerijskem blagu.

Oddelek s prehrabeniimi artikli je največji v marketu. Po dogovoru pa ne bo skrbel za to, kar bo na domačih mizah delavcev Gorenja, ampak tudi za restavracijo v tovarni.

PROGRAM BELE TEHNIKE IN REZERVNI DELI

Na oddelku s tehničnim blagom bo v prodaji kompletan program bele tehnike, Tehnomercator pa bo dal še poseben poudarek prodaji bogatega asortimana vseh rezervnih delov za izdelke TGO Gorenje. Prodaja rezervnih delov ne bo omejena samo na Velenje, možnost naročila in nakupa bodo imeli potrošniki iz vse Jugoslavije. To bo specializirani oddelek za prodajo rezervnih delov, ki ga trenutno še ni nikjer.

POTROŠNIŠKI SVET

Tehnomercator v Velenju ne bi rad prodajal »kar takov«. Pri vsaki prodaji je potrebno izvedeti za želje potrošnika, zato so se pri T odločili, da bodo kmalu izvedli med potrošniki-delavci TGO in ostalimi iz Velenja — anketo in z njo skušali ugotoviti interese ter založiti trgovino na osnovi teh ugotovitev. Da pa bi bil stik med potrošnikom in prodajalcem čimbolj konkreten in stalen, bodo formirali neke vrste potrošniški svet, sestavljen od predstavnikov zaposlenih v TGO in marketu.

Svet se bo občasno sestajal, ugotavljal stanje in načrtoval prihodnje delo.

+

Se ena pomembna novost za potrošnike Velenja in od drugod: Market razpolaga z velikim parkirnim prostorom za 30 do 40 avtomobilov, kar je ob sedanjih stiski resnično velika prednost.

MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM —

OB ZAČETKU

Pred vami je prva mladinska stran. Kako lepo se sliši! Tisto namreč — mladinska!

Za mladinsko stran smo se v redakciji odločili zato, ker je naša anketa pokazala, da je med bralci Novega tednika veliko mladih, pa tudi zato, ker med mladimi tli do-rolj problemov, na katere bomo skušali opozoriti.

Da pa bomo lahko čimbolj uspešni, nam boste morali pomagati predvsem vi. Uvodoma vas zato vabim, da se nam čimbolj pogosto oglašite in nam pišete o mladih zbirateljih, talentih in solarjih. Če nas boste povabili, vas bomo prav gotovo tudi obiskali pri vašem delu, v šoli ali krožku. Samo obvestite nas in prišli bomo.

Današnja mladinska stran je prišla od nas — k vam. Za naslednjo pa želimo, da bi prišla od vas — k nam. Pišite nam o dogodkih v vašem kraju, pošljite nam vaše pesmi, spise in risbe. Pišite nam o vsem, kar vas zanima. In ne pozabite: mladinska stran je vaša stran!

DAMJANA

MATEMATIKA NI BAV - BAV

»Kateri predmet vam je najbolj všeč?« sem spraševala otroke v prvem razredu IV. osnovne šole v Celju in učence tretjega razreda osnovne šole Dušana Jereba v Slovenskih Konjicah. In vsi, prav vsi so si bili edini, da je to matematika. Toda, zakaj matematika, tista matematika, ki je bila včasih bav-bav za veliko večino učencev in ki je staršem belila glave zaradi slabih ocen? Otroci so mi odgovarjali — da zato, ker imajo toliko lepih učnih pripomočkov. Tudi zato jim je matematika všeč, ker se učijo enačbe in spoznavajo lastnosti predmetov z igro raznobarnih ploščic in krožcev. Torej ni naključje, da je moderna osnovnošolska matematika učencem tako všeč.

Se pred leti smo se učili računanja tako, da smo se na pamet naučili poštevanke, formule in izreke. Danes spoznavajo v prvih razredih osnovne šole matematiko razumsko in logično, brez učenja na pamet in brez drila. Matematika je postala predmet s svojo vsebino in obliko, s svojo predstavo. Pomeni tisto osnovo, na kateri bodo učenci in dijaki gradili svoje poznejše znanje, ki pa bo vodilo računske stroje pri zapletenih računskih operacijah. Bodočnost je v rokah razvoja in gotovo je, da bodo k temu razvoju v veliki meri prispevali tudi računski stroji. Ti pa bodo delali pod vodstvom tistih, ki svoje bogastvo znanja uporabljajo razumsko in ne več avtomatično. Zato, in ne samo zato, pozdravljena nova matematika!

Damjana

Na občinskem sodišču v Celju smo predlansko ustanovili mladinski aktiv, ki že pridno dela. V začetku smo imeli sicer precej težav, a z dobro voljo smo jih premagali. Kljub temu, da nas je malo, smo si želeli bolj organizirano delovati in po dveh letih lahko rečemo, da smo v mar-

mladinski aktiv organiziral ekskurzijo v tovarno Aero. Za ogled te tovarne smo se odločili zato, ker nas je zanimalo, kako proizvajajo nekatere izdelke, ki jih mi vsak dan uporabljamo pri delu.

Najprej smo si ogledali oddelek, kjer pripravljajo emulzijo za izdelavo papirja. Nato

PRVI ODMEV

V uredništvu že romajo prvi odmevi na novo obliko naše mladinske oddaje. V svojih pismih potrjujete naše mnenje, da ste mladi pogrešali bolj dinamičnih oddaj z več glasbe. Posebno pa vas je razveselilo, da spet uvažamo lestvico.

Posebno smo bili veseli pisma Stefi Fajsa, 54-letne bralke in zveste poslušalke mladinske oddaje. V svojem pismu pravi, kako se že vnaprej veseli vsakega drugega petka, ko se srečamo v oddaji, še posebej pa jo veseli naš izbor glasbe. Všeč so ji tudi naši pogovori z mladimi iz mladinskih aktivov, predstavljanje mladih talentov in podobno. Za konec pa je pripisala še tole pesmico:

Lepe pesmi bi si pela, če je toko, če sem kos, sem rada vesela, ob lepi muziki sem včasih srce zapela. Se en dokaz, da je mlad vsak tisti, ki se čuti mladega.

BRANKO

MLADINA NA SODIŠČU

sičnem uspeli. Prvi rezultat naših prizadevanj je bila proslava 29. novembra, ki smo jo dobro izpeljali. Ob novem letu smo pripravili otrokom, katerih starši so zaposleni na sodišču, prihod Dedka Mrza. Otroci so tako prvič tudi na občinskem sodišču pričakali svojega Dedka.

V pričetku leta je

smo si ogledali še oddelek za proizvodnjo barvic, oddelek za sestavo impregniranih mas, kjer izdelujejo indigo, karbon in print papir, videli pa smo še nekaj drugih oddelkov.

Vsi mladi s sodišča si želimo, da bi bilo še več tako zanimivih in poučnih ekskurzij.

ANGELCA PIKL

CELJSKI GROFJE DANES

Celje je dalo Sloveniji že nekaj odličnih pevcev zabavne glasbe, pozabljeni pa niso tudi nekateri uspešni ansambli. Žal so skoraj vse vokalne instrumentalne skupine kmalu razpadle, in ko bi morale s svojo kvaliteto doseči vrh, jih ni bilo več.

Celje pa ima spet priložnost, da s svojimi fanti pokaže, kaj Celjani znajo. To pot bodo v glasbeno arenno stopili Grofje celjski, ansambel, ki je še skoraj dojenček: skupaj so le dobre štiri mesece. Igrali so že po več krajih, največkrat na plesih. Grofje celjski igrajo klasično, veliko komercialne glasbe, vseh pa so jim

tudi evergreeni. Njihov šef Marjan Resman meni, da bi lahko mnogo dosegli, če bodo složni in če bodo tako pridno vadili kot doslej. Čeprav je njihov krog poslušalcev še ozeke, veljajo Grofje že za zelo dober ansambel.

Grofje celjskih ni bilo malo. Vrstili so se iz stoletja v stoletje, dokler ni njihovega rodu pretrgal zločin.

In kako je z novimi »Grofi celjskimi«?

Ansambel sestavljajo: Marjan Resman, ki igra orgle, Hinko Haas, ki se spozna na klavir, Igor Korošec, ki igra na bas

kitaro, Hugo Haberman, mojster solo kitare, Radovan Angelović, ki tolče na bobne in Boris Kmet, ki je pravi »deček za vse«: prepeva, tolče na kongo bobne, igra na kitaro in okarino, za nameček pa obvlada še najtežje instrumente, violino.

Grofje celjski se bodo prav kmalu predstavili širši slovenski javnosti. Kje in kdaj, to niso hoteli tedati. Vsak ima svoje skrivnosti in zakaj bi jih Grofje celjski ne imeli. Ime je vsekakor obetajoče. Upamo le, da ne bo obveljala tista: ...danes in nikoli več... »

MILENKO

TMC vam priporoča

SVETUJEMO

V večdelni seriji T so pred dnevi dobili pošiljko novih plošč. Namesto vas smo jih nekaj poslušali in danes vam predstavljamo tri. Prislusnite jim, všeč vam bodo:

INDEXI:

Eden najpriljubljenejših jugoslovanskih ansamblov je izdelal novo malo ploščo z dvema pesmima. Naslovna pesem 'Jedina moja' ima vse pogoje, da postane hit. Glasbeno bogata z odličnimi aranžmaji. V pesmih slišite kopico instrumentov od akustičnih, raznih tolkal do moega. Glasbeno je vseh 9 pesmi precej različnih, zvok spominja na stare Beatlese.

BAND ON THE RUN:

niso nihče drugi kot bivši Beatle Paul McCartney, njegova žena Linda in prijatelj Danny Laine. Plošča je zanimiva, glasbeno bogata z odličnimi aranžmaji. V pesmih slišite kopico instrumentov od akustičnih, raznih tolkal do moega. Glasbeno je vseh 9 pesmi precej različnih, zvok spominja na stare Beatlese.

NOVI FOSILI:

so izdali prvo long-play ploščo. Na njej najdemo 12 pesmi, za katere je značilna izredna preprostost. Hitro gredo v uho in brez dvoma bo plošča šla dobro v prodajo. Med znanimi pesmimi na plošči najdemo 'Kad naš brod plove', 'Vizija in Nočas' in ti reči draga. Za ljubitelje enostavne glasbe in spevnih pesmi odlična nakup. Se to — obema longplayema sta priložena tudi posterja.

Plošče, ki smo jih poslušali, lahko kupite v vseh prodajalnah Tehnocomercatorja, kjer imajo tudi plošče.

LESTVICA T

V sodelovanju s Tehnocomercatorjem vam bomo vsakih štirinajst dni pripravili lestvico petih priljubljenih pesmi. Tudi sami lahko pripomorete k temu, da vam bo lestvica še bolj všeč. Pišite nam, katero pesem trenutno najraje poslušate in če vas bo za to pesem glasovalo dovolj, se bo brez dvoma uvrstila na lestvico T. S skupnim sodelovanjem bomo tako dobili resnično lestvico petih najbolj priljubljenih pesmi. Da pa vaš trud ne bo zastonj, bomo vsakič enega izmed sodelavcev, ki boste poslali svoje predloge za lestvico, nagradili z malo ploščo. Sodelujte torej z nami, in ne pozabite, vse od plošč, ki so na lestvici in ne le te, lahko dobite v trgovinah T.

Naša prva T lestvica pa je taka:

1. Suzi Quatro: Daytona Demon
2. GRUPA 777: Tko te volim više od mene
3. PRO ARTE: Moj pradjed je pucal iz topa
4. MUNGO JERRY: Wild love
5. SWEET: Ballroom blitz

Svoje predloge za lestvico T pošiljajte na naslov: Novi tednik in Radio Celje, Gregorčičeva 3, 63000 Celje — za mladinsko oddajo.

Prva lestvica pa bo na sporedu v mladinski oddaji v petek, 22. februarja ob 17.30.

BRANKO

Mozaik

Prejšnji teden so se v Celju drugič sestali člani Centra za obveščanje in propagando pri OK ZMS v Celju. Dogovorili so se o nalogah centra in za rok, v katerem naj bi center izdal svoje glasilo. Center bo preko glasila obveščal javnost o delovanju mladine na našem območju. Na naslednjem sestanku se bodo o nalogah pogovorili z informatorji iz delovnih organizacij in šol. BP

Ob obletnici prehoda XIV. udarne divizije na Stajersko pri vasi Sedlarjevo je bila pred dnevi svečana proslava, nato pa velik partizanski miting. Poudariti velja, da je celoten program, ki so ga občani in gostje toplo sprejeli, pripravila mladina šmarske občine in bližnjega Kumrovcia. Vzgledno in pohvalno sodelovanje.

—mst—
Mladinski aktiv iz Griž je pred dnevi pripravil v sodelovanju z OK ZM Zalec proslavo ob 50-letnici smrti velikega revolucionarja in borca Vladimira Iljiča-Lenina.

Iz Slovenskih Konjic slišimo glasove, da bo mladina dobila svoje prostore v Domu teritorialnih enot. Ko bi le bilo res! Mladinski aktiv Velika Pirešica se je letos lepo izkazal. Mladinci so zbrali denar, ki kupili smučarsko vlečnico. Čakajo na sneg!

Začeti so se spet izkazali. Pet mladinskih aktivov se je že vključilo v

sodelovanju Delavske univerze. Teme predavanj še niso znane.

—mst—
Aktiv mladih novinarjev, ki deluje pri občinski konferenci ZM v Slovenskih Konjicah, že pripravlja drugo številko svojega glasila »Začetek«. Mladi novinarji so krepko poprijeli za delo, saj bo to druga letošnja številka. Le tako naprej!

Mladinski aktiv iz Griž je pred dnevi pripravil v sodelovanju z OK ZM Zalec proslavo ob 50-letnici smrti velikega revolucionarja in borca Vladimira Iljiča-Lenina.

Iz Slovenskih Konjic slišimo glasove, da bo mladina dobila svoje prostore v Domu teritorialnih enot. Ko bi le bilo res! Mladinski aktiv Velika Pirešica se je letos lepo izkazal. Mladinci so zbrali denar, ki kupili smučarsko vlečnico. Čakajo na sneg!

Začeti so se spet izkazali. Pet mladinskih aktivov se je že vključilo v

republiško akcijo Mladi delavci pred kongresi, pričakujejo pa, da se jih bo še več. Veliko uspeha!

Slišimo, da v Celju pripravi OK ZM problematiko konferenco o dijaških domovih. Tako prihajajo na dnevni red tudi problemi dela in življenja mladih v dijaških domovih. Bil je že čas!

Ponovno kaže, da se bodo končno uredili vsi zapleti okoli celjskega mladinskega kluba. Če bo vse po sreči, bodo še ta teden pričeli z deli. Bo celjski klub spet med najboljšimi?

Ponovno je začel delovati mladinski aktiv v Trnavi, pred tedni pa so zamenjali vodstva v aktivih Sešče, Ponikva in Gomilsko. Vse v želji, da bi mladi aktivneje delali. Upamo, da ne zmanj!

Celjska OK ZM je evidentirala lepo število mladih za delo v delegacijah. Kar okoli 150 jih je, to pa je 25 odstotkov od celotnega števila evidentiranih kandidatov.

MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM — MI VAM — VI NAM —

SPREHOD PO TRŽNICI

Drage gospodinje, za vaš lonec bo prav gotovo poskrbljeno, če boste obiskale celjsko tržnico. Vsega je namreč dovolj.

Posebno pa je tržnica založena z obilico zelenjave. Naj omenimo še nekaj cen: solata je po 15 din, radič 30, prav tako špinac, motovilec dobite po 25 do 35 din in regrat po 20 do 25 din. Če imate radi kisló zelje in kisló repo pripravite 5 din, prav toliko pa boste odšteli za zelne glave in rdečo peso. Krompir je po 2 din do 2 din in 50 par. Tudi jabolka lahko kupite po 4 do 5 din. Če pa boste pekle, boste na tržnici dobile orehe, in sicer cele po 12 do 14 din, luščene pa po 35 do 40 din. Jajčka so po dinar do dinar in 20 par. Tudi fižol si lahko privoščite, zanj boste plačale 12 do 14 din. Cene mlečnim izdelkom se niso spremenile, bučnice pa dobite po 2 din za kozarec. Naj vam povemo še to, da so v ribarnici prejšnji teden dobili tudi žive krape po 22 din za kg.

No, to bi bilo za danes vse. Morda naj omenimo še to, da je za vaše vaze na trgu tudi dovolj spomladanskih cvetic.

D. P.

horoskop

OVEN

Posrečil se vam bo majhen podvig, a ne boste zadovoljni. Nekdo vam bo nekaj ponudil, to pa lahko mirno sprejmete.

BIK

V zasebnem življenju se vam obeta pomemben dogodek, v službi bo nekaj težav. Ob koncu tedna bodite premišljeni.

DVOJČKA

Zaveđajte se, da nimate vedno in v vsem prav. Če boste popustili, boste dobro naredili. Z delom vas bodo zasuli.

RAK

Ce želite doseči večji uspeh, poslušajte nasvet. Sosedje vas bodo obirali, v službi pa vas bodo nagradili za trud.

LEV

Delo vam ne bo šlo najbolje od rok, a razloga za obup ni. Ob koncu tedna skušajte zaigrati na drugačne strune.

DEVICA

Storili boste dejanje, za katerega vas bodo obsojali, a si ne želite k srcu. Na nekoga se lahko popolnoma zanesete.

TEHTNICA

Težko vam bo izpolniti neko obveznost, vendar raje ne odlašajte. Prijatelj se bo izkazal v nesreči. Zep bo prazen.

ŠKORPIJON

Doživeli boste presenečenje, ki bo odločilno vplivalo na neko odločitev. V soboto se izogibajte večje družbe.

STRELEC

Vseh načrtov ne boste izpeljali, zato nikar z glavo skozi zid. Finančno vam dobro kaže, zato ne opustite podjetnosti.

KOZOROG

Doletela vas bo majhna nevšečnost, ki si je ne želite k srcu. Zgledili boste stari spor. Posvetite se še prihodnosti.

VODNAR

Vaše prizadevanje bo zaman, zato bi bilo bolje odnehati. Prihodnosti vam ne bo manjkalo, sicer pa se boste dolgočasili.

RIBI

Čas je, da pričnete razmišljati malo o sebi. Prihodnji dnevi so lahko odločilni. Ne nasedajte lepim besedam.

ZA LEPE MATURANTKE

Matura, maturantski ples in vse, kar spada zraven, je nekaj tako lepega in enkratnega, da za vedno ostane v spominu. In kaj drugega si mlado deklet želi, kot da bi bila na tako pomemben dan kar najlepša.

Tega vam pa s trenutno lepo večerno modo sploh ne bo težko doseči. Seveda vam ne bom svetovala zelo dekoltiranih in gala večernih oblek. Za takšne boste imele še dovolj časa pozneje. Vaši priklupni mladosti se bo podalo kaj bolj romantičnega in nežnega.

Maturantska obleka je lahko dolga, vendar naj bo krojena v mladostnem kroju, z bogatimi rokavi in malim ovratnikom, poživilja pa naj jo v pasu zavezana pentlja.

Tudi kombinacija večerne bluze in dolgega krila je dovolj svečana in lepa. Zato pa mora biti bluzo zanimiva in krilo široko.

Marsikaj povedo tudi barve in vzorci, pa seveda primerni materiali.

STASA GORENšek

NESREČA V RUDNIKU

Do nevsakdanje tragedije je prišlo v Rudniku Laško na delovnišči Brezno. V nedeljo so rudarji delali in med njimi je bil tudi jamarski nadzornik Jože Piki, 37, iz Rečice. Po končanem delu so rudarji zapustili jamo, v njej pa je ostal Piki, da bi baje končal neko delo. Pri tem se je vsul plaz premoga in ga zasul do glave. Ko je zunal rudar Franc Teršek opazil, da med rudarji, ki so se vrnili iz jame, ni tudi Jožeta Pika. Je odšel nazaj v jamo in ugotovil, kaj se je zgodilo. Takoj sestavljena reševalna ekipa je nato skoraj dvanajst ur reševala poškodovanega in zasutega Pika ter ga v zgodnjih jutranjih urah osvobodila neprijetnega premogovega obhema. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, vendar je žal pomor za prevelike poškodbe bila prevelika. Jože Piki je v bolnišnici za posledicami, dobljenimi v delovni nesreči, umrl.

VLOM SKOZI RAZBITO STEKLO

V zadnjem času v Velenju, kot tudi v Celju, beležijo številne vlome, kraje in goljufije. Zanimiv je primer iz Velenja, kjer so vlamili na podoben način — pri vhodnih vratih so razbili steklo. Tako je bilo vlamljeno v zlatarstvo delavnico Vladislava Kranjca (odnošenega ni bilo nič) in takoj zatem se v upravne prostore pisarne za promet pri Občinski skupščini Velenje. Med pomembnejšimi predmeti je bilo odnošeno več prometnih in voznih dovoljenj ter dva žiga in ročna blagajna, ki pa je bila na veliko razočaranje tatov prazna.

Velenjski miličniki so takoj stopili v akcijo in prijeli najprej Antona Vagrina, 24, iz Velenja, ki je bil osumljen vlomne tatvine (pri njem so našli tiskovine in en žig ter ponarejeno prometno dovoljenje na svoje ime). Zoper Vagrina je preiskovalni sodnik odredil pripor. Obstajajo možnosti, da bodo v nadaljnji preiskavi in zaslišanju pojasnjeni tudi nekateri drugi vlomi v velenjski občini v zadnjem času.

NAKLEPNI POŽIGALEC

V zadnjem mesecu je prišlo do

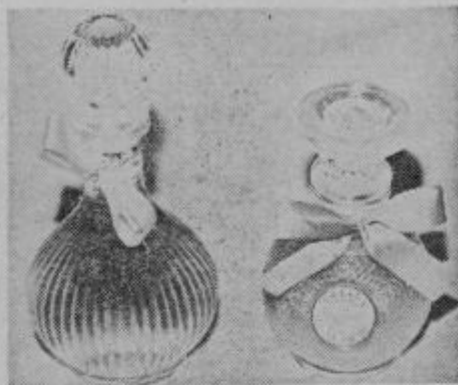
dveh požigov gospodarskih poslopij v Gotovljah pri Zalcu. Prvi požar je izbruhnil 17. januarja na gospodarskem poslopiju Ivana Brinovca, drugi pa pred dnevi na gospodarskem poslopiju Fanike in Rozalije Lilijs. Pri slednjih je požar povzročil za osem starih milijonov škodo. Miličniki so odkrili storilca, ki je Ivan Zapanc, 19, iz Gotovelj, ki je na zaslišanju priznal, da je naklepno zažgal obe gospodarski poslopji. Zanimivo je, da je tudi Ivan Zapanc bil član gasilskega društva, kot požigalec, ki je v lanskem letu na žalskem področju zagrešil toliko požarov.

LJUBITELJI MOPEDOV

Delavcem postaje milice v Zalcu je po nekaj mesecih uspelo odkriti skupino mladoletnikov, ki je od septembra lani pa do letos na območju občine Zalec ukradla sedem mopedov, storila tri vlome in več drugih kaznivih dejanj od vzemov motornih vozil. Mladoletniki S. B. in Z. R. iz Zabukovice in L. M. iz Migojnic so 23. septembra lani ukradli neregistriran moped pred kinodvorano v Grizah, nato pa so se kraje mopedov nadaljevale vse do 26. januarja letos, ko so svojo akcijo zaključili prav tako pred kinodvorano v Grizah. Ukradene mopede so preurejevali, zamenjali razne dele in jih nato uporabljali za vožnjo ali pa z njih demontirali razne dele in jih prodajali. Več mopedov so vzeli izpred javnih lokalov in jih uporabili samo za vožnjo, nato pa jih odvrtili.

s temi kuponi kupujejo naročniki DELA ceneje že v mnogih trgovinah

priporočamo

OPIANA so različne peneče in dišeče kopeli v lepi embalaži, ki jih prodajajo v Drogeriji Moda. Cene so različne: smrekovi vršički (52,15 din), jabolčni cvet (53,10 din) in španski bezeg (56,60 din).

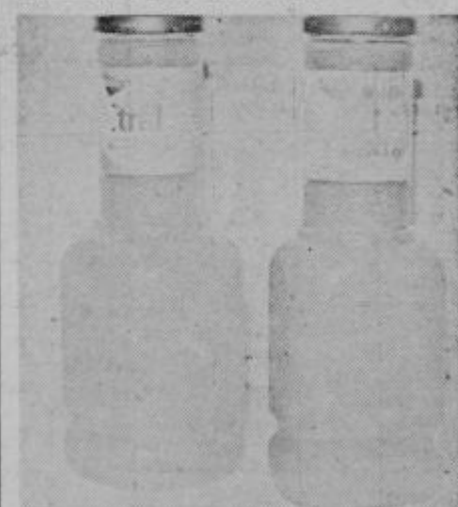
Iz Italije pa so uvoženi topli in lahki copati, ki jih prodajajo v prodajalnah Peko. Številke od 34 do 43 imajo enotno zelo ugodno ceno 15,10 din.

SOLMEX, ulcinjska morska sol za (štirikratno) kopanje osvežuje telo in preprečuje utrujenost. V Drogeriji Moda jo lahko kupite za 22,25 din.

V prodajalni Beko prodajajo moderne dekliške športne jopiče, narejene iz kombinacije blaga in umetnega kožuška v rumeni, rdeči in zeleni barvi. Cena je 350,00 din. Razen tega so v tej trgovini izredno znižane cene ženske konfekcije.

CITRAL je nov sok grapefruita ali oranžne v lepi in praktični embalaži. Uvožen je iz Grčije. Prodajajo ga na oddelku živila v veleblagovnici T, stane pa 10,50 din.

GARJE

Garje so nenavadno nalezljiva zajedalska bolezen. Povzročajo jih pršice ali srbec, ki sodi med grinja. Bolezen se prenaša neposredno na človeka s tesnim dotikom, redkeje s perliom.

Značilni so rovi pršice. Samica se zarije v vrhnjično roženino kože, kjer si izkopije rove. Ti so opazni kot 0,5 do 2 cm dolge, ravne ali zavite proge in so zaradi umazanije v njih videti kot črnkaste črte. Vanje leže samica jajčeca, iz katerih se v nekaj dneh izležejo ličinke. Iz njih se po večkratni levitvi razvijejo zrele pršice. Kot reakcija na vdor pršice v kožo se delajo na njej vnete bunčice, ki zelo srbiijo. Bolnik se praska, in tako nastanejo drobne ranice, ki se kmalu prekrijejo z majhnimi rdečkastorjavimi krastami.

Najbolj je koža prizadeta okrog pasu, na spodnji pazdušni gubi, na zapestjih, v

okolici prsne bradavice in moškega spolovila. Glava ni nikoli garjava. Pri otrocih so garje pogostne na ritki in gležnjih, pri dojenčku tudi na obrazu, kjer si jih pri dojenju nalezijo od matere.

Srbež je zelo hud ponoči, ko pršice zaradi višje toplote prilezejo iz kože. Ker se bolnik pri tem praska do krvi, se ranice in kraste dostikrat zagnojijo.

Brez zdravljenja ni ozdravitve. Če hočemo, da garje docela izginejo, se morajo zdraviti vsi člani prizadete družine. Pri tem je zopet najpomembnejša telesna čistota in higiena. Obleko je treba dobro prezračiti, posteljno in telesno perilo pa dobro oprati.

Garje zdravimo s kemičnimi zdravili, ki jih predpiše zdravnik. Običajno dobro pomaga preparat Scabitol. Z njim mažemo tri dni prizadeto kožo, nakar se temeljito okopamo in menjamo perilo.

BJ

zaupno

SEM NOSEČA?

Redno prebiram vašo rubriko in najdem večkrat tudi odgovor, le na svojega še nisem našla.

Starši so me vzgajali zelo strogo, zato sem o spolni vzgoji kakor tudi o drugih rečem slabo poučena. Staršev zdaj nimam več, imam pa fanta, s katerim imam spolne odnose. Zda se bojim, da sem noseča. Nisem še pri svojem kruhu.

DRAGA NANICA,

izostanek menstruacije ne pomeni vsakokrat zanositve, največkrat pa, zaradi potrditve ali bolezni, ki tudi hoduje izostanku menstruacije, pa je potrebno napraviti pregled in se zato oglasiti pri ginekologu. Če ste bolni ali noseči — to bo najbolje vedel le on, ki ima vsak dan opravka s takimi rečmi.

NATASA

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

AKTUALNO

Kako naprej?

V zadnjih letih so sindikalne športne igre dosegle v celjski občini izjemen napredek. Odlična organizacija preko Občinskega sindikalnega sveta in posameznih komisij po delovnih organizacijah vse to je pripomoglo, da se v vsakim letu več ljudi odloča za udejstvovanje v rekreaciji.

Kako je z organizacijo sindikalnih iger in rekreacije v celjski občini? Obnovi? Jože Lubej sicer v delovni organizaciji ne skrbi direktno za rekreacijo, ampak je to delo zaupano Tonetu Zagarju. Za razgovor pa smo prosili Jožeta Lubeja zato, ker na tem področju dela že vrsto let, je pa tudi eden glavnih kreatorjev pri občinski komisiji za rekreacijo in oddih in v celjskem športu sploh.

»Pri nas je težko, saj so ljudje na terenu, tisti, ki so pa doma, se pa popoldne rajše ukvarjajo s čim bolj donosnejšim. Je pa v našem kolektivu veliko ljudi, ki imajo veselje do športa in tudi pridejo na vsa tekmovanja. Redno imamo organizirane treninge kegljanja in to vsak petek na kegljišču Ingrad. To je z naše strani vedno zasedeno. Do zdaj je vse dobro potekalo, vprašanje pa je, kako bo v bodoče, ko smo ustanovili tri temeljne organizacije združenega dela. Zdaj se bo dejavnost prenesla na posamezne TOZD in vprašanje je, kako bo vse skupaj funkcioniralo.«

Imajo v podjetju posluh za sindikalni šport?

»Imajo. Lani smo dobili za rekreacijo in oddih štiri stare milijone in to brez počitniških domov in regresa.«

Kako je z opremo?

»Imamo je dovolj, saj smo je nakupili za šest starih milijonov.«

Morda sodelujete z ostalimi gradbenimi podjetji?

»Vsako leto imamo številna medsebojna srečanja in tudi republiško srečanje.«

Naj bo dovolj o organiziranosti sindikalnih iger v vaši delovni organizaciji. Znano je, da direktno sodelujete tudi v občinskem organu. Kaj pripravljate na tem področju?

»Predvsem bomo med našimi nalogami napravili leto v treh krajevnih skupnostih trim steze (Ostrožno, Vojnik in Aljažev hrib na prostoru pri Marovškem). Sofinancirali bomo igrišča v krajevnih skupnostih in investicijsko vzdrževali. Nadaljevali bomo z izgradnjo objekta na Gričku in še mnogo drugega.«

Sicer zadnje, vendar izredno pomembno vprašanje. Kako bo s financiranjem TTKS v prvih treh mesecih letošnjega leta?

»V prosjačenje nismo hoteli iti, svet za finance pa nam je odobril 70 milijonov za prve tri mesece.«

T. VRABL

To je celjska peterica, ki je uspešno sodelovala na republiškem prvenstvu v umetniškem drsanju. Z leve Simona Juhart, Jolanda Savernik, Mateja Jakop, Nini Kavčič in Dagmar Petauer.

Foto: T. Tavčar

KORAK NAPREJ

Marljivi športni delavci, sekcijska umetniško drsanje, pri HDK Celje, so odlično izvedli letošnje republiško prvenstvo Slovenije za člane, mladince, članice in mladinke. Na odlično pripravljenem ledu je nastopilo 23 tekmovalcev iz Celja in Ljubljane. Kakor je bilo pričakovati so naslovi odšli v Ljubljano. Tekmovalci Olimpije so še vedno najboljši, toda celjska ekipa je letos presenetila.

Pod marljivim vodstvom novega trenerja Mitje Sketa so celjski predstavniki preseneti-

li. Vodja sodnikov Gorše z Jesenic je po tekmovalnem presenečenju povedal: »Celjani ste napravili velik korak naprej. Sigurno je danes Celje drugo središče za umetniško drsanje v Sloveniji. Delo novega trenerja se že pozna. Potrebno bo misliti tudi za bodoče delo. Čestitam!«

Ugodne ocene so dobili celjski tekmovalci od vseh nastopajočih. Pri članih in članicah Celjani niso imeli predstavnika. Pri mladinkah je bila borba izenačena. Celjankam še primanjkuje nekaj več fi-

nes za prodor med najboljšo. Mateja Jakop je šesta, Simona Juhart osma, Dagmar Petauer deseta in Jolanda Savernik enajsta. Torej na zadnjih mestih ni več Celjank. Pri mladincih pa je zaradi nekoliko nezanesljivih skokov izgubil naslov prvaka Nino Kavčič. Bil je drugi.

Celjski tekmovalci so presenetili. V bodoče bo potrebno še skrbeti za njih in številne mlade tekmovalce, ki so za njimi.

J. KUZMA

Hokej na ledu

NEBORBENOST

Trener celjskih hokejistov, Albert Kerkoš, nam je po prihod v Celje, potem ko so

celjski hokejisti izgubili proti Crveni zvezdi, dejal:

»Če bodo imeli celjski hokejisti stalni strah pred igralci Crvene zvezde in še naprej igrali tako neborbeno, potem ne bo uspeha. Tokrat je bilo na Tašmajdanu vse v najlepšem redu. Pogoji za igro so bili dobri, igra brez grobosti in pokazati bi morali vse kar znamo. Toda, kot bi se vse obrnilo proti nam. Fantje so igrali slabo in delali začetniške napake. O borbenosti pa sploh nima pomena govoriti. Hokej je moška igra, to pa za Celjane verjetno ne velja. Izgubili smo za službeno.«

Tudi urednik Sporta Aca Alimpijevič nam je po telefonu dejal, da tako slabe igre celjskega moštva še niso videli na nobeni tekmi v Beogradu. Razočarani so zato maloštevilni gledalci.

Nekaj bo že držalo. Celjani niso sposobni za resno in borbeno igro. Igrajo slabo in preveč se bojijo. Skratka s takšnim moštvom ne moremo pričakovati večjega uspeha. Moštvo potrebuje mlade, zdrave fante, ki se bodo znali boriti in ki se ne bodo že vnaprej predali in vsakem gostovanju v gosteh.

Poraz proti Crveni zvezdi je zelo zmanjšal možnosti celjski vrsti za obstanek v

prvi ligi. V prihodnjih treh tekmah, ki so vse doma in to proti Partizanu, Spartaku in Crveni zvezdi, bo potrebno pokazati boljšo igro.

Gorenje je v drugi ligi izgubilo z INO 4:6. Ta poraz jih bo za leto dni vrnil v republiško ligo. Nič zato fantje so se borili, toda brez umetnega drsališča v Velenju ne morejo držati korak z najboljšimi. Mladinci Celja so na državnem prvenstvu četrti. Uspeh je to. V zadnjem kolu so premagali Slavijo 5:4, pionirji pa Tivoli 8:2. Obe moštvi igrata iz kola v kolo boljše. Vsaj tu beležimo uspeh.

J. KUZMA

SPORTNA UTRINKA

Nogometaši Olimpije že redno nastopajo. Tokrat so igrali proti Smarternu in po izenačeni igri izgubili 1:3. Okrepljeno moštvo Olimpije je prikazalo dobro igro. Zadetke so dosegli: Breznikar za Olimp ter Kad, Lakner in Vizovšek za Smartno.

NOV USPEH GOBČA

Na republiškem prvenstvu v katal, ki je bilo v Brezjah, so celjski tekmovalci dosegli lep uspeh. V obeh kategorijah je najboljšo mesto osvojil celjski tekmovalci Vinko Gobeč. Enak uspeh pa je dosegel v mladinski kategoriji predstavnik Krškega Drakulič. V nedeljo ob 10. uri pa bo v Celju tekmovalje v Budakai ligi. Sodelujejo ekipe Celja, Olimpije, Rimskih Toplic in Izole.

T. M.

ŠAHOVSKI MOZAIK

Mladi šahist III. OS iz Celja, Marjan Novak, odloča o letošnjem mladinskem prvaku Celja. Ker je med tekmovalcem zbolel, mora do konca prvenstva odigrati še štiri srečanja z vodečimi igralci prvenstva. V kolikor osvoji katerokoli točko, bo s tem zmanjšal možnosti nasprotnikom za osvojitve naslova. Zato bodo prekinjene partije izredno pomembne in zanimive. Celotno tekmovalje je pokazalo, da imamo v Celju nadarjene mladince, ki bodo lahko uspešno nastopili na republiškem prvenstvu Slovenije v šahu.

Stanje na tablici: Planinc in Agrež 8(1), Gajšek 8, Spiljar 7(1), Petercel 5,5, Novak 4,5 (4), Milica 4,5, Flahuta 4, Borštnar 3,5(1), Subotić 3,5, Kos 3, Orač 1,5 točke.

USPEH PROTI SEMPETRU

Mladi šahist Celja se v tekmovalju za medobčinski prvaka v šahu uspešno bori proti starejšim ekipam. Tokrat so celjski mladinci igrali proti Sempetru 2:2. Kljub temu, da so gostje nastopili v popolni sestavi, so Celjani dosegli remi. Posamezne partije: Planinc — Skok remi, Agrež — Štorman remi, Spiljar — Florjanc 1:0, in Novak — Štorman 1:0. Na lestvici je po drugem kolu: Sempeter in Celje (mladinci) 6, Činkarna 5,5, Nazarje 5, Prebold 4,5, Zalec 4, Velenje 3 in Sentjur 2 točk.

J. KUZMA

KOSARKA

RAZOČARANJE

Preko 500 gledalcev se je zbralo v telovadnici. Ivanke Uranjek po tridesetdnevem odmoru. Vsi bili željni videti košarkaško predstavo in novo moštvo Kovinotehne, kajti tokrat je po devetih mesecih novno nastopil Tone Sagadin. Vse je bilo pripravljeno za podvig. Celo sodniška dvojica Rus in Tartaglia Kranja in Zagreba sta sodila odlično. Toda glej, prso gledalci zapuščaj dvorano razočarani. Ne toliko zaradi poraza, kot zaradi slabe igre.

Tehnični vodja celjskih košarkarjev Otmar Kojmaj nam je ob zaključku srečanja dejal: »Ne razume naših fantov. V zadnjih štirih minutah so dali samo en koš iz igre. To se še ni dogodilo. Sedaj bodo niter iskali krivca v trenerju. Toda kljub temu menim da je bila to naša najslabša tekma v prvenstvu in je lahko samo šola več za nas vse. Prespali moramo poraz in se po tem zbrati ter iskati naše napake.«

Tudi mi smo tega mnenja. Fantje so zaigrali precej pasivno, in to potem ko so v 33. minuti ujeli goste in povedli 65:64. V tem trenutku, ko so bili še bolj in so imeli še nekaj moči, so delali preveč napak, bi lahko ostali »nekaznovani«. Zmagali so igralci Isti gradjevna popolnoma zasluženo 74:89 (42:40). Koše Celjane so dosegli: Miloš Sagadin 24, Jerič 7, Erjavec 2, Leskovar 2, Zmago Sagadin 14, Tone Sagadin 17, mašić 2 in Kraj 5 košev.

In še ocena trenerja Čepina: Kraj 5, T. Sagadin in Leskovar 1.

GOVORIJO

JOŽE JAKOB, VODJA UTOŠNJE REPUBLIŠKEGA TEKMOVANJA V UMETNIŠKEM DRSANJU, JE IZREDNO ZADOVOLJEN S KONČANEM TEKMOVANJEM. Vodstvo Olimpije je namreč dalo celjskim organizatorjem priznanje za odlično organizacijo, vsi tekmovalci pa so bili posebno zadovoljni z ledeno ploskvijo. Po razglasitvi rezultatov pa je Jože Jakob povedal: »Uspeh smo. Delo nam ga trenerja Mitje Sketa je pokazalo, da umetniško drsanje v Celju napreduje. O ljani so se napredovali nekaj mest. To je vzpodbudno. Naložba v trenerja bila pravilna in ker imamo tekmovalke in tekmovalce ki so nastopili danes, se lahko mladim, lahko pričakujemo uspeh v naslednjih letih. Za še večji uspeh pa moramo sedaj misliti na strokovnjake, ki bodo vodili številne mlade tekmovalce.«

KEGLJANJE

TRI V REPREZENTANCI?

Izbirno tekmovalje za žensko kegljaško reprezentanco, ki je bilo v Novski, je prineslo največ uspeha celjskim tekmovalkam. Kar tri tekmovalke Kovinarja in Celja so si priborile mesto med najboljšo trojko. Morda so si s tem že priborile mesto med sedmerico, ki bo nastopila na svetovnem prvenstvu. Tokrat je zmagala Magda Urh, ki je podrla 847 kegljev, druga in tretja sta Janja Marinc in Eva Ludvig. Podrla sta 827 kegljev. V skupnem seštevku po treh izbirnih tekmah, je vrstni red najboljših peterke: Kristof 2455, Urh 2444, Miklavčič 2439, Marinc in Ludvig 2434.

Forma celjskih tekmovalk je izredno izenačena in vse kaže, da bomo Celjani imeli tokrat kar tri reprezentativke. To pa bi bil tudi največji uspeh celjskega ženskega kegljanja, ki se goji pri Kovinarju v Štorah in v Celju.

KONJICE

START SINDIKALNIH IGER

Prihodnji teden bodo v vseh konjicah začeli s svojim pravilnikom za izvedbo športnih iger 1974. V vsaki konjici bodo v obdobju, ki jih bodo vse sindikalne igre potekale.

Letošnje igre se bodo začele s smučanjem, nato bodo v spomladanskem in nem času nadaljevale s tenisom, streljanjem, smučanjem, košarko, odbojko, nogom, malim nogometom in metom. Pravico do nastopa vsi zaposleni na območju konjic, ki so člani sindikalnih iger, imajo. Aktivni igralci sodelujejo v panogi, v so registrirani. Posamezniki nastopijo le v štirih panogah.

To so v grobem glavne pravilnice za izvedbo SSI vseh konjic. Posamezniki nastopijo v konjicah tudi ženske, to je poskusno tekmovalni rezultati ne štejejo skupni pokal, ampak dobijo poseben pokal. Nastopijo do lahko v petih panogah, liko od moških, ki nastopijo devetih. Ženske bodo nastopile v petih panogah, šahu, kegljanju in smučanju. Pokroviteljstvo nad letnimi sindikalnimi športnimi igrami prevzela Industrijski kombinat, ki letos praznuje 10. obletnico obstoja, sredstva prispeva tudi občinski svet.

DAMIJANA STAM

VODI CELJE

Na štiristeznem kegljišču v Zalcu se je začelo prvenstveno tekmovalje v II. republiški kegljaški ligi. Nastopila je polovica ekip, druga pa bo nastopila naslednjo soboto in nedeljo. Med šestimi ekipami, kolikor jih je nastopi-

lo, vodi ekipa Celja 7722 (najboljši Tisov 1006, Srot 998, Alzenbah 983), drugo je Aero 998 (Zavski 995, Marinc 995, Božiček 971 itd.), sledi pa ekipe Radenske 7185, Bratstvo 7185, Fudž 6990 in Carda 6963.

T. TAVČAR

POROKE

CELJE

Poročilo se je 8 parov, od teh FRIDERIK SENICA in SILVA REZEC, oba iz Celja

LASKO

STANISLAV JOSET, soboslikar, Podšmihel in LJUDMILA PFEIFER, kuharica, Male Grahovše.

SMRTI

CELJE

AVGUST PERSE, 65, Klenovo; CIRIL MARTINSEK, 44, Suhadol; MARTIN LEDINEK, 73, Celje; FRANC VIDEK, 70, Male Breze; FRANC ZURC, 97, Zalec; JOZE REZMAN, 70, Zalec; FRANC VIZJAK, 61, Pečovje; ANGELA OSTROŽNIK, 82, Celje; TEREZIJA GOLOB, 78, Celje; FRIDERIK HOLCINGER, 47, Store; MARIJA GOBEC, 74, Novake; MAK-SIMILJAN KOROSEC, 43, Celje; JOZEF JAKOPIČ, 68, Celje; IVAN HREN, 72, Celje; TEREZIJA BRECKO, 68, Sentjur; TEREZIJA PANGERL, 78, Zepna; FRANCISKA DRAKSLEK, 69, Celje; JOZEFA SKRUBEK, 44,

Sentjanž; CECILIJA KOVACIC, 73, Imenska gora; MATILDA SODIN, 60, Verpete in MARTIN GOLES, 69, Gradišče pri Vojniku.

LASKO

ROZALIJA IZANC, 83, gospodinja, Veliko širje, JOZEF KRANJEC, 75 upokojenec, Radeče; IVAN PILIH, 88, upokojenec, Obrežje; MIHAEL SENICA, 75, upokojenec, Seno-žet; CECILIJA STOPINSEK, 73, gospodinja, Lahovgraben; MARIJA ROBIDA, roj. Toplišek, 73, gospodinja, Podšmihel; in JOZEFA OJSTERSEK, 91, gospodinja, Radobelj.

RECICA OB SAVINJI

ANA GOVEK, 84, pre-uzitkarica, Sp. Rečica; JOZEFA RESENSTEIN, 41, delavka, Rečica; JOZEF SKRUBEK, 43, delavec, Sentjanž in FRANC GOŠTEČNIK, 36, avtoprevoznik, Zg. Pobrež.

SENTJUR PRI CELJU

LUCIJA BOBEK, 70, poljedelka, Bukovje; MARTIN PLANKO, 30, polje-delec, Paridol; IVAN MA-STNAK, 67, kmetovalec, Slivnica; HELENA NO-VAK, 73, kmetovalka, Pa-ridol in JANEZ KUKO-VIC, 41, delavec, Trno. SMARJE PRI JELSAH FRANCISKA REHAR, 65, roj. Kupec, Rogatec; JOZEF NOVAK, 75, Do-načka gora; MARIJA

SKET, roj. Jager, 62, Kri-stan vrh; AVGUSTIN SVENSEK, 78, Zadrže in ANTONIJ ZURAJ, 74, Za-drže.

ROJSTVA

CELJE

29 dečkov in 19 deklic.

LASKO

2 dečka in 1 deklica.

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 1 deklica.

KINO

UNION: 14. 2. še špan-ski barvni film »Martaa«, od 15. do 18. 2. ameriški barvni film »Salzburška zveza«, od 19. 2. dalje ja-ponski barvni film »Bitka za Okinavo«.

METROPOL: do 15. 2. ameriški barvni film »Nočna patrula«, od 16. do 18. 2. ameriški barvni film »Zadnja priložnost«, od 19. 2. dalje italijanski barvni film »Igra s kar-tami«.

DOM: do 18. 2. italijan-ski barvni film »Lovci na krvave nagrade«, od 19. 2. dalje ob 16. uri ame-riški barvni film »Knjiga o džungli«, ob 18. in 20. uri pa ameriški barvni film »Zdaj ga vidiš, zdaj ga ne vidiš«.

Ami Super

— dvakratni zmagova-lec TOUR D'EUROP, že v prodaji

— odlično spričevalo: motor GS, za voznika neslišen, zračno hla-jenje, odličen kom-fort, motor 1015 cm³, 53,5 KS

— družinski kredit do 30.000 dinarjev

Oglejte si ga v Avtosalonu Avtomotorja Miklošičeva ul. v Celju, kjer dobite vse potrebne informacije.

slovenija
avto

Avtomotorja
CELJE, MIKLOŠIČEVA 5

HUP, HUP ŠOFERJEM

0,05 : 0,00

Do konca meseca mar-ca bodo morali v zveznem merilu odločiti, ali bo 0,05 ali 0,00 stopnja alkoholizir-anosti voznikov motornih vozil še dopustna ali ne. Stremjenja so, da bi 0,05 vendarle ostalo za voznike motornih vozil zaradi tuj-cev, ki prihajajo v našo deželo predvsem v času turizma, medtem ko naj bi za poklicne voznike motornih vozil ostalo ta-ko, kakor je bilo predvi-deno, namreč 0,00.

Poklicni vozniki se tega prav dobro zavedajo, da na službenem mestu ne smeš biti niti malo opit. Toda ali to velja samo na delovnem mestu za vola-nom ali tudi drugje?

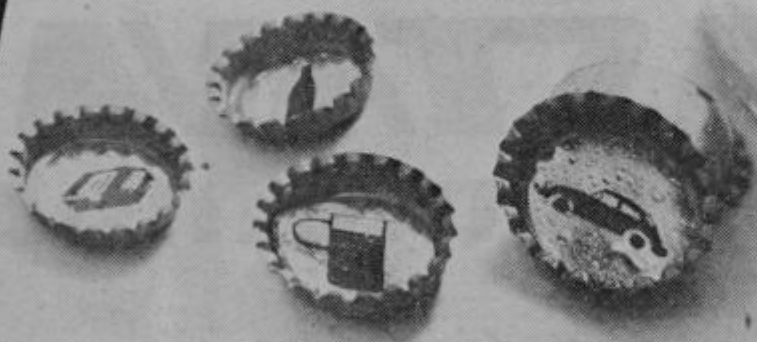
Poklicni vozniki pa se sprašujejo, kaj v primeru, da je poklicni voznik s svojim vozilom (osebni) na privatni vožnji. Ali je podvržen istim represal-jam, kot če je v službi.

Tovarišem, ki bodo od-ločali o tem, ali prvo ali drugo, poklicni vozniki motornih vozil sporočajo, da so lahko poklicni vozniki motornih vozil včasih lahko tudi turisti, iz-letniki, kratka vozniki motornega vozila, ko niso v službi. Nastaja namreč vprašanje, kaj bo z voznikom motornega vozila, ki je na privatni vožnji, re-cimo, zagrešil prestop. Mar potem ne bo mogel opravljati jutri svojega poklica?

V imenu poklicnih voznikov vprašujem odgovor-ne dejavnike o tem in že-lim pojasnilo.

zahtevajte PILS!

poglejte pod zamašek!

pod zamaški piva PILS vas čaka več kot 100 000 nagrad:

2 avtomobila (RENAULT 5 in VW 1200),
4 barvni televizorji,
10 prenosnih televizorjev,
50 kasetnih magnetofonov,
4 000 pivskih vrčkov,
zaboji piva in steklenice piva PILS.

Zberite 4 zamaške z enakimi, a raznobarvnimi slikami ene izmed nagrad in dobiček bo brez žrebanja vaš.

Zaboje in steklenice piva PILS dobite ob predložitvi 4 ustreznih nagradnih zamaškov, na vsakem prodajnem mestu piva PILS.

Komplet nagradnih zamaškov za ostale nagrade pa pošljite v vrednostnem pismu na naslov:

TALIS MARIBOR, Mejska 10 62000 MARIBOR

Nagradni zamaški veljajo do vključno 30. maja 1974.

Veljavne nagradne zamaške najdete tudi pod ostalimi vrstami piva TALIS.

PILS nagrajuje pod vsakim zamaškom!

Komisija za razpis delovnih mest v upravi

**SKUPŠČINE OBČINE
ŠMARJE PRI JELŠAH**razpisuje
prosta delovna mesta:

1. SAMOSTOJNEGA SVETOVALCA za upravno-pravne zadeve
2. TAJNIKA komisije za ugotavljanje izvora premoženja
3. POMOČNIKA načelnika za gospodarstvo ter analitika in planerja za gospodarstvo
4. ANALITIKA za komunalne in stanovanjske zadeve
5. REFERENTA za komunalne in stanovanjske zadeve
6. REFERENTA za premoženjsko pravne zadeve
7. REFERENTA za skrbništvo in socialne zadeve
8. REFERENTA za kadre
9. REFERENTA za gradbene zadeve
10. REFERENTA za odmero davkov od obrti in intelektualnih storitev
11. DAVČNEGA INŠPEKTORJA
12. STROJNEGA KNJIGOVODJO
13. UPRAVITELJA premoženja in vodje tehničnih služb

Pogoji za razpisana delovna mesta so:

- pod 1.: visoka šola pravne ali upravne smeri s 3-letno prakso
pod 2.: visoka ali višja šola pravne smeri
pod 3.: visoka ali višja šola ekonomske smeri
pod 4.: visoka ali višja šola ekonomske ali gradbene smeri
pod 5.: višja šola ekonomske, gradbene, pravne ali upravne smeri
pod 6.: visoka šola pravne ali upravne smeri
pod 7.: višja šola za socialne delavce
pod 8.: višja šola
pod 9.: višja šola
pod 10.: višja šola pravne ali ekonomske smeri
pod 11.: višja šola pravne, ekonomske ali upravne smeri
pod 12.: srednja ekonomska šola
pod 13.: srednja ekonomska šola z 1-mesečno poskusno dobo

Vloge s priloženimi dokazili o izpolnjevanju gornjih pogojev dostavite na naslov razpisne komisije. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

TV SPORED**NEDELJA**

9.30 L. N. Tolstoj: Vojna in mir, barvna TV nadaljevanje (Lj)
10.15 Kmetijska oddaja (Sa)
11.00 Mosaik (Lj)
11.05 Otroška matineja: Konjček Poly in črni diamant, Enciklopedija živali, Pravnik (Lj)
12.25 Poročila (Lj)
Nedeljsko popoldne (Na loškem gradu, Pisan svet, Sport, Za konec tedna)
17.40 Modra za vas — barvna oddaja (Lj)
17.50 Poročila (Lj)
17.55 Retrospektiva jugoslovanskega filma: Solunski atentatorji (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski zunanji politični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.35 A. Kovacic: V registraturi — I. del zagrebške nadaljevanke (Lj)
21.45 Mesta: Split I. del (Lj)
22.15 Sportni pregled (JRT)
22.50 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Risanke (Bgd II)
20.50 24 ur (Bgd II)
21.10 Dokumentarna oddaja (Bgd II)

PONEDELJEK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.30 TV v šoli (do 10.00) (Zg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.30 TV v šoli — ponovitev (do 16.00) (Bgd)
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bgd)
17.40 Ključec kot indijaneec, lutke Ključecove dogodivščine (Lj)
18.10 Obzorje (Lj)
18.25 Enciklopedija živali — barvni film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mišči za mlade (Sa)
19.30 Kaj hočemo — Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Strindberg: Pelikan — drama TV Zagreb (Lj)
21.45 Kulturne diagonale: Prešernovi nagajenci (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Zg)

18.00 TV vrtec (Zg)

16.15 Kronika (Zg)
16.30 Branje (Bgd)
19.00 Mišči za mlade (Sa)
19.30 Risanke (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 Posredno (Bgd II)
21.00 Glasbena oddaja (Bgd II)
21.30 Človeški film (Bgd II)
23.00 24 ur (Bgd II)

TOREK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli (do 10.35) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 TV v šoli — ponovitev (Sa)
16.05 TV v šoli — ponovitev (do 16.45) (Bgd)
16.45 Smučarski teki na 15 km, posnetek iz Faluna (Lj)
17.45 S. Kosovel: Pesmi (Lj)
18.00 Risanke (Lj)
18.10 Obzorje (Lj)
18.25 To je bila pesem svetlega in vročega jedra (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Starost in staranje (Lj)
19.20 Tišina, na vrsti je nemi film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Mi med seboj (Lj)
21.30 H. Fallada: Sam med vojski — 14. del (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Bgd)
19.00 Znanstveni studio (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Aktualna oddaja (Zg)
21.15 Serijski film (Bgd)
22.05 Glasbena oddaja (Bgd)
22.35 TV dnevnik (Zg)

SREDA

8.10 TV v šoli (Zg)
10.55 TV v šoli (do 11.20) (Bgd)
15.20 Madžarski TV dnevnik (Pohorje, Plešivec do 15.40) (Bgd)
17.40 Poly in črni diamant — serijski film (Lj)
18.10 Obzorje (Lj)
18.25 Na sedmi stazi, športna oddaja (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Zabavno glasbena oddaja (Sa)
19.20 Ne preizkusi Beneško slikarstvo 18. stoletja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Film tedna: Monolog — sovjetski barvni film (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

E M O — CELJE

vabi k sodelovanju

**VEČJE ŠTEVILO MOŠKIH
IN ŽENSK za neposredno
delo v proizvodnji**

Moške sprejema v starosti od 16. do 40. leta, ženske pa od 18. do 35. leta.

Kandidati naj se osebno zgledajo v kadrovske službi. Prijave sprejemamo vsak dan od 6. do 14. ure.

**TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD****Odlične ženske fine
hlačne nogavice****AMORE
HAPPY DAYS
KARNEVAL
NINA****ČETRTAK**

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 Francoščina (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Francoščina — ponovitev (do 16.45) (Bgd)
16.30 Smučarska štafeta 4 x 10 km, posnetek iz Faluna (Lj)
17.35 A. Ingolič: Mladost na stopnicah — TV igra v barvah (Lj)
18.10 Obzorje (Lj)
18.25 L. Bernstein vam predstavlja: Tako je govoril Richard Strauss (Lj)
19.15 Naš ekran (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 E. Zola: V kipečem loncu — barvna TV nadaljevanje (Lj)

21.40 Četrtekovi razgledi (Lj)
22.10 Ljubni nočturni: Janez Pirnat (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)

PETEREK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina (do 11.20) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.45 Angleščina — ponovitev (do 16.15) (Bgd)
16.45 Madžarski TV dnevnik (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bgd)
17.45 Kuhinja pri violinskem ključu: Zgodba o kruhku (Lj)
18.10 Obzorje (Lj)
18.25 Jugoslovanska folklor: Barvna buše — barvna oddaja (Lj)
18.50 Mosaik (Lj)

PROMETNE NESREČE**PREOSTRO ZAVIJANJE**

RENATA TRUPELJ, 24, iz Celja, se je ustavila pred križiščem Mariborske in Bežigradske ceste na vozni pasu za zavijanje v levo. Po Bežigradski cesti je pripeljal z vojaškim avtom mladenec MILIVOJ VLASKALIC, 21, vojak iz Celja, ki je vozil prehitro in ovinka ni izpeljal. Tako je opazil levi del vozila Trupelejeve in povzročil škodo za 3000 dinarjev.

IZVEN PREHODA

TEREZIJA VESELAČ, 76, iz Grajske vasi, je prečkala cesto 20 metrov izven prehoda za pešce v križišču Copove in Ljubljanske ceste v Celju. Skoz križišče je vozil z osebnim avtom DANIEL KRIZAN, 19, iz Celja, ki je zaradi slabe vidljivosti pešakinjo prepoznal in jo tako zadel. Veselakova ima pretrgan možganov, zlomljeno levo nogo ter udarec v prsni koš. Škode je za 2000 dinarjev.

NEPREVIDNA ŽENSKA

VLADISLAV IVEKOVIC, 22, iz Zec, je vozil mimo zadržanega doma v Sentjurju, ko je nenadoma pred njim prečkala ceste ANA MLAKAR, 51, iz Lahomnega. Voznik jo je skušal odvoziti po levi strani in je tudi zaviral, vendar jo je kljub temu zadel v desno nogo. Mlakarjevo je odbilo v kot vetrobranskega stekla, nato pa je padla na cesto in se teže ranila.

MRTEV PEŠEC

ANTON KOS, 43, iz Praproč, je šel peš po desni strani skoz Prekopo. Za njim je pripeljal z osebnim avtom ANTON ŠO PAR, 30, iz Velenja, ki je pešca opazil 20 metrov pred seboj, ker pa je prižgal kratke luči in je medtem Kos stopil v levga je zadel. Zaradi hudih poškodb je Anton Kos na kraju nesreče umrl.

MED PEŠČE JE ZAPELJAL

JOZE KOKOLJ, 55 in LEOPOLD OZEK, oboje iz Ogeč, sta šla peš po levi strani iz Rimske Toplice proti Ogečam. V levo slabopredelnem ovinku, je za njima pripeljal voznik kolesa, pomožnim motorjem IVAN ŠTOPIČ, 24, iz Ogeč, ki je vozil po levi strani in zapeljal med oboje pešca. Kolesar in Kokolj sta padla in se hujše poškodovala.

TRČENJE V OVINKU

MILAN PLANINC, 28 in JOZE POHAR, 22, oboje iz Zidanega mosta, sta se srečala v nepreglednem ovinku na cesti med Zidanim mostom in Obrežjem. Ker sta oboje pripeljala po sredini vasi, sta čelno trčila in se pri padcu oboje hujše ranila.

ZAPELJAL JE V DREVO

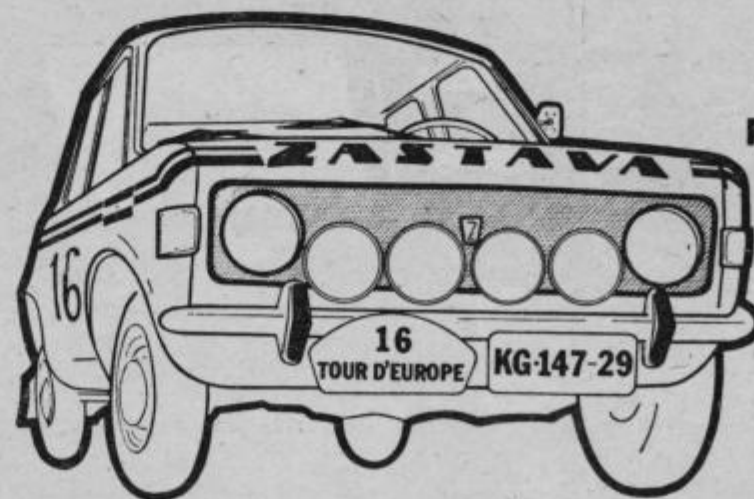
RUDOLF SPITALER, 32, iz Polane pri Jurkloštru, je pripeljal z osebnim avtom v levi nepregledni ovinek v Polani, kjer se je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo v levo na travnik, kjer je trčil v drevo. Pri nesreči sta se teže ranila sopotnika FRANK BRATEC in IVAN OCVRK, oboje iz Polane, voznik pa se je hujše ranil, takoj po nesreči pa je odšel domov. Škode je za 30.000 dinarjev.

18.55 Pogovor s predsedniki ZK republik in pokrajin (Lj)
19.25 TV kašpot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Bony Like je izgubila — celovečerni film (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)
22.40 Umetnost in človek — barvna oddaja (Lj)

SOBOTA

9.30 TV v šoli (Bgd)
10.35 TV v šoli (do 12.00) (Zg)
12.50 Falun: Smučarski skoki na 90 m skakalnici? prenos EVR — Lj

15.30 Nogomet Sloboda: Celjani prenos II. polčasa (Sa)
16.25 Košarka Raboritniki: Ljubljana prenos (Sk-Lj) v odmoru Propagandna oddaja (Lj)
18.00 Obzorje (Lj)
18.15 Daktari — serijski film
19.05 Propagandna oddaja (Lj)
19.15 Gledališče v hribi (Bgd)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski notranji politični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.35 3 x 7, kviz (Lj)
21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.35 Cannon — serijski film (Lj)
23.10 TV dnevnik (Lj)

**ZASTAVA
automobili****10%****POPUST ZA DEVIZE****PRODAJA NA
KREDIT****ŠAMPION EVROPE
IN JUGOSLAVIJE****PRODAJA
AVTO CELJE**

Obiščite prodajalno avtomobilov Celje
Ljubljanska 11, ali zahtevajte informacije po telefonu 221 80.

MALI OGLASI

PRODAM

POSESTVO vseh kultur, s preužitkom, na lepi sončni legi in vinograd blizu Sladke gore, primerno za vikend prodam po ugodni ceni. Anton Vodusek, Bobovo 17, Ponikva.

VTO NSU 100, letnik 1967, dobro ohranjen, prodam. Ogled mogoče vsak dan po poldne. Ivan Jazbec, Breg 78, Polzela.

PALNICO dobro ohranjeno, s posteljnimi vložki, prodam ugodno. Ogled mogoče vsak dan od 9. do 18. ure. Marjan Skamen, Trnovlje 198, Celje.

OZD 5 ha, na Ponikvi pri Zalcu prodam. Informacije: Ložnica 43, Zalec.

PALNICO, moderno, novo, stružnico-revolver, prodam. Edo Ažman, Vegova n. h., Celje.

YANE-6, odlično ohranjeno prodam. Krašovec, Ljubljanska 64, Celje.

REGRADNO omaro, knjižni regal, plinski štedilnik, hladnik, kavč, fotelje, veliko mizo, plinsko peč, avto, prodamo poceni. Informacije dobite v Celju, Trubarjeva 55/d po 16. uri.

OHISTVO za dnevno sobo prodam Milan Gornbač, Celje, Trubarjeva 36.

AKONSKO spalnico prodam ugodno. Ponudbe pod »Spalnice«.

RAVO s teletom, dobro mlekarico in cirkular prodam. M. Jug, Nova vas 27/a, Sentjur pri Celju.

PEL kadet karavan letnik 65, prodam ali menjam za novejši fiat 750. Edi Avbelj, Trnovlje 167.

ASTAVO 750 — vgrajen radio, leseno montažno garažo prodam ugodno. Albin Lörger, Celje, Trubarjeva 20.

RAVO — sivo, tretje tele, prodam. Stanko Slomšek, Proseniško 31, Sentjur.

VALITETNO peč za centralno ogrevanje 25.000 kcal prodam po ugodni ceni. Viljem Gracer, Ulica bratov Vošnjakov 6.

NEVNO sobo in peč na olje prodam ugodno. Stopinšek, Trubarjeva 6, Celje. Ogled vsak dan od 15. ure dalje.

OMBINIRANO omaro, 3 fotelje, mizico in ojno peč »Lifama«, prodam. Cena 2000 dinarjev. Zofija Selšč, Ogeče 26, Rimske Toplice.

W KOMBI odprt (kasonar) prodam. Cena 15.000 din. Informacije: Delavska 12, Celje, Belina.

SU 110 SC, dobro ohranjen, prodam. Ogled vsak dan popoldne pri Gorjup, Teharje 66.

VTO VW 1200, letnik 1967, odlično ohranjen prodam poceni. Jože Preščak, Rožnik 17, Laško.

PALNICO, dobro ohranjeno, s vzmetnicami prodam po ugodni ceni. Ogled vsak dan od 13. do 17. ure. Kolar, Ulica V. Prekomorske brigade 6, Celje, za samopostrežbo na Ljubljanski cesti.

AUNUS 15 M, letnik 1960, registriran, prodam ugodno. Konrad Keresteš, Trubarjevo nabrežje 4, Laško.

ERUTINARJI pozor! V letu 1974 si lahko nabavite priznane pasme enodnevnih piščancev nesnic in piščancev vsak dan. Prednaročniki bodo imeli prednost. Valilnica Šmarjeta, Skofja vas pri Celju.

OBILO, staro 6 let prodam. Brežnik Alojz, Medlog 62.

ANJSO parcelo za vikend na Pohorju — Resnik prodam. Ponudbe pošljite na naslov: Malči Vilar, Dolenjska c. 82, Ljubljana.

MIRNEM zraka čistem An. dražu pri Polzeli prodam 2 ha posestva z gozdom in gospodarskim poslopjem.

Informacije: Slatine 50, Smartno ob Paki, vsak dan od 15. ure dalje.

AVTO NSU 1200 prodam poceni. Ponudbe pod »Poce-nia«.

GABY dekliško sobo in peč na olje »Lifama« prodam ugodno. Ogled mogoče vsak dan po tretji uri. Koštomaj, Delavska 12, Celje.

NAHRBNO škroplivico, skora novo prodam. Ivan Dečman, Osenca 15, Teharje.

TRAKTOR Pasovali, odlično ohranjen prodam. Franc Prešček, Breg 19, Polzela.

MANJSE posestvo s hišo, v dolini, prodam. Poizvedbe: Angela Kirbiš, Šmarjeta, Rimske Toplice.

POSESTVO vseh kultur, 8 ha, prodam. Ponudbe pod »Posestvom«.

SLADKO KRMO in parcelo prodam. Ciril Feldin, Gorčiča 26, Sentjur pri Celju.

OTROŠKI voziček, kombiniran prodam ugodno. Jovanovič, Celje, Trg okt. revolucije 3/II.

BARAKO, betonsko železo 120 kg, les za barako, gradbeni les, prodam. Sumrak, Kovinarska 16, Celje.

KOMBINIRANO spalnico skoraj novo 5 D omara za 4700, kuhinjska miza, ultra-pas 130x80 prodam. Telefon 22-637.

SPACEK letnik 1972 — 21.000 km ugodno prodam. Lojze Urh, Celje, Ljubljanska cesta 29.

13 A VINOGRADA na žičnici in zidnico (vikend), oddaljeno približno 5 km iz Šmarja (Jalšah-Skofja), prodam. Prevoz mogoče z vsemi prevoznimi sredstvi, elektrika in voda v zidnici. Informacije dobite dnevno od 15. do 16. ure na telefon 063-82-083.

KOMBINIRANO hrastovo omaro in raztegljiv kavč prodam za 2.550 din. Ogled od 18. do 19. ure v Zalcu, Ulica Savinjske čete 2 — III. nadstropje.

GARAZO v centru Celja prodam. Arton Rosenstein, Celje, Kajuhova 11. Telefon v dopoldanskem času 23-056.

FIAT 750 prodam za 900.000 SD. V račun vzamem ček. Ogled od 8. do 10. ure in od 14. do 15. ure vsak dan. Dragica Krajnc, Zadobrova 94, Skofja vas.

KORENINCNO trto za brajdo — hibrid »Bakuš« bogato rodno, črno grozdje, zrelo že septembra, mošt primeren za barvanje črmine, dobite pri Jožetu Dobniku, upokojenca, Dolga gora 45, Ponikva.

KUPIM

POSESTVO s preužitkom ali brez, ali njive in travnike, kupim. Jože Bornšek, Prekorje 37, Skofja vas.

RABLJENE kostanjeve hmeljke — 500 kosov kupim. Zagar, Gornja vas, Prebold.

ZAPOSILITEV

VAJENKO za šiviljo sprejem takoj. Modni salon Jasna Verbovšek, Koceno va 2.

KDO MI POPRAVI harmonij? Maček, Prežihova.

FRIZERKO z večletno prakso za poslovojdjo in 2 vajenki za POZD sprejem. Ponudbe pod »Dogovora«.

ZIDARJE s skupino za izvedbo notranjih del v hiši. Iščem. Ponudbe pod oznako »OD 2M«.

STANOVANJA

DEKLICAM oddam sobo. Sotlar, Kovinarska 10, Celje.

STANOVANJE na deželi v

bližini Laškega oddam mlajšima upokojenca brez otrok. Po želji lahko dobi-ta tudi del zemlje za obdelovanje. Ponudbe pod »Laško«.

MLAJSEGA stanovalca sprejem. Celje, Dobrova 8.

OPREMLJENO sobo, posebni vhod, souporaba kopalnice, oddam dvema solidnima dekletoma. Informacije telefonično: 23-089 med 13 in 15. uro vsak dan razen nedelje.

NEOPREMLJENO SOBO v mestu ali izven mesta Celja. Zlatko Drčmar, Aškerčeva 5 Celje, zaposlen pri Petrolu, Ljubljanska cesta 38 — telefon 23667.

SOBO v okolici ali centru mesta Celja nujno potrebu-jem. Ponudbe pod »Plačilo vnaprejš«.

MIRNA USLUŽBENKA z de-žeze išče sobo v Celju ali okolici Zg. Hudinje. Izdatno plačilo tudi v naturalijah. Ponudbe pod »Uslužbenka«.

INZENIR iz Libije na praksi v Celju, zaposlen od 8. do 15. ure, išče stanovanje — sobo v Celju za dobo 4. mesecev. Ponudbe pod »Mi-rene«.

FRIZERKA išče sobo v Celju. Frizerstvo, Barišič, Drapšinova 6.

MLAJŠO upokojenko sprejem na stanovanje. Stanislav Šolinc, Ljubčna 53, Skofja vas.

TRICLANSKA DRUZINA išče dve sobi. V oskrbo vzame tudi starejšo osebo. Ponudbe pošljite pod »Relacija Zalec — Braslovč«.

MLADA DRUZINA išče dvo-sobno stanovanje kjerkoli v Savinjski dolini. Ulica Ivan-ke Uranjekove 3, Zalec.

PRIDNO in pošteno dekle išče sobo v Celju. Pomaga tudi pri hišnih delih. Infor-macije Vukosavljevič, Na Otoku 9.

MLADA ZAKONCA nujno iščeta neopremljeno eno ali dvosobno stanovanje v Celju. V poštev pride tudi garsonjera. Ponudbe pod »Inženira«.

RAZNO

UPOKOJENEC išče žensko za skupno gospodinjstvo. Po-nudbe pod »Uslužbenica«.

GARAZO oddam. Celje, Ope-karska 6.

RESNO in skrbno ljubiteljico otrok iščem za varstvo 7-mesečnega otroka v dopol-danskem času z mesecem aprilom, v bližini restavracije Klavirar. Zohar — Ul. Moše Pijade 8, Celje.

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR

Enota prenosa PODLOG

razpisuje
prosto delovno mesto:

MATERIALNEGA KNJIGOVODJE

POGOJI:

ekonomska srednja šola ali srednja administrativna šola

Zahtevana praksa: 4 leta.

Prejemki po internem pravilniku o osebnih dohodkih (1.800.— do 2.050.— din).

V poštev pridejo eventualno tudi kandidati, ki v celoti ne izpolnjujejo pogojev glede izobrazbe in prakse.

Rok razpisa velja do zasedbe delovnega mesta.

Prijave s kratkim življenjepisom in dokazili o končanem šolanju in praksi pošljite na naslov:

Dravske elektrarne Maribor, Enota prenosa Podlog 63311 Sempeter v Sav. dolini.

LIBELA

LIBELA-CELJE

Za dan žena vam nudimo ugoden nakup
daril za dan žena

— Osebne tehcnice
DIVA, VITA,
NEVA, LILI

— kuhinjske
tehcnice PRIMA,
BISERKA,
FAVORIT

Informacije in naročila:

Prodajni oddelek LIBELA CELJE,
Opekarniška 2, telefon 221-41

OBVESTILO bravcem Novega tednika

ZA OGLASE, KI SO OBJAVLJENI POD OZNAKO
N I M A M O NASLOVA!

Zanje napišite PISMENO PONUDBO, ki jo zapečateno v pisemskem ovitku, na katerega napišite oznako oglasa, oddajte v našem oglasnem oddelku. Nadaljnje informacije prevzame po dvigu ponudbe — naročnik oglasa.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUCIMO VSAK
PONEDELJEK ob 12. uri.

V OGLASNEM ODBELKU NOVEGA TEDNIKA
LAHKO ODDATE TUDI CESTITKE, OBVESTILA
IN REKLAMNE OBJAVE ZA RADIO CELJE.

Priporoča se oglasno-naročninski oddelek NOVEGA
TEDNIKA, v PODRUŽNICI DELA na Trgu petega
kongresa 10, Celje.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega
dragega očeta

Staneta Vasleta

se najiskrenejše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za poklonjeno cvetje, za izrečena sožalja in številno spremstvo na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo PD Zabukovica za organiziran spreved, sosedom za nesebično pomoč, vsem govornikom, g. župniku in godbi Zabukovica. Iskrena hvala vsemu bolniškemu osebju v Topolšici in bolnice v Celju za pomoč v njegovih najtežjih dneh bolezni.

Za slujoči:

žena Magda, sinova Dušan in Miran

VVZ ŠENTJUR PRI CELJU

razpisuje
prosti delovni mesti

1. VZGOJITELJICE
2. VARUŠKE

POGOJI:

pod 1.: vzgojiteljica, medicinska sestra (otroška smer) ali učiteljica;
pod 2.: končana osemletka in smisel za delo z otroki.

Prijave pošljite na osnovno šolo Sentjur v roku 8 dni. Nastop zaposlitve 1. marca 1974.

KAJ POVE O SRCU ZGODOVINA

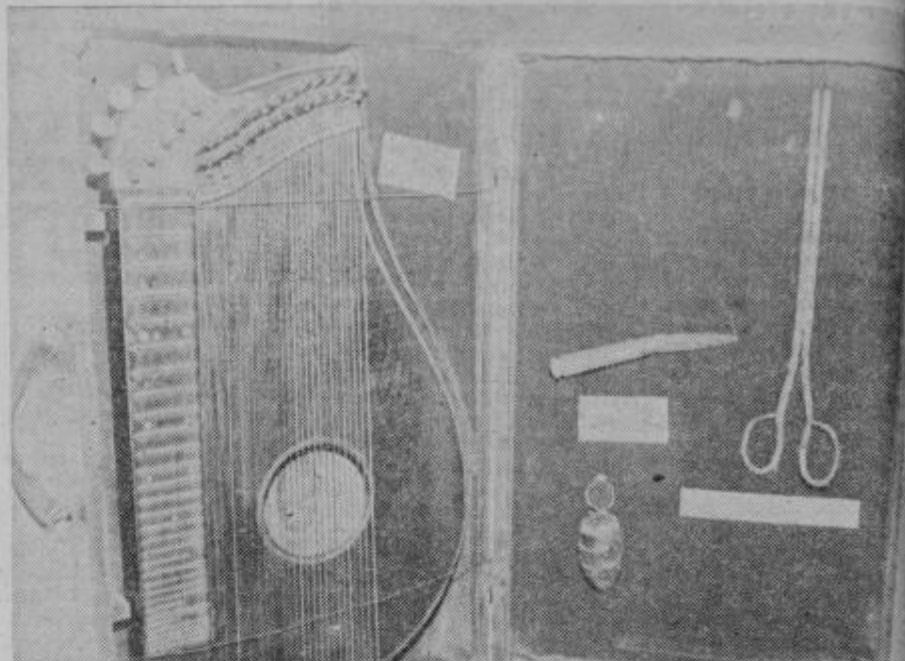
V drugi polovici prejšnjega in v začetku tega stoletja, ko je bilo na svetu še več od civilizacije nedotaknutih naravnih ljudstev kot danes, so se popotni raziskovalci trudili, da bi od primitivcev izvedeli kaj več o vlogi srca.

Tolmačenja in pripovedovanja le-teh pa so zelo različna. Bataki na Sumatri verujejo, da je duša povsod tam, kjer odpijemo bilo, torej tudi v srcu. Toda niti bitje srca in utripanja žil ne poznajo povsod. Neki nizozemski zdravnik, ki je prakticiral na Borneu, ve povedati, da pripadniki plemena Bahau ne vedo prav ničesar ne o srcu ne o bitju.

Nikjer med primitivci pa ni postalo srce simbol življenja ali središče kakšnega bogočastja, nikjer ga niso razglasili za neranjljivo, za tabu.

Srce ni prišlo primitivcem v kult zaradi njegovega utripanja. Srce po njihovem ne daje življenja in ni življenjsko neogibno, pač pa veča življenjsko moč in dela človeka močnejšega. Ta predstava o srcu izvira po vsej verjetnosti iz primitivne asociacije. Kar je samo močno, daje tudi moč. Kdor poje levje srce, bo močan kot lev, kdor poje medvedje srce, bo močan kot medved in kdor poruši sovražnikovo srce, bo dvakrat močnejši od vseh sovražnikov. Tako so nekatera plemena (Ašanti iz Zlate obale) izrezali iz ujetnikov srce, ga pomešali med kri in zelišča ter ga ponudili vsem tistim mladeničem, ki niso ubili še nobenega nasprotnika.

Ašanti pa niso bili poslednji, ki so se s takim krepčilom pripravljali na junaška dejanja. Afrika je v tem obredu vodila, ni pa bila edina celina. V severni Ameriki so se na tem področju izkazali Indijanci iz plemena Sioux. Pa niti predniki evropskih narodov niso zametavali priložnosti, kadar se je ponudila prilika pojesti krepčilno človeško srce.

V osnovni šoli v Podčetrtku imajo povsem resne namene zgraditi etnografski muzej v katerem bodo hranili različne predmete, ki bodo spominjali na stare čase. Veliko teh predmetov že imajo. Razstavljeni so kar po hodniku starega dela šole. Med njimi so tudi stare citre, ki dokaj zgovorno govore o časih, ko so njene melodije spodbujale vaško mladino k plesu.

Foto: Drago MEDVED

Peljali smo se v Griže, ko nam jo primaha nasproti po cesti tale sivček z majhnim vozičkom. Sargo mu je ime, njegova glavna opravila pa so, da prevaža majhen voziček izpod Podgozda s svojim gospodarjem v Zalec in nazaj, kamor hodi po opravkih. Sicer pa je tudi že oral in še marsikaj. Sodeč po tem, kako je znal lepo pozirati za fotografijo ob cesti, bi sodili, da je tudi že bil v Hollywoodu. Foto: Drago Medved

Ljubezen po svetu

SKOPUH NE LJUBI

Ekuni, indijansko pleme ob reki Rio Xingu v Braziliji so bojda slabi ljubimci. Po ves dan prečepijo v svojih, od žena strogo ločenih kolibah in se pogovarjajo. Če se ne pogovarjajo, gredo na lov in ponoči, ko se ne pogovarjajo in ko ne lovijo in če se komu zaljubi, gredo iskat ljubezen. Pa cela reč ni tako preprosta, preden gredo k izvoljenki, morajo opraviti darilni obred. Dekletu morajo pač nekaj pokloniti, nekaj kar ji bo všeč, če ne z ljubeznijo ni nič. Pri Ekunih za skopuh ne ljubezni.

Odsotnost mož in njihovo brezbriznost, morda tudi skopustvo, zelo radi izkoristijo tujci. Ni treba da so to ravno belci. Tudi možje sosednjih plemen pridejo radi v ekunsko vas, se gredo malce dedka Mraza, malce pa ljubimce.

Seveda Ekuni niso tako neumni, da ne bi vedeli, da se od početja, s katerim se dekle zahvali moškemu za darilo, rodijo otroci. Otroci pa so pri Ekunih pravo bogastvo. Pri teh Indijancih je umrljivost velika in z osveženo krvjo plemena ni tako podvrženo degeneraciji. Zensko bitje, ki ji tujec daruje kakšno lepo reč, ni nujno tudi draga, je lahko tudi žena. Možje se zavoljo tega ne jezijo, razen seveda, če je darilo smešno brez vrednosti ali brez koristi. Kdo pa pri Ekunih sploh ve, kdo je re-

snično njegov oče? Sicer pa so možje pri ženah le gostje, kadar se jim zahoče ljubezni, ženske pa so zanje po-

ceni delovna sila, kajti možje le lovijo in posedajo kje v hladu kolibe. Za otroke in hrano morajo skrbeti ženske.

Z GOLOTO PROTI AVTORITETI

Aforizmi

Klopotec prej utihne kot goreča klepetulja.

Pri maratonskih referatih bi bilo dobro, če bi govorniki dobili za nagrado žulj na jezik.

Sončni žarki poljubljajo tudi bogato pavovo perje.

Grobarji bi lahko izvolili miss kosti.

Jure Šarlah

ANA BERGMAN je slavnega režiserja Ingmarja Bergmana. Se kot oseba je seznanila s kamui in montažnimi sobi in se v njih počutila redno domače. Zdaj, stara 25 let, so ji od vse kamere filmskega ta. A Ana ne želi delat kot mala hči velikega ta. Želi postati slavna, ko, da se pred kamerami nesramežljivo sleče in zira v vsakršni pozi. No, oče zaradi tega besni. Čeno! Znan je po tem, mu niso neznane skrivnosti žena in njihovih čast. V filmih slači temelj a le druge ženske. Pri njem ni tako rigorozna. Ana Bergman se pautoriteti očeta bori z loto. Nekaj takih prirov v zgodovini filma poznamo. Nekaj podobga sta počeli tudi Henryja Fondu in Charlesa Chaplina. Pa bo to uspelo Bergman? Videli bomo letu, dve, sodeč po fotografiji pa ne pozna promisov.